

Lovforslaget er resultatet af indgående overvejelser i Folketingets Boligudvalg og Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedr. det finansielle marked.

Den foreslåede ordning omfatter inkonverterbare lån i såvel DLR som andre realkreditinstitutter. Endvidere foreslås inkonverterbare lån i Fiskeribanken omfattet. Ordningen går ud på at indskyde Hypotekbanken som debitor for det gamle lån mod, at Hypotekbanken får provenuet af et af låntager optaget nyt lån, som er stort nok til at dække Hypotekbankens forpligtelser og omkostninger. Ved ændring af stempellogen foreslås låneomlægningen stempelfritaget.

Forslaget fremsættes under en række forudsætninger om bl.a. udgiftsneutralitet for staten og uændrede skatteregler. Indeks lån (hvortil der er knyttet realrenteafgiftsfritagelse) og subsidierede lån omfattes ikke.

Det er meget vigtigt at gøre sig en sådan ordning begrænset rækkevidde klar for at modvirke urealistiske forventninger hos låntagerne. Ordningen kan imødegå indlåsnings effekt for tynde obligationsserier, men vil selvsagt ikke ophæve overkurs på inkonverterbare obligationer med en pålydende rente over markedsrenten. Hypotekbanken skal sættes i stand til at købe en så stor mængde inkonverterbare statsobligationer, at forpligtelserne på det gamle lån med sikkerhed kan dækkes. Alle Hypotekbankens omkostninger skal dækkes af låntager. Ydelsen efter skat vil stige mærkbart ved omlægningen, der formentlig kun vil have interesse under særlige omstændigheder i forbindelse med salg eller tillægsbelåning af en ejendom. Der kan i nogle tilfælde opstå problemer med efterstående panthaveres respekt af omlægningen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Opblødning af regler om faglig afgrænsning). (Lovforslag nr. L 203).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Pernille Sams (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af Konkurrencerådets indgrebsbeføjelser over for offentlige myndigheder m.v. (Beslutningsforslag nr. B 100).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Samtykke til behandling

Anden næstformand (Henning Grove):

Den som nr. 2 på dagsordenen opførte sag kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):

De som nr. 10, 11, 12 og 13 på dagsordenen opførte spørgsmål (spørgsmål nr. S 1295, S 1296, S 1297 og S 1298), der er stillet af Jan Køpke Christensen (FP) til sundhedsministeren, udsættes efter aftale til næste spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 1242

1) Til statsministeren af:

Kent Kirk (KF):

»Hvad mener statsministeren at Ribe Amt kunne have gjort for at sikre busdriften i Esbjerg?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge JydskeVestkysten den 21. marts 1995 har statsministeren på et møde den 20. marts 1995

på Esbjerg Højskole udtalt: »Jeg synes, amtsborgmesteren har håndteret konflikten utrolig dårligt – utrolig dårligt.

Det, en amtsborgmester skylder sine borgere, er at sørge for transport, der fungerer.«

Kent Kirk (KF):

Nu har Esbjerg været uden bybusser i mere end 50 dage, først fordi man havde en ulovlig konflikt, og nu fordi man har haft en ulovlig blokade rettet imod Esbjergs bybusser.

Normalt er det jo sådan, at man ikke går ind og blander sig i sådan en konflikt fra en regerings side – man gør det vel kun, hvis man kan påvirke den i en positiv retning – og derfor var det med stor forundring vi kunne konstatere, at statsministeren den 20. marts på Esbjerg Højskole kom med nogle udtalelser, som kun kan være medvirkende til at forværre konflikten og gøre det sværere at finde en løsning.

Men jeg har den tro, at når statsministeren kom med nogle udtalelser, så må det være, fordi statsministeren har en viden, som vi andre ikke er i besiddelse af, og derfor ser jeg meget frem til at få at vide, hvad det er for en viden, statsministeren har om, hvad Ribe Amt kunne have gjort, så man kunne have undgået den her konflikt. Det er begrundelsen for mine spørgsmål.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Statsministeren har først og fremmest en holdning, og statsministerens holdning er, at hvis der er en konflikt under optræning – uanset dens karakter – som har betydning for samfundslivet lokalt, centralt eller regionalt, er en politikers opgave at bidrage til løsninger.

Svaret på spørgsmålet er derfor: Esbjerg by har nu i en lang periode været uden bybusbetjening på grund af den verserende konflikt mellem buschaufførerne og busselskabet Ri-Bus. Det synes jeg er en beklagelig situation, og jeg vil gerne gentage, at jeg finder, at Ribe Amt har håndteret konflikten uheldigt. Efter min opfattelse må Ribe Amt påtage sig det politiske ansvar, det altid er, at situationen ikke bør udvikle sig, som det er sket. Ribe Amt bør derfor også påtage sig sin del af den naturlige opgave, det må være at finde en fornuftig løsning. Ribe Amt har det overordnede ansvar for, at trafikbetjeningen i amtet fungerer til gavn for lokalbefolkningen og erhvervslivet.

Jeg håber, at parterne meget snart finder sammen, således at Esbjergs borgere og erhvervsliv ikke fortsat skal belastes – og jeg understreger: Belastes – af denne beklagelige sag.

Kent Kirk (KF):

Jeg må desværre konstatere, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål. Mit spørgsmål lyder: »Hvad mener statsministeren at Ribe Amt kunne have gjort for at sikre busdriften i Esbjerg?«

Jeg er i besiddelse af den viden, at Ribe Amt har fulgt alle de regler, man skulle følge i forbindelse med udlicitering af opgaven. Jeg er også i besiddelse af den viden, at man både fra amtsborgmesterens side og fra trafikelskabets side har gjort, hvad man kunne for at bringe parterne sammen.

Hvad er det for en viden, statsministeren har, der gør, at statsministeren er i stand til at bringe en så udokumenteret kritik frem imod amtets handling for at løse konflikten?

Flemming Hansen (KF):

Konflikten i Esbjerg har jo været i ganske lang tid, i helt urimelig lang tid, og jeg er bekendt med fra Esbjergs erhvervsliv, at omsætningsstilbagegangen i eksempelvis detailhandlen i Esbjerg, hvor jeg selv er impliceret – det skal jeg sige for at være fair – er noget med 20-40 pct. pr. måned. Man oplever derfor for mig at se den situation, at virksomhederne ikke ret meget længere kan blive ved at beholde det samme antal medarbejdere, som de hidtil har haft.

Jeg spørger derfor statsministeren: Er det rimeligt, at private virksomheder og medarbejdere i private virksomheder og måske også offentlige virksomheder i virkeligheden skal være gidsler i denne helt uacceptable konflikt?

Ivar Hansen (V):

Statsministeren nævnte i sin første besvarelse, at statsministeren først og fremmest har en holdning; det skal statsministeren ikke lastes for. Til gengæld er det ret usædvanligt, tror jeg, at en statsminister går ind i en lokal konflikt af denne karakter og uddeler karakterer til først og fremmest arbejdsgiversiden. Og derfor vil jeg gerne understrege hr. Kent Kirks spørgsmål.

Når statsministeren har fundet at kunne kritisere amtsborgmesteren så stærkt, som tilfældet er, ved udtalelserne hin dag på Esbjerg Højskole, går jeg ud fra, at statsministeren har et konkret forslag til konfliktens løsning.

Jeg vil videre gerne spørge statsministeren, når det er således, at statsministeren har en holdning til de aktionerende buschauffører og specielt til den ulovlige blokade, som de i længere tid har foranstaltet: Er buschaufførerne frikendt, hr. statsminister?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nu kan jeg jo ikke nå inden for kort tid at besvare alle tre spørgsmål fyldestgørende. Det sidste spørgsmål fra hr. Ivar Hansen tangerer lidt et af de øvrige spørgsmål, og det kan vi måske komme tilbage til her.

Men må jeg slå følgende fast: Amtskommunerne og kommunerne etablerer inden for de enkelte amter amtskommunale trafikelskaber under ledelse af amtsborgmesteren. Trafikelskaberne betragtes i kommunalretlig sammenhæng som specialmyndigheder. Det er amtsrådet, som vedtager den overordnede trafikplan for amtskommunen, men selve gennemførelsen af denne trafikplan står de amtskommunale trafikelskaber selvstændigt for.

I dette tilfælde og i det amt har et trafikelskab efter en licitation indgået kontrakt med det private busselskab Ri-Bus A/S om at varetage buskørslen i Esbjerg. Det er herefter ud fra en formel og retlig betragtning Ri-Bus A/S, der fungerer som arbejdsgiver for chaufførerne, hvorimod Ribe Amts Trafikelskab og dermed Ribe Amt og de deltagende kommuner fortsat har det overordnede ansvar for tilrettelæggelsen af rutekørslen i amtskommunen. Derfor mit grundsyn.

Hvis man har det overordnede ansvar for en region, også hvad trafik angår, så har man en opgave. Uanset at den formelt ligger, som jeg har beskrevet det, ja, så har man en naturlig overordnet politisk opgave i at gøre, hvad man kan, for at en konflikt af denne karakter ikke udvikler sig så hurtigt og så spændingsfyldt, som tilfældet er, og som det jo også blev beskrevet af spørgeren.

Derfor er mit svar til hr. Kent Kirk:

Jeg føler, at man fra politisk hold i Ribe Amt inklusive den politiske ledelse kunne have gjort noget mere aktivt for at bringe parterne i samtale. Det er den politikers opgave, der har et overordnet ansvar.

Jeg skal komme tilbage til svaret på de to øvrige spørgsmål.

Kent Kirk (KF):

Jeg må konstatere, at statsministeren ikke har nogen som helst dokumentation for sin påstand om, at Ribe Amt og Ribe Amts Trafikelskab ikke har levet op til sin opgave. Statsministeren føler, og statsministeren har nogle holdninger, men statsministeren har ikke nogen som helst viden om, hvorvidt amtet har levet op til sit ansvar.

Vi andre, der lever i lokalområdet, kan følge det her på tættest hold og ved, hvilke kontakter der har været taget, og vi ved også, at man har gjort alt, hvad man kunne for at få først de strejkende chauffører og derefter de ulovligt blokerende chauffører til at gå i arbejde igen. Men det har ikke været muligt. Det har ikke været muligt, hr. statsminister!

Derfor finder jeg det – og jeg vil gerne have, om statsministeren vil svare på det her spørgsmål – fuldstændig utilgiveligt, at statsministeren blander sig i en sådan konflikt ved at udtale sig så kritisk imod amtets politikere. Vil statsministeren ikke prøve at gøre gerningen god igen og prøve på at se på det her på en mere nuanceret måde, når statsministeren ikke er i stand til at dokumentere sine udtalelser, således at chaufførerne også vil få en vilje til at indgå i forhandlinger, så man kan få løst den konflikt, der rammer uskyldige borgere?

Ivar Hansen (V):

Jeg tror, jeg begynder at forstå, hvad denne sag drejer sig om. Statsministeren har i virkeligheden ikke noget alternativt forslag til, hvordan konflikten skal løses eller skulle løses, så den hele sag drejer sig, må jeg forstå, om, at statsministeren gerne ville gøre sig populær, da han nu var blandt venner på Esbjerg Højskole. Og det lykkedes.

Men så er mit spørgsmål: Er sagen ikke lidt for alvorlig til, at en statsminister kan indtage populistiske standpunkter i en sådan anledning?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Må jeg sige til hr. Ivar Hansen, gruppeformanden for partiet Venstre, at spørgsmålet om populistiske standpunkter tror jeg man skal omgærde med lidt forsigtighed. Jeg skal ikke uddybe det svar yderligere.

Til hr. Kent Kirk: Må jeg referere til, at Ribe Amts Trafikelskab undervejs i forløbet har henvendt sig til indenrigsministeren og bedt om en vurdering af, hvilke muligheder selskabet har for at få genetableret normal buskørsel i Esbjerg. Denne henvendelse har indenrigsministeren besvaret den 14. marts 1995, og det svar var jeg naturligvis bekendt med, da jeg på et spørgsmål svarede, som jeg svarer i dag, hvad min holdning er til det forhold, at man alt for defensivt ser på, at en konflikt udvikler sig og tilspidser sig, som den gør her, og jeg har den samme holdning i dag.

Jeg skal referere, hvad indenrigsministeren har svaret; jeg tror, det er alment kendt. Indenrigsministeren svarede den 14. marts, at Indenrigsministeriets tilsyn med trafikelskabet er et retligt tilsyn, som kun omfatter spørgsmålet, om der er sket tilsidesættelse af gældende lovgivning, og dernæst skriver indenrigsministeren – og det er det centrale – at Ribe Amts Trafikelskab har ansvaret for tilrettelæggelsen af rutekørslen i amtskommunen.

Se, det, indenrigsministeren gør her, er, at indenrigsministeren præciserer, hvem der har ansvaret. Det svarer helt til, hvad jeg sagde før.

Det kan være, at det er lidt lang tid siden, og at man måske har glemt det, men det er politikeres overordnede ansvar at gøre alt, hvad man kan for, at konflikter, der er under opsejling, som har betydning for erhvervslivet, som hr. Flemming Hansen var inde på, ikke udvikler sig så dramatisk, som tilfældet er.

Hvis man derfor vil have et konkret forslag i dag, som jeg også stillede dengang i Esbjerg under mit møde, så er min opfordring, at amtsborgmesteren gør alt, hvad der kan gøres for at få bragt parterne sammen så hurtigt som overhovedet muligt. Det er nu engang gennem samtale, hvor der er mulighed for at lytte og mulighed for at finde hinanden, at man finder de bedste løsninger på konflikter.

Kent Kirk (KF):

Jeg må stadig væk konstatere, at statsministeren svarer udenom. Det sidste, statsministeren siger her, er, at amtsborgmesteren skal bringe parterne sammen. Jamen er det ikke sket? Har man da ikke gjort det?

Derfor må jeg gå tilbage til mit oprindelige spørgsmål og bede om at få et svar: Hvad mener statsministeren at Ribe Amt kunne have gjort for at sikre busdriften i Esbjerg? Det er mit oprindelige spørgsmål.

Man har jo forsøgt at bringe parterne sammen. Man har jo ført forhandlinger. Men fakta er jo, at der er nogle chauffører, som vil blokere for Ri-Bus, så Ri-Bus ikke kan komme i gang med sit arbejde. Så hvor er det statsministeren mener man har svigtet, hvor er det man ikke har levet op til ansvaret? Det må jeg forstå at statsministeren mener, at man ikke har levet op til det, som indenrigsministeren har skrevet til amtet, da amtet forespurgte indenrigsministeren. Hvad er det man kunne have gjort, som man ikke har gjort? Det vil jeg gerne have svar på.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Det har jeg vist svaret på.

Jeg tror, man tager fejl, hvis man her hæfter sig ved, at der p.t. er blokadesituation i Esbjerg. Det vil jeg slet ikke kommentere. Det kommer vi ind på lidt senere, men det er ikke det, der er problemet. Problemet er, at konflikten har fået lov til at udvikle sig så længe og så dramatisk, som tilfældet er.

Man kan ikke nøjes med i sådan en situation at prøve én gang eller to gange, der skal prøves intenst for at få bragt parterne sammen. Jeg kan forsikre hr. Kent Kirk om ud fra mit kendskab til, hvordan man løser konflikter af den karakter, fra mit tidligere liv i det voksne, at det kræver omsorg, det kræver tid, det kræver tålmodighed, det kræver initiativkraft, når to parter kommer i en konfliktlignende situation, og det kræver også handlekraft. Det har jeg opfordret til, og det opfordrer jeg stadig væk til.

Kent Kirk (KF):

Jeg er glad for, at statsministeren kommer ind på sit kendskab til fagbevægelsen og sit tidligere virke. Så ved statsministeren vel også – og det håber jeg, statsministeren vil bekræfte over for mig – at det værste, man kan gøre fra politisk hold i en sådan situation, hvor parterne står langt fra hinanden, i virkeligheden er fra politisk hold at blande sig i konflikten. Og det er det, statsministeren har gjort her, og dermed har statsministeren pådraget sig et ansvar for at forværre situationen.

For det er jo ikke korrekt, når statsministeren siger, at parterne kun har været sammen én eller to gange; man er rejst til København utallige gange med henblik på at prøve på at finde en løsning her.

Men fakta er jo, at chaufførerne ønsker at fortsætte under den overenskomst, der var gældende mellem kommunerne og SiD, og ikke ønsker at arbejde under den overenskomst, som er gældende – og som var en del af licitationsbetingelserne, da Ribe Amts Trafikelskab udbød bybuskørsel i Esbjerg i licitation – mellem Rutebilejernes Arbejdsgiverforening og SiD. Det er jo det, der er kendsgerningen.

Vil statsministeren ikke bekræfte over for mig, at det værste, man kan gøre i en sådan konflikt, er, at man fra regeringens hold begynder at udtale sig til fordel for den ene part, for så er man da i hvert fald helt sikker på, at konflikten ikke vil kunne løses?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Hvis det forholdt sig sådan, som hr. Kent Kirk prøver at udlægge det; men det, der blev udtalt fra min side, var, at en politiker har et ansvar for sin region – også når man er amtsborgmester, hr. Kent Kirk – for at prøve at få løst en konflikt, at bidrage til, at en konflikt bliver løst. Der er ikke kommet udtalelser til fordel for den ene eller den anden part.

Det er det grundsyn, som er mit, og som altid har været det: Hvis en konflikt er under udvikling, så skal man gøre, hvad man kan – hvis det er noget, man har et overordnet ansvar for – for at få løst konflikten. Og det gør man bedst ved at yde et meget aktivt bidrag til, at parterne bliver bragt sammen og når frem til en forståelse, selv om det kan se besværligt ud i den aktuelle situation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1243

2) Til statsministeren af:

Kent Kirk (KF):

»Mener statsministeren, at overenskomsten mellem Rutebilejernes Arbejdsgiverforening og SiD ikke bør gælde i Esbjerg?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1242.

Kent Kirk (KF):

Det er jo en naturlig forlængelse af det første spørgsmål, for man må jo få det indtryk af statsministerens offentlige udtalelser, at den overenskomst, der er gældende mellem Rutebilejernes Arbejdsgiverforening og SiD, ikke bør gælde i Esbjerg, og hvad kan grunden være til, at statsministeren har den opfattelse? En overenskomst er vel en overenskomst, der er forhandlet på plads imellem to parter, og den må vel så gælde alle de steder, hvor de to parter virker?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Jeg må sige til hr. Kent Kirk, at hvis vi lige holder os til kendsgerningerne, som de forelægger oplyst for mig, var de pågældende chauffører oprindeligt omfattet af en overenskomst mellem SiD og Esbjerg Kommune. I forbindelse med

udliciteringen blev busdriften overtaget af et selskab, som var omfattet af landsoverenskomsten mellem SiD og Rutebilejernes Arbejdsgiverforening. Jeg forstår, som det foreligger oplyst for mig, at striden skyldes, at lønnen i landsoverenskomsten er lavere end lønnen i den kommunale overenskomst.

I øvrigt har jeg kun den kommentar til den side af sagen – som jo ikke, kan man sige, er et politisk spørgsmål, men et fagretligt spørgsmål – at det er et fagretligt spørgsmål og derfor et spørgsmål, der nødvendigvis også må finde sin løsning ad fagretlig vej.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil spørge statsministeren, om statsministeren finder det rimeligt og/eller i overensstemmelse med virksomhedsoverdragelsesloven, at man kan påtvinge folk, der arbejder under en bestemt overenskomst, at gå mellem 15.000 og 30.000 kr. ned i løn, svarende til 10 pct., og at de derefter kan tvinges til at arbejde under de omstændigheder?

Kent Kirk (KF):

Kendsgerningen er, at der er en overenskomst mellem SiD og Rutebilejernes Arbejdsgiverforening, og det var med i licitationsmaterialet, da man udbød bybuskørslen, som en af betingelserne, at man skulle arbejde under den pågældende overenskomst. De betingelser har alle budt efter – og Esbjerg Kommune kunne for den sags skyld også have budt efter de betingelser. Det er jo klart, at når et selskab vinder licitationen, så er det en betingelse, at de skal arbejde efter de regler, der er gældende i overenskomsten. Og her kommer vi så til konfliktens kerne, som er, at de chauffører, der tidligere har arbejdet under en anden overenskomst, ikke ønsker at arbejde under den overenskomst, som SiD har indgået med Rutebilejernes Arbejdsgiverforening.

Finder statsministeren, at det er rigtigt? Finder statsministeren, at vi skal have en konflikt løbende i mere end 50 dage, fordi man ikke vil arbejde efter de arbejdsretlige regler, som er gældende på arbejdsmarkedet? Det vil jeg gerne have et klart svar på fra statsministerens side. Det må statsministeren forholde sig til, når statsministeren nu har blandet sig i den pågældende konflikt.

Ivar Hansen (V):

Det fremgår af JydskeVestkystens referat fra det omtalte møde på Esbjerg Højskole, at statsministeren efter at have givet karakter til amtsborgmesterens indsats indhøstede bragende klapsalver fra forsamlingen. Det kan statsministeren nok ikke regne med at indhøste her i Folketingsalen i dag – det forbyder forretningsordenen jo.

Men alligevel vil jeg tillade mig at spørge, om statsministeren så til gengæld her i salen i dag har nogen opfordringer eller nogen karaktergivning til de aktionerende buschauffører, som nu i lang tid har haft etableret en blokade, der gør, at landets femtestørste by er uden bustrafik til ulempe for de borgere, der hver dag bruger en sådan. Jeg vil gerne spørge: Har statsministeren nogen opfordringer? Rækker statsministerens omsorg i denne sag også til at kunne give en eventuel opfordring til de aktionerende buschauffører?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til fru Jette Gottlieb og dermed også til hr. Kent Kirk må jeg sige, at spørgsmålet om løn ikke er et spørgsmål, som jeg har kommentarer til. Det er, som jeg allerede har sagt, et fagretligt spørgsmål, som må løses ad fagretslig vej.

Derimod vil jeg meget, meget gerne bistå og vedstå min politiske holdning til spørgsmålet. Det har jeg allerede givet udtryk for, og det skal jeg såmænd ikke gentage.

Ej heller tror jeg, det er klogt, vil jeg sige til hr. Ivar Hansen, at uddele karakterer. Derimod tror jeg, det er klogt at opfordre til, at man fra overordnet hold, dvs. fra det politisk ansvarlige amtsniveau, gør, hvad man kan for at yde et aktivt bidrag til, at parterne kommer i samtale, i dialog. Det tror jeg stadig væk er klogt. Det havde været klogt allerede på et langt, langt tidligere tidspunkt i konflikten udvikling. Der bør virkelig gøres, hvad der kan gøres, for at bringe parterne sammen.

Og dermed igen: Ting skal håndteres i tide, før de udvikler sig på en måde, som kommer til skade for mange andre parter, som i øvrigt ikke har hverken lod eller del i den pågældende konflikt.

Kent Kirk (KF):

Jeg må vel sige til statsministeren, at der åbenbart i regeringen breder sig den vane, at når man skal svare på spørgsmål, så giver man nogle ikkesvar. Jeg har stillet nogle konkrete spørgsmål til statsministeren, men jeg får ikke noget svar på mine spørgsmål.

Det er jo en kendsgerning, hr. statsminister, at der er en landsoverenskomst, som er gældende, og mit spørgsmål går så på, om statsministeren mener, at den landsoverenskomst, som er indgået mellem arbejdsmarkedets to parter, ikke skal være gældende i Esbjerg. For det er hele konflikten kerne, at chaufførerne ikke mener, at den skal være gældende for dem, mens Ri-Bus, der har fået og vundet licitationen, på deres side er bundet af, at overenskomsten skal være gældende.

Hvis det er sådan, at statsministeren ikke er parat til at udtale klart og tydeligt her, at selvfølgelig skal den overenskomst være gældende i Esbjerg, så får man ikke nogen løsning på det her, og så må jeg konstatere, at statsministeren ved sin offentlige adfærd og sin adfærd her i Folketingssalen i virkeligheden har forværret sagen, og at vi i Esbjerg må se i øjnene, at vi skal være busløse i endnu flere uger, fordi statsministeren på en meget, meget mærkelig måde, en mærkværdig måde, har blandet sig i denne her sag.

Ivar Hansen (V):

Statsministeren sagde før, at han ikke ville uddele karakterer. Det er allerede sket, hr. statsminister. Efter referat i JydskeVestkysten, som jeg vender tilbage til, sagde statsministeren:

»Jeg synes, at amtsborgmesteren har håndteret konflikten utrolig dårligt.«

Det kalder jeg en karaktergivning. Når statsministeren er i Esbjerg, vil statsministeren godt give karakterer, men den lyst svigter tilsyneladende her i Folketinget, hvor man ikke kan få statsministeren til at kommentere buschaufførernes indsats for at få den konflikt løst.

Derfor spørger jeg: Tror statsministeren, at han har ydet et positivt bidrag til denne konflikts løsning ved at indtage et så ensidigt standpunkt i denne sag?

Jens Risgaard Knudsen (S):

Det forekommer mig, at hr. Kent Kirk med sine sidste spørgsmål er på vej til at give sine spørgsmål et decideret arbejdsretligt skær, og jeg synes ikke, at stedet her er et sted, hvor man skal drøfte arbejdsret.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: I konsekvens af, at arbejdsretlige spørgsmål ikke hører hjemme i Folketingssalen, finder statsministeren så ikke, at statsministeren i konsekvens af hr. Kent Kirks sidste spørgsmål må henholde sig til forretningsordenens § 20, stk. 4, hvorefter

statsministeren klart kan præcisere, at statsministeren ikke ser sig i stand til at besvare sådanne spørgsmål af mere arbejdsretlig karakter?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Kent Kirk havde en række spørgsmål af fagretlig karakter om, hvilke overenskomster der er gældende, og hvilke der ikke er gældende.

Jeg redegjorde for, hvad der foreligger oplyst for mig på nuværende tidspunkt. Jeg har ikke yderligere kommentarer.

Dette svar bestyrkes af det af hr. Jens Risgaard Knudsen påpegede: at det naturligvis ikke er Folketingets opgave at gå ind i et arbejdsretligt spørgsmål.

Til hr. Ivar Hansen må jeg oprigtigt talt sige: De stridende er de to parter, arbejdssiden, chaufførsiden, og arbejdsgiversiden. Den formelle fagretlige arbejdsgiverside forstår jeg er Ri-Bus-selskabet med buschaufførerne på den anden side. Men det overordnede politiske ansvar, hr. Ivar Hansen – sådan er det jo at have et politisk ansvar – er helt uafhængigt af parterne og parternes uenighed, der må løses på den måde, vi har drøftet her. Det overordnede politiske ansvar for en region må man naturligvis påtage sig og se til, at man yder sit bidrag til, at tilstundende konflikter og voksende konflikter ikke vokser, men løses.

Kent Kirk (KF):

Nu forstår jeg, at statsministeren tager imod vejledning fra hr. Jens Risgaard Knudsen, og det er selvfølgelig udmærket, men finder statsministeren så ikke, at det havde været mere rigtigt, at regeringen fuldstændigt havde holdt næsen væk fra den her konflikt, så man ikke havde udtalt sig offentligt og blandet sig i konflikten, hvor man giver den ene part karakter og undlader at kommentere den anden parts gerninger? Finder statsministeren ikke, at det havde været klogere af statsministeren?

Og må jeg så spørge statsministeren, når statsministeren taler om et overordnet politisk ansvar: Besidder statsministeren ikke også et overordnet politisk ansvar, som gør, at statsministeren ikke skal gå ud og blande sig i en arbejdsretlig konflikt, som er svær at løse, på en sådan måde, at man i virkeligheden vanskeliggør en løsning af den?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til det første spørgsmål er svaret nej.

Enhver politiker i dette land, også en statsminister, har holdninger, håber jeg da for sidstnævntes vedkommende. Derfor må en statsminister naturligvis være optaget af forhold i landet, som borgerne er optaget af, herunder også forhold, jeg kan se udvikler sig, og som jeg naturligvis, når jeg bliver spurgt, må have en holdning til.

Det er ikke ensbetydende med at blande sig i et arbejdsretligt eller fagretligt spørgsmål, sådan som jeg har indtryk af at hr. Kent Kirk gerne så at jeg gjorde, og som hr. Jens Risgaard Knudsen på udmærket vis har påpeget ikke er Folketingets opgave.

Med hensyn til det overordnede politiske ansvar i øvrigt er jeg mig helt og fuldt dette ansvar bevidst og dermed naturligvis også de holdningsmæssige tilkendegivelser, jeg i dag har vedstået.

Kent Kirk (KF):

Nu har jeg forsøgt at gøre noget forarbejde, og jeg må sige, at jeg aldrig nogen sinde har set, at en statsminister har udtalt sig offentligt i en arbejdskonflikt som den her; jeg har ikke kunnet finde ét eneste eksempel på det.

Skal jeg dermed udlede, at alle de statsministre, vi har haft i nyere tid, ikke har haft nogle holdninger? For jeg forstår, at begrundelsen for, at statsministeren udtaler sig her, er, at statsministeren har holdninger. Kunne det ikke tænkes, at alle de statsministre, vi har haft i nyere tid, har været kloge nok til ikke at udtale sig, og at det ikke var på grund af, at de ikke havde holdninger, men fordi de vidste, at de kunne gå hen og skade en sag og gøre sagen endnu vanskeligere at løse? Kunne det ikke tænkes, at dét i virkeligheden var grunden til det? Og fortryder statsministeren ikke i dag, at statsministeren har udtalt sig offentligt, udtalt sig negativt om den ene part og forholdt sig passiv i forhold til den anden part?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ikke et sekund, og jeg gentager: Ikke ét sekund.

Hvis jeg for sidste gang må forklare hr. Kent Kirk situationen, så er der to stridende parter; den ene er buschaufførerne, den anden er Ri-Bus-selskabet. Men derudover er der en part, som helt uafhængigt af de to stridende parter har et overordnet ansvar, et politisk overordnet ansvar. Det er det, jeg har forholdt mig til. Derfor: Ingen fortrydelse. Jeg vedstår mig naturligvis det, jeg har sagt i Esbjerg, samt det, jeg har sagt her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1244

3) Til statsministeren af:

Kent Kirk (KF):

»Hvad agter statsministeren at foretage sig for at sikre politiets indsats imod den ulovlige blokade af Ri-Bus A/S i Esbjerg?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1242.

Kent Kirk (KF):

Jeg stillede jo et spørgsmål den 21. marts, og på det tidspunkt så det ud, som om politiet ikke ville gribe ind i konflikten. Nu er der så heldigvis sket nogle ting efterfølgende efter den 21. marts, hvor politiet har sikret, at regionalbusserne nu kan køre i Esbjerg; det er positivt.

Jeg ved selvfølgelig også, at politiet har en vanskelig opgave i sådan en arbejdskonflikt. Jeg ved også, at politiet gør, hvad de kan, for at leve op til den situation, der er nu. Derfor er det her ikke decideret kritik af politiet, men det var en konstatering den 21. marts, at man ligesom ikke kunne få politiet til at bryde blokaden.

Men jeg vil gerne spørge statsministeren: Vil statsministeren sikre os, at den dag bybusserne er klar til at køre ud fra Ri-Bus, så vil politiet også udføre den opgave, det skal være at få fjernet de blokadevagter, som ulovligt lukker for til- og frakørsel fra Ri-Bus' garageanlæg?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan forholde mig til det spørgsmål, hr. Kent Kirk har stillet mig, og mit svar er: Det er politiets opgave at opretholde sikkerhed, fred og orden, at påse overholdelse af love og vedtægter samt at foretage det fornødne til hindring af ulovlighed og forbrydelser og til efterforskning og forfølgning af sådanne. Det fremgår af politiets såkaldte generalfuldmagt i retsplejelovens § 108.

Justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sine beføjelser gennem Rigspolicehenheden og politimestrene; det følger ligeledes af retsplejeloven.

Konkrete spørgsmål vedrørende politiets indsats i forbindelse med buskonflikten i Esbjerg

enhører derfor naturligt under justitsministerens ansvarsområde og må følgelig besvares af denne.

Ivar Hansen (V):

Jeg vender tilbage til spørgsmålet om karaktergivning, hvor statsministeren jo har været så utrolig aktiv med at give den ene part karakter, hvorimod det ikke har været muligt at formå statsministeren til at udtale sig om den anden part i denne strid. Det tager jeg til efterretning; det er for så vidt også et svar.

Men når statsministeren nu har været så ivrig med karaktergivningen i denne sag, så tænkte jeg, at det måske under dette spørgsmål var muligt at få statsministeren til at udtale sig positivt om det forhold, at politiet besluttede sig til at bryde blokaden, hvad angår de regionale busser, således at de mange tusinde uddannelsessøgende, der bl.a. hver dag skal til Esbjerg, også kunne komme det. Var det muligt at fravriste statsministeren en positiv bemærkning om politiets indsats i denne sammenhæng?

Kent Kirk (KF):

Ja, det er klart, at politiet hører under justitsministeren; det er jeg udmærket klar over.

Når jeg stiller spørgsmålet til statsministeren, er det selvfølgelig, fordi jeg er meget forundret over, at statsministeren har blandet sig i den her konflikt. Man kunne jo også sige, at var der nogen, der skulle blande sig, så var det statsministeren, hvis det var sådan, at regeringen ville blande sig i en arbejdskonflikt. Men nu har statsministeren jo påtaget sig den opgave at gå ind i det, og så er det jo meget naturligt, at vi retter spørgsmålet til statsministeren.

Jeg finder, at det, statsministeren har gjort, er uklogt. Jeg mener, at statsministeren har været med til at forværre situationen, og derfor synes jeg egentlig, at statsministeren må give os et tilsagn om her i Folketinget, at alt det, som politiet skal udføre for at sikre, at busserne kan komme til at køre igen, vil blive udført. Jeg vil i øvrigt sige, at jeg synes, den måde, som politiet løste konflikten omkring de regionale busser på, var en ganske fortrinlig måde. Det viste sig jo, at da man først greb ind, kunne man også løse det, uden at der blev konfrontationer. Så det er en ros til politiet. Men når vi skal have Esbjergbybusserne ud, må vi være sikre på, at regeringen også gør det, den skal gøre, for at busserne kommer i drift.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Ivar Hansen lægger megen vægt på karaktergivning. Jeg har den grundholdning til politiets arbejde, at jeg har stor respekt for dette arbejde, at politiet skal have klare regelsæt at arbejde under, og at politiet også i denne situation har løst sin opgave med den hensigtsmæssighed og den eftertænksomhed, som nu engang er opgaven i en situation, der er yderst vanskelig.

Hr. Ivar Hansen vil gerne have mig til at give karakterer derudover, og det finder jeg ikke er rigtigt. Jeg føler, at politiet har løftet sin opgave på en måde, som har været hensigtsmæssig, tænksom og helt i overensstemmelse med gældende regler. Det kan man godt tage som en positiv bemærkning i forhold til politiets arbejde, og gør man det, må man gerne tage det som sådan.

Hr. Kent Kirk spurgte – jeg fik ikke helt fat i spørgsmålets karakter – om jeg kunne give tilsagn om, at politiet kunne udføre sin opgave. Jamen det er jo ikke min opgave at give tilsagn om, at politiet kan udføre sit arbejde. Det er politiets opgave at gøre det. Det er bestemt ikke min opgave at give noget tilsagn. Politiet har klare, veldefinerede opgaver, som politiet løser.

Kent Kirk (KF):

Nøj, men netop i en situation, hvor det kan være meget vanskeligt at løse en opgave, betyder det jo meget, at politiet også føler, at de har regeringens opbakning. Det har vi jo hørt mange gange. En af de ting, der er virkelig generende for de menige politibetjente – f.eks. på Christiania og andre steder – er, hvis de ikke føler, at der er politisk opbakning til den opgave, som de skal løse i henhold til de regler, der er. Derfor har det da stor betydning også for de menige politibetjente, at de ved, at regeringen vil bakke op, når det er sådan, at de skal ud og løse en konflikt, hvor nogle blokerende chauffører prøver på at spærre for adgangen til virksomheden og forhindre buskørsel i Esbjerg.

Derfor mener jeg, at det vil have en positiv effekt, hvis statsministeren vil udtale sig politisk her. Statsministeren udtaler sig jo ofte politisk i andre anledninger. Det har vi jo konstateret her i dag. Hvorfor så ikke udtale sig positivt i forhold til politiets opgave og sige: Jamen selvfølgelig står vi bag politiet? Vi falder dem ikke i ryggen, sådan som man har set nogle gange at regeringen har kunnet gøre.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg må sige til hr. Kent Kirk i forbindelse med udtrykket om, at regeringen skulle have faldet politiet i ryggen, at der er visse spørgsmål, der er af en sådan karakter, at jeg ikke føler mig forpligtet til at svare på dem. Jeg har allerede over for hr. Ivar Hansen givet udtryk for min holdning til, at politiet har gjort deres arbejde hensigtsmæssigt og tænksomt i konflikten i Esbjerg. Jeg har ikke yderligere kommentarer til hr. Kent Kirks spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1343

4) Til økonomiministeren af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvilke kommentarer har ministeren til Økonomiministeriets oplysninger om, at nettoinvesteringsraten i forhold til nettorestindkomsten er meget lav, jf. svaret på spørgsmål 84 til Arbejdsmarkedsudvalget (Alm. del – bilag 273)?«

Skriftlig begrundelse

Som det fremgår af Økonomiministeriets notat, har forholdet mellem lønkvoten og nettorestindkomstkvoten over en årrække klart udviklet sig til gunst for nettorestindkomstkvoten. Det fremgår endvidere, at reallønnen fra 1980 til 1993 har udviklet sig fra indeks 100 til indeks 112, mens indekset for realnettoestindkomsten i samme periode har udviklet sig fra 100 til 153,2. Samtidig viser Økonomiministeriets notat, at nettoinvesteringerne i forhold til nettoestindkomsten klart er faldet de senere år. En stigende andel, som er gået til restindkomsten, er ikke blevet investeret, hvilket vel må bekymre en økonomiminister.

Aage Frandsen (SF):

Mit spørgsmål går på, at man fra Økonomiministeriet har leveret nogle tal til Arbejdsmarkedsudvalget, hvoraf det fremgår, at den andel, som er lønudbetaling, er faldet meget kraftigt de senere år, og at den andel, som går til nettoestindkomst, som i hvert fald i nationalregnskabsstatistikken er den betegnelse, man anvender, er steget tilsvarende. Det er ikke overraskende. Det er heller ikke overraskende, at den andel, som så er gået til investeringer ud af restindkomsten,

ikke har været så stor endda. Men det er påfaldende alligevel, at den har været så klart og markant faldende, hvilket må give anledning til, at regeringen, som ellers er så optaget af økonomien, må have nogle problemer i forhold til, at investeringsandelen har været faldende.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Når investeringerne udvikler sig så svagt – nu tænker jeg specielt på årene 1987-93, hvor det jo gik mærkbart ned – skyldes det jo den lavkonjunktur, der var i den periode, og det er lige så klart, at den meget svage indenlandske efterspørgsel, der var, har en meget stor del af ansvaret for eller måske ligefrem er den egentlige årsag til den store stigning i ledigheden, som jo også er en kendsgerning, og som også kan læses ud af tallene, således som hr. Aage Frandsen lige har gjort rede for det.

Det positive, man kan sige om den periode, var, at der var en behersket stigning i lønnen, og at der var gode konjunkturer på eksportmarkedet, bl.a. på grund af Tysklands genforening, og det, der skete, var jo, at vi fik ro omkring importen, at vi fik en stigende eksport og dermed også til sidst et overskud på betalingsbalancen.

Baggrunden for det store overskud, der i dag er på betalingsbalancen, er jo et meget højt opsparende overskud både i husholdningerne og navnlig i virksomhederne. Dét er formentlig kernen i hr. Aage Frandsens spørgsmål: Hvad med det overskud? Hvad bruges det til?

Dér kan jeg sige, at i det seneste halvandet års tid har den økonomiske udvikling herhjemme ændret sig dramatisk i forhold til den periode, vi har talt om. Vi har fået et opsving, vi har fået en stærkt faldende ledighed, og – det vil jeg gerne understrege – regeringens økonomiske politik har bidraget til den ændring.

Det vil sige, at vi har en stærk vækst i den private indenlandske efterspørgsel og ikke mindst i virksomhedernes investeringer. I fredags blev der offentliggjort nationalregnskabstal, der bekræfter det.

Aage Frandsen (SF):

Det, som jo alligevel må med her, er spørgsmålet om det overskud, som er blevet skabt de senere år, og som jo ikke er blevet brugt til at lave arbejdspladser. Hvor er det overskud henne? Det er forståeligt – vi kan også acceptere det og synes sådan set, det er rigtigt – at der ikke har været den forbrugsudvikling de senere år, altså i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, som tidligere. Det er fornuftigt nok.

Men når der ikke er skabt investeringer og ikke er skabt arbejdspladser, så må det jo være gået til arbejdsgivernes forbrug. Det må være dér, det er gået hen, og det vil så sige, at der må ligge nogle penge, hvis de er dér, i forbrug. Der må ligge nogle penge i virksomhederne, som kunne være brugt til arbejdspladser eller på anden måde – til uddannelse eller andre ting. For under alle omstændigheder må man jo sige, at pengene er et eller andet sted, og de er ikke kommet ud i investeringer.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Altså, restindkomsterne dækker jo flere omkostninger, bl.a. kapitaludgifter for virksomhederne, og nogle af dem har jo været store i den periode, vi taler om her, også i de seneste år; de dækker jo også lønnen til virksomhedsejerne. Men i realiteten har vi jo set en stigning i beskæftigelsen i 1994 i den private sektor i størrelsesordenen 35.000, og vi vil også se en stigning i beskæftigelsen i 1995 og i 1996. Jeg fremlægger en økonomisk oversigt i morgen, hvoraf dette vil fremgå, og derfor er jeg jo ikke så meget for at afsløre tallene lige nu, men vil gerne vente til pressemødet i morgen.

Det er jo fuldstændig naturligt – selv om det er svært at tale om natur, når man taler om økonomi, men alligevel – at virksomhederne må udnytte deres kapacitet og være sikre på, at det opsving, der er i gang, også er et stabilt opsving, før de begynder at nyinvestere. Det, der bliver lagt frem i morgen fra Økonomiministeriet, vil bekræfte, at der fortsat er en stærk investering i erhvervslivet og en stærk stigning i beskæftigelsen.

Så den forskydning, der er i forløbet, er der ikke noget mærkeligt i. Den har vi gjort rede for fra regeringens side i svar på utallige spørgsmål fra Folketinget.

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan da godt have en vis forståelse for, at ministeren ikke kan besvare alt, hvad jeg kan komme i tanker om at spørge om, og at ministeren vil vente med det til i morgen. Men jeg må altså forstå det sådan, at det tal, som gælder for 1993 med hensyn til nettoinvestering i forhold til nettoestindkomster, som i 1993 er 20,6, altså er steget meget i 1994.

Jeg forstår altså, at der er fremgang i investeringerne. Det havde jeg sådan set også ventet, men de midler, de penge, som ikke er blevet investeret og ikke er gået til løn til lønmodtager-

ne, er, som ministeren siger, gået til aflønning af bl.a. arbejdsgiverne, til aflønning, om man vil, af kapitalen. Men netop aflønning af arbejdsgiverne må jo så være ensbetydende med, at der altså er en merprofit, der er gået den vej i den forbindelse.

Nu ved jeg godt, at man i den gældende statistik ikke beregner profit decideret, men man kan da regne ud, at når der er så stor en forskel her, må det være en ganske pæn profit, som arbejdsgiverne ligger inde med og kan bruge eller har brugt til forbrug, eller også er det en vældig opsparing, de har lavet, hvad så siden den skal bruges til.

Endelig med hensyn til kapitalafkastet: Her fremgår det også af det svar, vi har fået i Arbejdsmarkedsudvalget, at Økonomiministeriet mener, at realrenten skulle være steget de senere år, og det er jo ikke tilfældet. Ikke specielt i de senere år; der er tale om et fald, hvis man ser på de senere år.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Ud fra nogle teoretiske betragtninger kan jeg godt forstå hr. Aage Frandsens spørgsmål. Men jeg kan ikke forstå det ud fra en virkelighedsnær opfattelse af, hvordan tingene hænger sammen.

Der har været syv magre år, hvor der har været en nedgang i beskæftigelsen, ikke mindst i den private sektor. Så kommer der et opsving, og da vil man gerne være sikker på, at det opsving også bider sig fast, således at man tør gå i gang med nye investeringer. Der er ikke noget mærkeligt i det.

Der er efter min opfattelse heller ikke noget mærkeligt i, at virksomheder, som har været i en situation – det gælder ikke alle, men det gælder en meget stor del af de danske virksomheder, nemlig dem, der ikke eksporterer, idet eksporten til nogle lande er gået frem – har haft brug for at få en vis form for konsolidering efter de syv magre år.

Det, jeg kan sige, er, at det ikke er et spørgsmål, som jeg kan svare hr. Aage Frandsen på med hensyn til konkrete tal for 1995-96. Jeg synes ærligt talt, at jeg vil henvise til den økonomiske oversigt, der kommer fra ministeriet i morgen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1115

5) Til erhvervsministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvorfor har Erhvervsministeriet bortcensureret afsnittet om de offentlige virksomheders strategi i rapporten »Udbud og udlicitering af offentlige opgaver – Små og mellemstore virksomheders muligheder i Danmark«?»

Skriftlig begrundelse

Den 8. maj 1992 blev en aftale mellem Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti om iværksætternes vilkår indgået. I forbindelse med denne aftale blev det aftalt, at der skulle udarbejdes en rapport om de små og mellemstore virksomheders muligheder i forbindelse med udlicitering og udbud af offentlige opgaver. PLS Consult har forestået udarbejdelsen af denne rapport. 11 måneder efter, at PLS Consult offentliggjorde rapporten, har Erhvervsministeriet og Erhvervsfremme Styrelsen offentliggjort PLS Consults rapport. I forbindelse med offentliggørelsen mangler imidlertid et væsentligt afsnit om, hvad den offentlige sektor kan gøre for at forbedre de små og mellemstore virksomheders muligheder i forbindelse med udlicitering og udbud af offentlige opgaver.

Jens Løgstrup Madsen (V):

I 1992 indgik Venstre og De Konservative et såkaldt iværksætterforlig med de nuværende regeringspartier. Et væsentligt element i dette forlig var, at der skulle udarbejdes en rapport om små og mellemstore virksomheders muligheder i forbindelse med udlicitering af offentlige opgaver i Danmark, Norden og EU.

Den rapport, der kom fra PLS Consult i februar 1994, er så senere hen i januar 1995 udgivet af Erhvervsministeriet, men der mangler lige præcis det afsnit, der handler om, hvad den offentlige sektor kan gøre for at fremme udlicitering og udbud for små og mellemstore virksomheder.

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvorfor er det afsnit bortcensureret?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg kan for det første give det korte svar på spørgsmålet, at Erhvervsministeriet bestemt

ikke har bortcensureret noget som helst fra den rapport.

Det lidt længere og uddybende svar er – som det rigtigt blev sagt – at som udløber af det iværksætterforlig blev Erhvervsfremme Styrelsen anmodet om at udarbejde en rapport om det, vi nu har talt om. Man bad så et konsulentfirma om at gå ind i det her og lave rapporten, og til at følge og vejlede konsulentfirmaet blev der nedsat en bred følgegruppe af repræsentanter for erhvervsorganisationer og myndigheder.

Da konsulentfirmaet afleverede det første udkast til rapport, afleverede det også et sæt anbefalinger, som efter følgegruppens opfattelse lå uden for følgegruppens og rapportens kommissorium. Følgegruppen anbefalede derfor, at rapporten blev udgivet uden disse anbefalinger. Konsulentfirmaet, der fulgte følgegruppens råd, har i rapporten præciseret, at det endelige ansvar for rapportens analyser og konklusioner påhviler firmaet, og konsulentfirmaet besluttede således suverænt, hvordan den endelige rapport skulle se ud.

Så jeg gentager: Erhvervsministeriet har ikke på nogen måde censureret rapporten om udbud og udlicitering af offentlige opgaver.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det lyder meget godt det her med, at anbefalingerne ikke skal med, og det kan såmænd også være helt i orden. Men det er jo ikke bare anbefalingerne, som er pillet ud. Det er også et afsnit med konkret tekst, der handler om den offentlige sektor og udlicitering og udbud. Det er også fjernet.

Det synes jeg bare er mærkeligt, specielt når det er så centralt et tema i disse dage omkring offentlig erhvervsaktivitet. Jeg synes, det er mærkværdigt, at i et forlig, vi har med regeringen, bliver noget, der er så væsentligt, og som regeringen jo udmærket godt ved er noget, vi andre lægger vægt på, taget ud af rapporten.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jamen jeg bliver jo desværre nødt til at gentage mig selv og sige, at der har siddet en følgegruppe af erhvervsorganisationer og myndigheder, og de har fulgt den dér rapport, de har udtalt sig om den, det har konsulentfirmaet taget til efterretning og har fulgt de råd.

Det er altså ikke noget, en minister blander sig i, og jeg kan forsikre spørgeren for, at jeg ikke har fjernet et komma eller et punktum i den rapport.

Men når man nedsætter en følgegruppe og beder nogle mennesker om at påtage sig et sådant arbejde i den private eller offentlige sektor, så må de vel have et vist råderum. De har fået et kommissorium, og hvis følgegruppen – jeg kender ikke det afsnit, jeg aner ikke, hvad det er for et afsnit, der bliver refereret til præcis – har ment, at det lå uden for, jamen så har de taget det ud. Hvis de ikke havde ment det, så havde de vel ikke taget det ud.

Bedre kan jeg altså ikke svare.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1116

6) Til erhvervsministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Finder ministeren, at bortcensureringen af afsnittet om de offentlige virksomheders strategi i rapporten »Udbud og udlicitering af offentlige opgaver – Små og mellemstore virksomheders muligheder i Danmark«, jf. spørgsmål nr. S 1115, er i overensstemmelse med en loyal overholdelse af iværksætterforliget af 8. maj 1992?«

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det, jeg godt vil spørge ministeren om i forlængelse af det foregående spørgsmål, er, om ministeren synes, det er en ordentlig måde at følge op på et forlig på, et forlig, som er indgået mellem V og K og de nuværende regeringspartier.

Det må da være ministeren bekendt, at det her med offentlig erhvervsaktivitet er noget, som Venstre og Det Konservative Folkeparti finder meget betænkeligt, og hvor vi er meget interesseret i den offentlige sektors rolle i den forbindelse.

Så er det da mærkeligt, at Erhvervsministeriets embedsmænd, som har været med i den her proces, og Finansministeriets embedsmænd lige præcis bortcensurerer det afsnit, som vi andre tillægger vægt. Det virker ikke umiddelbart som en loyal måde at opfylde et forlig på.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg føler faktisk mest trang til at henvise til det svar, jeg lige har givet. Jeg har ikke haft noget som helst med den at gøre. Der har siddet en følgegruppe, som har fulgt det her.

Må jeg så i øvrigt sige for dog lige at drage den lidt større verden ind i det: Rapporten har jo

faktisk fået meget gode anmeldelser. Den er blevet rost for et højt fagligt niveau, og der er masser af ting og anbefalinger i den rapport. Jeg har her et 6 siders talepapir, men det forbyder spørgetidens betingelser mig at læse op. Det handler om initiativer, som vi agter at tage for at følge op i forhold til disse små og mellemstore virksomheder.

Rapporten er et utrolig vigtigt stykke papir, og der er masser af ting i den, der vil blive fulgt op. Jeg vil meget gerne redegøre – eventuelt skriftligt – over for hr. Løgstrup Madsen for, hvordan den vil blive fulgt op. Jeg kan i hvert fald garantere for, at jeg er ikke den, der går hen og behandler et forlig illoyalt. Det vil jeg gerne give et tilsagn om eller en garanti for.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt rapporten i sig selv er god eller dårlig. Jeg er enig med ministeren i, at der er mange gode ting i den rapport, som er lagt frem, men det er et spørgsmål om, at man fjerner et afsnit, som er centralt, nemlig det, som i den oprindelige rapport hedder afsnit 7.3 »De offentlige institutioners strategi«. Jeg synes da, at det er mærkværdigt, at man piller det ud. Men hvis ministeren har disse positive intentioner, vil ministeren så drage omsorg for, at de ting, der stod i afsnit 7.3, bliver offentliggjort, så vi andre kan få dem?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg aner simpelt hen ikke, hvad der stod i det afsnit, og det er ærlig snak. Jeg ved det ikke, og hvis der er nogen problemer, synes jeg, vi skal finde ud af, hvad der har stået. Jeg kan ikke tro, det er omfattet af noget særligt hemmelighedskræmmeri, og jeg skal gerne gå tilbage og dykke yderlige ned i det.

Men jeg vil godt lige anholde én ting: Det væsentligste må da under alle omstændigheder være – og dér er jeg åbenbart ikke enig med spørgeren: Hvad stod der i den rapport? Ikke alene det, men hvordan bliver det fulgt op til glæde for virksomhederne? Det er vel det altafgørende. Det tror jeg nu også spørgeren vil give mig ret i, når det kommer til stykket.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det, som vi prøver at drage ministeren til ansvar for her, er, at der er noget væsentligt, som mangler. Det er ikke, om rapporten er god eller dårlig. Jeg er helt enig med ministeren i, at der er mange gode ting i den, men jeg vil bare kon-

statere, at der mangler noget, som er væsentligt for os andre.

Anden næstformand (Henning Grove):

Det var der ingen spørgsmål i, og derfor er spørgsmålet sluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1117

7) Til erhvervsministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Har tidligere versioner af rapporten »Offentlig/Privat – Fair Konkurrence« indeholdt forslag om, at kommunerne kun må byde på eller udføre aktiviteter for andre, hvis kommunens egne tilsvarende aktiviteter betragtes som eksterne og dermed konkurrenceudsatte?«

Skriftlig begrundelse

Regeringen har i den offentlige debat om forslag til lov om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder (lovforslag nr. L 151, 1994-95) henvist til rapporten »Offentlig/Privat – Fair Konkurrence«. Det vil derfor være relevant for en bedømmelse af det faglige arbejde bag rapporten at få oplyst, om væsentlige elementer i rapporten er blevet fjernet inden offentliggørelsen.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Dette er jo meget væsentligt, specielt da denne rapport, der er offentliggjort omkring offentligt-privat samspil, er en væsentlig del af regeringens begrundelse for lovforslag nr. L 151 om kommuners adgang til at løse opgaver for hinanden.

Jeg synes derfor, at det må være vigtigt, da regeringen meget nøje knytter sig til embedsmændenes vurdering i denne sag, at vi får det gjort klart, om der på noget tidspunkt har været en version, hvor der har været, hvad skal vi sige, stillet forslag om det, som er nævnt i spørgsmålet.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hr. Løgstrup Madsen har fuldstændig ret i, at der i et af de foreløbige udkast til rapporten, som er nævnt, har været indeholdt et forslag som det, der er nævnt i spørgsmålet. Forslaget

sigtede mod kommuner, hvis omsætning for den pågældende aktivitet oversteg en vis bagatelgrænse.

Nu er det jo sådan, at et foreløbigt udkast jo altså netop er karakteriseret ved, at det skal ud til høringer hos berørte og interesserede parter og alt det dér, og det har det nu været i to høringsrunder, og det har været til en yderligere bearbejdning i arbejdsgruppen. Rapporten ventes at blive offentliggjort i maj måned, og derfor tror jeg, spørgeren vil have forståelse for, at det er lidt svært for mig i dag at fortælle, hvad den endelige udgave kommer til at indeholde. Men så kan hr. Løgstrup Madsen jo foretage sammenlignende litteraturstudier, og lad os så tage drøftelsen, når vi finder ud af, hvad der overhovedet kommer til at stå i rapporten. Det kan være, den slet ikke bliver så dårlig endda.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1316

8) Til erhvervsministeren af:

Jens Hald Madsen (V):

»Kan ministeren specificere en udtalelse, ministeren kom med på et møde i Karise tirsdag den 28. marts 1995 om, at regeringen vil lave en erhvervsfremmende indsats, navnlig inden for realkreditområdet?«

Jens Hald Madsen (V):

Fra et møde i Karise tirsdag den 28. marts var der en direkte transmission i TV 2, hvor ministeren oplyste, at man ville gøre en yderligere indsats inden for erhvervsområdet og specifikt inden for realkreditområdet. Kunne jeg bede ministeren uddybe dette?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg ville ønske, spørgeren havde sagt: Ved et velbesøgt møde i Karise den og den dag. Men det er nu ligegyldigt, det skal ikke skille os ad.

Jeg vil godt starte med at svare på spørgsmålet ved at citere fra regeringsgrundlaget. Det formoder jeg ikke er den daglige læsning for spørgeren, og det er en ærlig sag. Jeg vil gerne citere herfra:

»Regeringen vil overveje, hvordan forholdene for små og mellemstore virksomheder kan forbedres gennem administrative forenklinger samt udvikling af erhvervsservicecentre og bedre rammebetingelser, så flere tilskyndes til at

starte ny virksomhed og flere nye virksomheder overlever det første halve år.«

Og nu kommer det:

»Nye finansieringsmuligheder overvejes. Planerne for udvikling af landdistrikterne følges op, og nye realkreditmuligheder vurderes.«

Baggrunden, problemstillingen, kender vi alle sammen. I landdistrikterne, som det hedder, siger man, at man skal have 00 til sidst i sit postnummer for at få lån nu om dage; vi kender det alle sammen. For øjeblikket overvejer vi derfor i regeringen mulighederne for nye realkreditmuligheder i landdistrikterne. Økonomiministeren har bedt Realkreditrådet om en belysning af realkreditinstitutternes långivning og tab i landdistrikterne, og i februar fremlagde Realkreditrådet materiale til økonomiministeren, som har bedt om at få det uddybet med nogle supplerende beregninger.

På den ene side kan regeringen selvfølgelig ikke gå ud og forpligte realkreditinstitutter til at låne ud til bestemte formål, hvis institutterne mener, det er en dårlig forretning. Sådan er det jo.

Omvendt forekommer en statslig subsidiering af udlånsvirksomhed heller ikke at være vejen frem, og det vil også føre til nogle vanskelige afgrænsningsproblemer. Så konklusionen er, at der ikke er nogle nemme løsninger på det problem, at man i landdistrikterne har en lavere belåningsværdi for fast ejendom, hvilket jeg også tror spørgeren er klar over.

Men som sagt, så er det – og det er jo ikke tilfældigt, hvad der står i et regeringsgrundlag – noget, vi interesserer os meget for, og det er altså under overvejelse på den måde, som jeg nu har skitseret det. Overordnet er det økonomiministeren, der har ansvaret for det, men det er absolut noget, der har en erhvervsministers interesse. Det kan jeg forsikre for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1335

9) Til erhvervsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at landets største virksomheder ifølge de seneste årsregnskaber har haft et stigende overskud, men et fald i beskæftigelsen, og at den samlede profit (restindkomst) i den private sektor ifølge det seneste nationalregnskab er den højeste siden

1980, mens investeringskvoten var den laveste siden 1980, og giver det i bekræftende fald regeringen anledning til nye initiativer for at sikre en øget beskæftigelse? Vil regeringen herunder overveje, hvordan den offentlige sektor kan komme til at spille en mere offensiv rolle til gavn for beskæftigelsen?»

Frank Aaen (EL):

Når vi har stillet dette spørgsmål til erhvervsministeren, så skyldes det, at vi har noteret, at regeringen i almindelighed og erhvervsministeren i særdeleshed satser meget hårdt på den private sektor som vejen til at løse landets beskæftigelsesproblemer.

Vi har også noteret, at regeringens politik på sin vis er lykkedes. Overskuddet i erhvervsvirksomhederne har aldrig været større, end det er i øjeblikket, og hvis vi kigger på restindkomsten – som det hedder i nationalregnskabet, og som er det, andre kalder profit – så har den, hvis vi sammenligner de sidste 15 år, ikke været højere, end den er nu, og alligevel stiger beskæftigelsen ikke. Den falder enten en anelse, eller også stiger den meget lidt – i hvert fald i de stor koncerner herhjemme. Så jeg vil spørge ministeren: Kan det bekræftes, at det er sådan, og vil det eventuelt give anledning til nyovervejelser?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Til spørgsmålet om jeg kan bekræfte, at de største danske virksomheder har haft en stigende indtjening i 1994, kan jeg med stor glæde sige: Ja.

Med hensyn til størrelsen af den danske investeringskvote kan jeg derimod ikke svare bekræftende, når hr. Aaen siger, at den skulle være den laveste siden 1980. Det er rigtigt, at der siden 1987 har været en faldende investeringskvote, der var lavkonjunktur osv., men nu er investeringerne faktisk på vej op igen.

I forhold til 1993 steg investeringen med 3,5 pct. i 1994. Vi håber, det fortsætter. Flere og flere virksomheder bekræfter jo, at de nu har udnyttet den kapacitetsreserve, som de har haft et stykke tid, og nu – heldigvis – er nødt til at foretage investeringer i nye produktionsanlæg og sådan noget.

Med hensyn til overskuddet kan jeg også bekræfte, at det set fra mit synspunkt går den rigtige vej. Ser man på virksomhedernes regnskabsførte overskud, er der dog ikke tale om rekordtal. Danske virksomheders indtjening ligger stadig under indtjeningen i virksomheder i

flere af de lande, vi skal konkurrere med, men det går heldigvis den rigtige vej.

Så til beskæftigelsen – jeg skal prøve at cutte det lidt ned. Det går også i den rigtige retning; det ved vi generelt. I 1994 steg beskæftigelsen i det private byerhverv med ca. 35.000 personer, hvilket svarer til en stigning på 2,2 pct. Det er rigtigt, at når man kun ser på de store virksomheder, så kan man – ud fra de meget foreløbige tal, vi har – se, at beskæftigelsen her ikke var voksende, men stort set har været uændret fra 1993 til 1994.

Men der er flere ting, man her skal tage i betragtning, og én af dem er, at de store virksomheder jo ikke giver anledning til færre arbejdspladser i Danmark. Tag f.eks. en stor virksomhed, der beslutter sig til at udlægge sin rengøring til en mindre virksomhed og koncentrerer sig om det, den er bedst til, nemlig dens kerneområde, og lader andre overtage nogle af de funktioner, de selv havde; så vil der ske en nedgang i beskæftigelsen i den store virksomhed, men samtidig er der et lille rengøringsfirma, der kan det dér.

Nu kan jeg ikke nå mere, men så må jeg jo komme tilbage.

Frank Aaen (EL):

Jeg forstår ikke helt ministerens svar, for hvis vi tager den opgørelse, vi netop har modtaget fra arbejdsministeren, så siges det, at restindkomsten, hvis vi tager årene siden 1980, aldrig har været højere, end den var i 1993 – som er det sidste år, vi har tal for. Og andelen af restindkomsten, der investeres, har aldrig været lavere; den er 20 pct. sammenlignet med 1980, hvor den var 51 pct. Så det er altså gået dén vej.

Og i de opgørelser, der er lavet af f.eks. Mandag Morgen forleden dag, hvor man har kigget på 127 af de største koncerner herhjemme, gør man opmærksom på, at der ikke sker nogen positiv beskæftigelsesudvikling. Og der kan ikke henvises til, at man flytter rundt på arbejdspladserne, for det har man også undersøgt. Nej, det er et udtryk for, at der ikke sker noget på grund af produktivitetsudviklingen.

Og derfor må jeg igen spørge: Forestiller man sig en produktivitetsudvikling, der skal være lavere end den, vi har i øjeblikket, eller en vækst, der skal være meget højere end den, vi har i øjeblikket, for at komme frem til, at der kan ske en egentlig positiv udvikling i beskæftigelsen i det private erhvervsliv?

Lad mig slutte med at sige, at regeringens egne oversigter jo også viser, at selv om det de næste par år går, som man tror, så når vi ikke i den samlede private sektor op på det beskæftigelsesniveau, som vi havde i slutningen af 1980'erne.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Der er to ting, jeg gerne vil understrege.

Det ene er, og det skulle jeg hilse og sige fra økonomerne, som jeg har mange af i mit ministerium, at når man kigger på denne her restindkomst – jeg skal ikke kaste mig ud i en stor teknisk forklaring, for jeg vil gå i stå meget hurtigt – så er der faktisk andre ting inkluderet end bare overskud og profit. Det, jeg kan huske lige nu og her, er blandt andet løn til selvstændige, men jeg skal gerne komme med en meget fin teknisk forklaring på, hvordan det dér med restindkomst hænger sammen.

Det andet – det var det, jeg ikke nåede at få svaret på før – er, at det er regeringens holdning, at vi ikke afskaffer arbejdsløsheden ved at ansætte folk i den offentlige sektor.

Der har været nogle helt specifikke, veldokumenterede behov for at udvide inden for ældre- og børneområdet, eller hvad det nu kan være. Men derudover er det regeringens målsætning, at fremgangen i beskæftigelsen skal ske i den private sektor. Det har faktisk også været tilfældet, og vi håber alle sammen, tror jeg, at stigningen i beskæftigelsen vil fortsætte.

Frank Aaen (EL):

Skal jeg forstå det svar således, at regeringen i virkeligheden har opgivet at gøre noget reelt ved arbejdsløsheden? Der sker ikke noget væsentligt i den private sektor. Man diskuterer, om den går 10.000, 20.000 ned eller 10.000, 20.000 op, og mere sker der ikke dér. Vi har 300.000 arbejdsløse, men der skal ikke ansættes flere i den offentlige sektor. Det er for mig at se udtryk for opgivenesshed.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg synes, det er utroligt, at det netop er en regering, der mere end nogen i mange, mange år har sat sig som hovedmål at gøre noget for beskæftigelsen, som prøver at få gang i frikadelledejen herhjemme, og som det vitterligt er lykkedes for at få gjort noget ved arbejdsløsheden, der skal høre den bemærkning. Det må spørgeren undskylde, dén kan jeg ikke acceptere.

Jeg kan forsikre hr. Aaen for, at vi ikke har givet op. Men jeg tror ikke på, og det er ikke regeringens politik, at man øger beskæftigelsen og redder verden ved at ansætte folk i den offentlige sektor.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Henning Grove):

Som tidligere meddelt udsættes de som numrene 10–13 på dagsordenen optagne spørgsmål, nr. S 1295, S 1296, S 1297 og S 1298, til Folketingets næste spørgetid.

Spm. nr. S 1302

14) Til justitsministeren af:

Svend Aage Jensby (V):

»Har ministeren overvejelser om at gennemføre ændringer af lovgivningen som en konsekvens af Østre Landsrets dom af 24. marts 1995, hvorved en polititjenestemand blev frifundet for vold?«

Skriftlig begrundelse

Formanden for Folketingets Retsudvalg har ifølge dagspressen (Politiken, 25. marts 1995) givet udtryk for, at spørgsmålet er, om paragrafferne er for vagt formuleret i forhold til, hvor langt politiet må gå, og at det, hvis den nævnte frifindende dom ikke bliver indbragt for Højesteret, kan blive nødvendigt at ændre lovgivningen.

Politiets ansatte har et berettiget krav på at få at vide, om også politiets øverste politiske chef deler de fremsatte synspunkter om, at en frifindelse af en politimand straks bør give anledning til lovændringer.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg har begrundet spørgsmålet skriftligt, men jeg synes også, at det fortjener en mundtlig begrundelse.

Den 24. marts frifandt Østre Landsret – i hvert fald tre af de seks deltagende dommere – en tiltalt politibetjent for vold, og dermed er dommen endelig; bevisresultatet er definitivt afgjort.

Formanden for Folketingets Retsudvalg følte sig på grundlag af denne frifindende dom foranlediget til at give udtryk for bl.a. i Politiken, at spørgsmålet var, om paragrafferne er for vagt

formuleret i forhold til, hvor langt politiet må gå, og at det, hvis den her frifindende dom ikke bliver indbragt for Højesteret, kan blive nødvendigt at ændre lovgivningen.

Der sidder rundt om i det ganske land godt 10.000 politifolk, som er spændte på at høre justitsministerens svar på, om ministeren som øverste chef for politiet, som politisk chef for politiet, er enig i de udtalelser, formanden for Retsudvalget fremsatte.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som hr. Jensby også har fremhævet, så er der tale om en konkret staffesag, hvori Østre Landsret for nylig har afsagt kendelse, og hvori der er sket en frifindelse som følge af bevismæssig vurdering.

Som hr. Jensby fremførte, så siger tre af de voterende dommere i dommen, at der ikke fra anklagemyndighedens side med den til domfældelse fornødne sikkerhed er ført bevis for, at tiltalte er skyldig. Frifindelsen kan derfor ikke ses som et udtryk for, at lovgivningen på dette område er utilstrækkelig eller uklar, og jeg har på denne baggrund ingen aktuelle planer om lovændringer.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg takker justitsministeren for svaret. Det glæder mig at høre, at der er den markante forskel i opfattelsen mellem Retsudvalgets formand og ministeren. Tak.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1307

15) Til socialministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Harve ministeren mandat til på det uformelle socialministermøde den 2. februar 1995 at deltage i en beslutning om, at Europa-Kommissionen skulle udarbejde en rapport om socialpolitikken med den konsekvens, at Europa-Kommissionen nu forbereder traktatændringer på dette område?«

Skriftlig begrundelse

På det uformelle socialministermøde den 2. februar 1995 blev der ifølge oplysninger i pressen truffet beslutning om, at Europa-

Kommissionen skulle lave en rapport eller et katalog over forskellige socialpolitiske forhold. I pressen findes forskellige oplysninger om, hvad der præcis blev besluttet på det uformelle ministermøde, men det står i hvert fald klart, at Europa-Kommissionen har benyttet chancen til at iværksætte et fremstød for at få socialpolitikken ind under EU.

Ifølge Information den 28. marts 1995 vil Europa-Kommissionens arbejdsrapport om sagen indeholde forslag om ændringer af Unionstraktaten med dette formål. Den danske regering søgte ikke noget forhandlingsmandat forud for det uformelle socialministermøde den 2. februar 1995, og det må derfor undre, at der kunne træffes beslutninger på dette møde. Regeringen har jo lovet, at der ikke må træffes egentlige beslutninger på uformelle ministermøder, og at regeringen vil bede om forhandlingsmandat, hvis der alligevel skal træffes nogen som helst væsentlige afgørelser på et uformelt møde. Det må siges at være en meget væsentlig og vidtrækkende beslutning, hvis ministrene har givet Europa-Kommissionen grønt lys for udarbejdelsen af rapporter og arbejdsrapporter om forbedringen af en kommende EU-socialpolitik.

Enhedslisten er meget enig i den betragtning, som Kent Kirk er kommet med til Information den 29. marts om, at »Det er farligt med de uformelle ministerrådsmøder. Vi kan risikere, at Kommissionen begynder at brodere videre på egen hånd«. I samme artikel er der klare meldinger fra Ove Fich, Charlotte Antonsen, Anne Baastrup og Kent Kirk om, at Europa-Kommissionen ikke skal blande sig i socialpolitikken og finansieringen af denne.

Keld Albrechtsen (EL):

Spørgsmålet er stillet på baggrund af begivenhederne på det uformelle socialministermøde den 2. februar i Paris, hvor ministrene ifølge de oplysninger, som er tilgængelige for pressen, har pålagt Europa-Kommissionen at gennemføre en hel række forskellige redegørelser og undersøgelser med henblik på at udvikle en EU-socialpolitik.

Det betragter jeg som et meget alvorligt problem af to grunde. For det første på grund af indholdet, som jo er i strid med grundlaget for det danske EU-medlemskab. For det andet fordi det rejser hele spørgsmålet om, hvad der egentlig foregår på disse uformelle socialministermøder, og med hvilket mandat disse ting foregår.

Socialministeren (Karen Jespersen):
 Det er sådan, at på de uformelle ministermøder, det være sig socialministermøder eller andre, kan der ikke træffes beslutninger, og der bliver ikke truffet beslutninger. Der blev heller ikke truffet beslutninger på det pågældende socialministermøde, hvor vi diskuterede eller rettere havde en gennemgang af de enkelte landes sociale sikringsordninger helt i tråd med, hvad jeg inden mødet havde oplyst i Europaudvalget og efter mødet i Folketingets Socialudvalg.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bliver nødt til at spørge ministeren, hvordan det så kan gå til, at Europa-Kommissionen efter mødet i en pressemeddelelse kan oplyse, at Rådet konkluderede, at der skal iværksættes en opgørelse over de vanskeligheder, som vil opstå på EU-niveau, når EU-landene går i gang med at ændre i deres sociale finansieringssystemer.

Ifølge Europa-Kommissionen vedtog det uformelle ministermøde, at der skulle laves en sådan opgørelse, som jo klart har det politiske formål at skabe en sammenhæng imellem EU-politiken og de nationale, sociale politikker. Det er i glasklar modstrid med, hvad ministeren nu oplyser til Folketinget.

Jeg vil også gerne bede ministeren oplyse, hvad ministeren sagde på det uformelle socialministerrådsmøde, da disse spørgsmål blev drøftet. Tog den danske regering afstand fra den beslutning, der blev truffet om at iværksætte disse analyser og det mandat, der blev givet til Europa-Kommissionen? Støttede den danske regering aktivt dette projekt, eller godkendte den danske regering ved sin tavshed det, der nu foregår, uden mandat?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der blev ikke truffet nogen beslutning, og der bliver ikke truffet beslutninger. Mødet afsluttedes, som alle møder gør, med, at den pågældende kommissær, i dette tilfælde kommissæren for sociale anliggender, Padraig Flynn, orienterede om, at han som kommissær vil lave en slags idékatalog, en oversigt over forskellige problemstillinger, som handler om, hvordan man bedst muligt får de svage ind på arbejdsmarkedet. Det var bl.a. dét, der var temaet for den fælles drøftelse.

Det er jo sådan, at EU-landene, som man jo også gør på andre planer, f.eks. i OECD-sammenhæng og FN-sammenhæng, udveksler gode ideer. Man kan faktisk godt lære noget af

andre lande, og det var formålet med mødet. Det redegjorde jeg for før mødet, og det redegjorde jeg for efter mødet. Og forløbet af mødet er i overensstemmelse med de to redegørelser.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må på det kraftigste protestere over ministerens påstand om, at der over for Folketinget skulle være redegjort for disse ting. Det er jeg i hvert fald ikke bekendt med som medlem af Folketingets Europaudvalg.

Så må jeg ydermere spørge ministeren, om det er forkert, faktisk lodret løgn, når Europa-Kommissionen i sit udkast til dette her sociale aktionsprogram henviser til, at de faktisk er blevet bedt om på basis af det uformelle socialministermøde at fremkomme med en meddelelse om finansiering af de sociale ydelser i EU-landene? Der står i dette papir, som Kommissionen har udarbejdet, at de er blevet pålagt og bedt om af socialministerne på det uformelle møde at lave det. Men jeg må altså nu konstatere, at det er lodret løgn, hvad Kommissionen skriver i sine papirer.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kender ikke det pågældende papir, og jeg går ud fra, at jeg heller ikke formodes at kende til det, og jeg har ikke pålagt Kommissionen at lave noget papir. Der blev i den opsummerende bemærkning fra socialkommissær Flynn bl.a. sagt, at han ville lave en slags idékatalog, og det var det, der skete på det uformelle socialministermøde.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må blot konstatere, at ministeren har et imponerende ukendskab til, hvad der foregår i EU. Men vi må så videre drøfte spørgsmålet om, hvad der egentlig er foregået på det uformelle socialministermøde. Jeg vil blot bede ministeren besvare det spørgsmål, som jeg stillede for lidt siden. Og jeg vil også gerne vide, hvad den danske minister sagde til den beslutning, der blev truffet på socialministermødet.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kommenterede ikke Padraig Flynn's indlæg, men jeg slog fast, som jeg altid gør, når der bliver diskuteret socialpolitik i EU, at Danmark er modstander af, at EU blander sig i socialpolitik, og at det er vores holdning, at EU ikke skal blande sig. Og det gjorde jeg som en introduktion til, at jeg redegjorde for de sociale sikrings-systemer i Danmark.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1308

16) Til socialministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering kræve, at Europa-Kommissionen stopper sine omfattende aktiviteter med henblik på indførelsen af en EU-socialpolitik?«

Skriftlig begrundelse

I Information den 28. marts 1995 giver Europa-Kommissionen udtryk for, at den sociale politik skal supplere fri handel og fri konkurrence på det indre marked. Enhedslisten går stærkt imod, at EU får overladt magt og indflydelse også på dette område. Den harmonisering, som en generel EU-socialpolitik vil medføre, vil uundgåeligt føre til generelle sociale nedskæringer på de danske budgetter.

Desuden foreslår Europa-Kommissionen, at Europa-Parlamentet afholder en høring om de forskellige EU-landes sociale dimension med henblik på, at dette område inddrages i en ny traktat for EU. Der lægges hermed op til en yderligere magtforskydning til fordel for Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet, som åbenbart mere og mere opfatter sig selv som henholdsvis den fremtidige »regering« og »Folketing« i forbindelse med sociale rettigheder og sociale budgetter for de europæiske landes befolkninger.

I en anden rapport »Toward greater fiscal discipline« – skrevet af en gruppe hollandske økonomer – lægges der op til sociale nedskæringer af hensyn til muligheden for at kunne gennemføre Den Økonomiske og Monetære Union. I rapporten lægges der op til, at underskuddene på de europæiske landes budgetter skal under kontrol, og at denne kontrol åbenbart skal udøves gennem EU-samarbejdet.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan vi af det foregående spørgsmål forstå, at vi har den situation, at der er uenighed imellem den danske regering og Kommissionen om, på hvilket grundlag Kommissionen egentlig arbejder. Kommissionen finder selv, at den har mandat til gå videre med disse ting, bl.a. samordningen af finansieringen af de nationale systemer

med EU-politiken, og der vil fra Kommissionen komme et forslag til et 3-årigt socialt handlingsprogram indeholdende forskellige harmoniseringsmodeller.

Da vi ikke når til klarhed over, hvad der er sket på det uformelle socialministermøde – sådanne møder er jo desværre hemmelige og skal åbenbart forblive det – så vil jeg gerne spørge, om ministeren vil sikre, at dette projekt, som Kommissionen nu har iværksat, og som jo er traktatstridigt, bliver stoppet.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg forstår ikke spørgsmålene.

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren er formentlig bekendt med, at Europa-Kommissionen i øjeblikket på basis af de beslutninger, der blev truffet på det uformelle socialministermøde, er i gang med at udarbejde et 3-års-aktionsprogram på det sociale område; et papir, som i øjeblikket er under udarbejdelse, som igen vil tilgå socialministrene, og som jeg står med et udkast til her i hånden.

Denne aktivitet, som Kommissionen har i gang, er i strid med Traktaten – det er vi formentlig enige om – og går langt ud over, hvad grundlaget for det danske EU-medlemskab tillader.

Derfor spørger jeg ministeren: Vil ministeren sikre, at dette kommissionsprojekt bliver stoppet?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Nu er jeg ikke så langsynet, så jeg kan se, hvad det er for et papir, hr. Keld Albrechtsen står med, men ifølge beskrivelsen er jeg ikke bekendt med det papir.

I begrundelsen for sit spørgsmål henviser hr. Keld Albrechtsen til en rapport udarbejdet af nogle universitetsøkonomer »Toward greater fiscal Discipline«. Den indeholder bl.a. en landebeskrivelse, hvor den del, der handler om Danmark, allerede er offentliggjort i 1992, og det er en beskrivelse, jeg betragter på lige fod med de beskrivelser, der f.eks. kommer fra OECD.

Men jeg kan jo ikke tage stilling til noget fra Kommissionen, før jeg har set det. Hvis der kommer et udspil fra Kommissionen, vil den danske regering selvfølgelig tage stilling til det på grund af de holdninger, vi har til EU.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg gik jo ud fra som en given ting, at den danske regering var informeret om de projekter, som Kommissionen har iværksat på anmodning af EU's socialministre, men der foregår åbenbart ikke rigtig nogen koordination. Jeg kan oplyse for ministeren, at disse ting er omtalt vidt og bredt i pressemeddelelser, f.eks. i LO-Bladet i går. Det er almindelig kendt, og det har intet at gøre med den undersøgelse, som ministeren henviste til. Det har noget at gøre med det arbejde, som er iværksat efter ønske fra socialministrene på det uformelle socialministermøde.

Derfor vil jeg gerne endnu en gang spørge, om ministeren vil sørge for, at denne traktatstridige virksomhed bliver stoppet.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg har ikke anmodet Kommissionen om at sætte noget i værk, og jeg er ærligt og redeligt helt uforstående over for den sammenhæng, der bliver beskrevet i hr. Keld Albrechtsens indlæg. Jeg foretrækker at forholde mig til konkrete ting, som jeg selv kan se indholdet af, frem for anden- og tredjehåndsbeskrivelser. Så jeg synes, at vi skal tage diskussionen, når eller hvis der eventuelt foreligger noget fra Kommissionen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1309

17) Til socialministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering på et kommende møde i EU's Ministerråd meddele, at Danmark ikke vil acceptere, at Europa-Kommissionen fremlægger forslag om traktatændringer om socialpolitik i EU, samt at Danmark på forhånd vil nedlægge veto mod behandlingen af ethvert forslag i denne retning?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Information den 28. marts 1995 forbereder Europa-Kommissionen i øjeblikket forslag om traktatændringer med henblik på at give EU ret til at blande sig i socialpolitikken. Det er efter Enhedslistens opfattelse meget vigtigt, at det allerede nu – i god tid før regeringskonferencen i 1996 – bliver gjort klart, at Danmark ikke vil acceptere, at socialpolitik bliver et tema på den kommende regeringskonference.

Keld Albrechtsen (EL):

På basis af besvarelsen af de foregående to spørgsmål kan vi i hvert fald roligt konstatere, at vi står over for et langt og sejt opklaringsarbejde med hensyn til, hvad der i virkeligheden foregår både i Ministerrådet og i Europa-Kommissionen, selv om en ganske god del af problemerne nu er almindelig offentligt kendt.

Men det hele kan jo bringes på plads, hvis ministeren vil svare bekræftende på det spørgsmål, som jeg har stillet.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Regeringen har den holdning, at harmonisering af socialpolitikken ikke er et anliggende for EU, og det har vi sagt ved flere lejligheder, men jeg kan ikke tage stilling til ikkeeksisterende forslag. Det er her, som det er i andre tilfælde, at jeg helst vil se de ting, jeg skal tage stilling til, inden jeg tager stilling.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jo mere vi drøfter disse ting, jo mere bekymret bliver jeg. Er det rigtigt forstået, at den danske regering ikke er i stand til at tage stilling til det spørgsmål, om der på regeringskonferencen eller i andre sammenhænge skal behandles forslag om at inddrage socialpolitikken i EU? Er det kommet så vidt, at den danske regering er ude af stand til klart at melde ud, at sådanne forslag vil blive bremset på forhånd, at de ikke skal indgå og ikke kommer til at indgå i regeringskonferencen?

Ministeren må undskylde mig, men jeg troede, at vi her stod med det helt elementære, som jeg blot ønskede at få bragt på det rene. Derfor ryster det mig en del, at ministeren ikke er i stand til at besvare et så elementært spørgsmål.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Men så kan jeg berolige hr. Keld Albrechtsen med, at den konklusion, hr. Keld Albrechtsen prøver at drage af mine svar, overhovedet ikke kan drages. Hele forberedelsen af regeringskonferencen foregår i øjeblikket, og den foregår i Udenrigsministeriets regi. Derfor kan man enten sige, at hr. Keld Albrechtsen kan rette spørgsmål til udenrigsministeren, eller også kan hr. Keld Albrechtsen vente, til der ligger et udspil fra den danske regering.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal takke for opfordringen til at få spørgsmålet afklaret hos udenrigsministeren; den opfordring vil jeg følge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1341

18) Til socialministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Er ministeren af den opfattelse, at en ung bistandsklient, der arbejder i et socialt projekt (f.eks. Sidegadeprojektet), arbejder for sin kontanthjælp?«

Villy Søvndal (SF):

Der er jo sådan, at de billeder, man bruger i en offentlig debat, ofte bliver bestemmende for debatten.

I forbindelse med diskussionen om kontanthjælpsmodtageres pligt til at gøre noget for noget – et princip, SF i øvrigt deler – bruger socialministeren et billede af en bistandsklient, der ligger ned på ryggen og spiller guitar, mens solskin og øl nydes.

Jeg har på den baggrund fået en del henvendelser og skal sige til socialministeren, at der er mange, der opfatter det som et fornærmende og utidssvarende billede, al den stund vi allerede i en årrække har haft en aktiveringslov, der siger »noget for noget«.

Jeg vil spørge socialministeren, om de projekter, som unge deltager i, f.eks. Sidegadeprojektet i København, med at lave spisesteder, med at lave bad for mennesker, der ikke har et bad, med at lave mor og barn-steder, hvor enlige mødre har mulighed for at mødes, i socialministerens begrebsverden opfattes som arbejde?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Svaret er klart og entydigt: Ja.

Villy Søvndal (SF):

Det var jo et meget klart svar.

Anden næstformand (Henning Grove):

Det er rart, når spørgsmålene går stærkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1318

19) Til arbejdsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Har ministeren på EU-arbejdsministermødet den 27. marts 1995 under forhandlingerne om arbejdstagerdirektivet tilkendegivet, at Danmark kan acceptere en obligatorisk karenstid?«

Skriftlig begrundelse

Et flertal af partierne i Folketingets Europaudvalg har efter udvalgets møde fredag den 25. marts 1995 meddelt pressen, at flertallet opfordrede arbejdsministeren til at søge nyt mandat i sagen om arbejdstagerdirektivet.

Ministeren sagde til pressen, at hun ikke inden arbejdsministermødet den 27. marts 1995 ville søge nyt mandat.

Ministeren tog derfor til arbejdsministermøde i EU uden nyt mandat og havde alene et forhandlingsmandat fra et møde i Folketingets Europaudvalg den 16. september 1994. Dette mandat var efter flertallets opfattelse ikke dækkende for den nuværende situation.

Ifølge DA Information – DA International 3/95 – var der på ministermødet forslag om indførelse af en obligatorisk karenperiode:

»Den danske arbejdsminister støttede på mødet kravet om en obligatorisk karenperiode af kortere varighed«. Det må naturligvis undersøges, hvor lang en obligatorisk karenperiode ministeren har forpligtet Danmark på.

I denne periode har et udenlandsk firma, der udstationerer ansatte i Danmark, ret til ikke at overholde danske overenskomster. Dermed vil der heller ikke kunne konfliktes imod et udenlandsk firma, som påberåber sig EF-direktivet, og dermed udgør direktivet et indgreb i konfliktretten her i Danmark. Dette er i modstrid med ministerens mandat, der klart gik ud på, at konfliktretten skal sikres fuldt ud.

Ministeren har efter ministerråds mødet den 27. marts 1995 sagt til pressen, at hun nu vil søge nyt mandat, og det er naturligvis klogt. Men spørgsmålet er, om ministeren allerede ved sine udtalelser på ministerråds mødet har forpligtet Danmark og dermed reelt ikke søger nyt mandat, men derimod efterfølgende godkendelse af de skridt, som ministeren har taget uden at have mandat til det.

Keld Albrechtsen (EL):

Dette spørgsmål drejer sig også om et forhandlingsmandat, denne gang til et formelt ministermøde.

Vi har fra kilder fået oplyst, at Danmark i dette direktiv støttede kravet om en obligatorisk karensperiode, dvs. en periode, hvor vi ikke kan kræve danske overenskomster overholdt og derfor heller ikke kan bruge konfliktretten. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi nu får det helt på det rene, hvad der faktisk foregik på arbejdsministermødet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har glædet mig til at forklare Folketinget, hvad der er foregået på rådsmødet den 27. marts.

Der blev ikke truffet nogen beslutning om direktivforslaget. Der var en almindelig udveksling af synspunkter, men ingen opsummering og heller ingen faste holdninger.

Derudover vil jeg godt gentage, hvad jeg har sagt i Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet: Med hensyn til karensperioden er det den danske regerings holdning, at vi kan tilslutte os, at denne bliver gjort frivillig, sådan at vi i Danmark selv kan fastsætte, hvornår udenlandske arbejdstagere eventuelt skal være omfattet af danske arbejdsvilkår.

Jeg synes dog, og det har jeg også tilkendegivet i Europaudvalget, at en obligatorisk karensperiode af kort varighed vil være rimelig. Det vil være unødigt besværligt for små eksportvirksomheder at skulle ændre løn- og ferievilkår for ansatte, der kun udsendes i kort tid. Det kan også føles meget bureaukratisk, hvis vi skal sætte et overvågningsapparat i gang, hver gang en udenlandsk arbejdstager kommer til Danmark for en kortere periode, f.eks. som montør.

Det var de synspunkter, jeg gav udtryk for på mødet, det var også de synspunkter, jeg gav udtryk for på et spørgsmål fra hr. Keld Albrechtsen den 30. november her i Folketingsalen, og det er faktisk også de ting, jeg har givet udtryk for på det pågældende rådsmøde.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for svaret. Det giver mig anledning til at stille to spørgsmål til ministeren.

Ministeren er formentlig bekendt med, at et stort antal partier i Folketingets Europaudvalg på dettes møde forud for ministermødet var stærkt utilfredse med, at der ikke blev søgt om et nyt mandat, og jeg vil derfor bede ministeren

bekræfte – som det har været fremme i pressen – at ministeren agter forud for ministermødet i juni at søge et nyt mandat i Europaudvalget.

Jeg vil også gerne stille et spørgsmål til dette med en obligatorisk periode, for jeg forstår, at ministeren er indstillet på at acceptere en obligatorisk periode af kort varighed. Derfor vil jeg spørge, om ministeren har taget stilling til, hvor lang en sådan periode maksimalt må være. Og er ministeren enig med mig i, at i en sådan periode kan man ikke anvende konfliktretten, og at vi altså i den periode står over for det problem, at det er i strid med det helt grundlæggende, nemlig at EU ikke må gøre indskrænkninger i konfliktretten her i Danmark?

Jens Risgaard Knudsen (S):

Ingen medlemmer af Europaudvalget må referere fra udvalgets møder. Det er jo en grundregel, som alle medlemmer må efterleve.

Jeg forstår imidlertid med baggrund i offentlig omtale, at hr. Keld Albrechtsen er blevet inspireret til at stille sine spørgsmål fra anden side i salen, og i konsekvens af at hr. Keld Albrechtsen har hentet inspiration andre steder i salen, vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren ikke ved det omtalte rådsmøde har handlet i nøje overensstemmelse med et forhandlingsoplæg, som ministeren gav i Tingets udvalg, mens det hed Markedsudvalg – husker jeg rigtigt? – den 16. september 1994?

Hvis det er tilfældet, ser jeg ikke, at hr. Albrechtsen selv med ført hånd har mulighed for at stille flere spørgsmål til ministeren.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne svare hr. Risgaard Knudsen og hr. Keld Albrechtsen under ét.

Jeg har handlet i nøje overensstemmelse med det mandat, jeg fik af det daværende Markedsudvalg den 16. september 1994, og som gik ud på, at en forudsætning for en positiv medvirken til direktivforslagets vedtagelse var, at strejkeretten skulle bevares uantastet, og at karenstiden skulle være så kort som mulig. Det var også det mandat, som jeg gik til Markedsudvalget – som så i mellemtiden var kommet til at hedde Europaudvalget – med den 19. november, ikke med et ønske om et forhandlingsmandat, men til orientering, fordi der skulle være rådsmøde den 6. december. Det var præcis det samme grundlag, og op til december månedets rådsmøde var der ikke nogen fra Folketingets partier i Europaudvalget, der på nogen måde satte spørgsmåls-

tegn ved, at jeg havde mandatet til den konklusion og til den medvirken, vi skulle deltage i på rådsmødet i december måned.

Det var præcis det samme mandat, som jeg mener at være i besiddelse af i forhold til den 23. marts, altså her for ikke så lang tid siden, hvor Europaudvalget holdt møde, fordi der skulle være rådsmøde den 27. marts: Strejkeretten skulle være uantastet, og karenperioden skulle være så kort som mulig.

Kent Kirk (KF):

Foranlediget af arbejdsministerens svar på hr. Risgaard Knudsens spørgsmål vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, om det ikke er korrekt, at der siden den 16. september 1994 og til nu i april 1995 er sket en ændring i regeringens parlamentariske situation, at det ikke er det samme Folketing, den samme sammensætning af Folketinget. Er det ikke korrekt, at der er sket en ændring?

Når direktivet engang bliver vedtaget, vil det jo betyde, at der skal gennemføres en ændring af lovgivningen her i landet, idet direktivet jo ikke har umiddelbar virkning. Det andet, jeg derfor gerne vil spørge om, er, om arbejdsministeren ikke frygter, at det kan blive svært at få et flertal i dette Folketing til at gennemføre den nødvendige ændring af lovgivningen, hvis arbejdsministeren på baggrund af mandatet fra den 16. september 1994 tilslutter sig direktivet, som det ser ud i dag.

Og er det ikke også korrekt, at siden den 16. september 1994 er der sket store ændringer i direktivet, idet Kommissionen er kommet med yderligere forslag, der har forandret direktivet?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er korrekt, at Folketingets sammensætning er ændret siden den 16. september. Men det er også korrekt, at siden jeg fik bekræftet mandatet i Europaudvalget i december måned – eller rettere sagt: præcis den 19. november, hvor jeg havde det selv samme mandat til orientering – er der mig bekendt ikke sket ændringer af sammensætningen af Folketinget. Hvis man i det nye Folketing havde været i tvivl om det mandat, som det gamle Folketing havde givet mig som grundlag for forhandlingerne i Ministerrådet, burde man vel have taget spørgsmålet op i november måned og ikke i marts måned, for Folketinget har været sammensat præcis på samme måde i perioden fra den 19. november til den 22. marts – mig bekendt.

Hvis jeg nu var i den situation, at jeg kunne stille spørgsmål, ville jeg have stillet følgende spørgsmål: Kan hr. Kent Kirk bekræfte det?

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren er jo bekendt med, at både hr. Kent Kirk og jeg har gjort gældende, at vi ikke finder, at det mandat, som blev givet i september, lænere er dækkende for situationen, og at vi derfor ønsker, at ministeren kommer tilbage og beder om et nyt mandat. Og det har jeg også forstået af pressen at ministeren er indstillet på.

Hvis ministeren kan bekræfte det her, er spørgsmålet om mandatet jo for så vidt løst; så kan vi altid grave i det historiske. Men jeg synes, det er meget vigtigt, at ministeren efterkommer en opfordring fra et flertal i Folketinget om at søge et nyt mandat. Ellers står vi – eller ministeren i hvert fald – i meget store problemer efter min opfattelse.

Det andet spørgsmål, jeg havde – og jeg tror ikke, ministeren besvarede det – gik på: Hvis der bliver en obligatorisk karenperiode, betyder det jo, at vi i den karenperiode ikke kan bevare konfliktretten her i Danmark. Og dermed brydes jo med det princip, som ministeren ellers har fastholdt hele vejen igennem, nemlig at en fuld bevarelse af konfliktretten er grundlaget for en vedtagelse af direktivet.

Kent Kirk (KF):

Jeg kan ikke bekræfte arbejdsministerens antagelse. At en sag forelagt Europaudvalget til orientering automatisk kan betyde, at man har bekræftet et mandat, der er givet før et valg, kan jeg ikke bekræfte. Hvis det var tilfældet, vidste vi jo aldrig, hvor vi var henne med alle de sager, vi har i Europaudvalget.

Derfor er arbejdsministeren – og det vil jeg så spørge arbejdsministeren om hun er indstillet på – nødt til at se på den parlamentariske situation her i Folketinget og gå til Europaudvalget og bede om at få et mandat. Og jeg vil tilsige arbejdsministeren, at kan vi få løst de problemer i direktivet, som Det Konservative Folkeparti har peget på, er vi også positivt indstillet på at finde et forhandlingsmandat, der gør det muligt for arbejdsministeren på et tidspunkt at afslutte sagen. Men betingelsen er selvfølgelig, at vi finder en løsning på de ting, som vi har peget på der er problemer med i direktivet.

Jens Risgaard Knudsen (S):

Nu sidder vi jo ikke her i salen for at skabe vanskeligheder for arbejdsministeren. Og derfor vil jeg godt spørge ministeren: Hvis nu den alliance, der er ved at blive etableret mellem hr. Albrechtsen og hr. Kirk, hen ad vejen også bliver bekræftet af hr. Albrechtsens og hr. Kirks parlamentariske ledere, er ministeren så ikke parat til og indstillet på, hvis denne alliance tilsyneladende er på vej til også at kunne skabe et flertal her i salen, igen at komme op i Europaudvalget, hvis sagen på ny skal drøftes i Europaudvalget?

Hvis ministeren kan svare bekræftende på dette spørgsmål i konsekvens af den, om jeg så må sige parlamentariske tegning, som hr. Albrechtsen og hr. Kirk er på vej til at skabe på deres partiers vegne, synes jeg, vi kan tage det meget roligt.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan helt bekræfte det, som hr. Risgaard Knudsen peger på, nemlig at det kan være ganske interessant at se, om den politiske alliance, der er imellem Det Konservative Folkeparti og Enhedslisten med hensyn til dette direktivforslag, der handler om at sikre lønmodtagere i Danmark mod social dumping, er en alliance, der kan stå for en nærmere prøvelse.

Det vil jeg gerne have afklaret, og det er baggrunden for, at jeg allerede nu har sagt, at jeg gerne går til Europaudvalget og beder om et nyt mandat, for jeg vil gerne se, om den alliance kan holde. Jeg vil gerne se, om Enhedslisten virkelig vil gå i alliance med Det Konservative Folkeparti og dermed sikre, at danske lønmodtagere kan risikere at blive underløbet af udenlandsk arbejdskraft til meget lavere lønninger. Jeg vil gerne se, hvordan Europaudvalget vil konkludere i forhold til sit mandat.

Så ja, jeg kommer gerne til Europaudvalget, og jeg kommer gerne med ønsket om at få fornyet mandatet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1326

20) Til arbejdsministeren af:

Jette Gottlieb (EL):

»Vil ministeren sikre, at buschauffører, der som led i en faglig konflikt er afskediget, ikke mod deres vilje kan anvises til beskæftigelse hos det firma, der har afskediget dem?«

Skriftlig begrundelse

Buskonflikten har nu snart været i 5 uger, og flere af de chauffører, som blev afskediget og efterfølgende modtog 5 ugers karantæne for selvforskyldt ledighed, skal nu atter møde på arbejdsformidlingen.

Det kan frygtes, at ledige buschauffører, der som led i konflikten blev afskediget, anvises job i Ri-Bus, hvorefter arbejdsgiveren frit vil kunne udvælge den anviste arbejdskraft, mens chauffører, der ikke ønsker at arbejde under de gældende vilkår, på ny idømmes karantæne.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Spørgeren ønsker at få afdækket, hvordan AF-systemet kan agere i situationer, hvor der er en faglig konflikt.

AF skal ved formidling af kontakt mellem arbejdsgiver og arbejdstager vurdere, om et arbejdsforhold vil kunne etableres til begges tilfredshed. Hvis en arbejdsgiver derfor over for arbejdsformidlingen tilkendegiver, at en bestemt arbejdssøgende ikke er ønsket på arbejdspladsen, skal arbejdsformidlingen inddrage en sådan tilkendegivelse fra arbejdsgiveren i sin vurdering af, om arbejdsforholdet kan komme i stand, og AF skal notere dette i den arbejdssøgendes register.

På ganske samme måde skal AF være opmærksom på, om en arbejdssøgende over for AF giver udtryk for, at den pågældende ikke ønsker at blive formidlet til en bestemt arbejdsplads, hvor den arbejdssøgende tidligere har været beskæftiget.

Hvis den pågældende selv har opsagt arbejdsforholdet og i forbindelse hermed accepteret en ophørskarantæne, eller hvis den arbejdssøgende er blevet afskediget på grund af f.eks. samarbejdsvanskeligheder eller lignende, skal AF undgå at formidle til det samme arbejde.

AF tager ikke stilling til, om løn og arbejdsvilkår er i overensstemmelse med overenskomsten mellem arbejdsgiver og arbejdstager for tilsvarende arbejde. Hvis arbejdssøgende kommer i tvivl med hensyn til, om løn og arbejdsvilkår er overenskomstmæssige, skal AF informere den ledige om den lediges pligt til at møde hos arbejdsgiveren til den aftalte tid, men den arbejdssøgende bør også henvende sig til sin egen faglige organisation for at få kigget på, om der er overenskomstmæssige regler på den pågældende arbejdsplads.

Jette Gottlieb (EL):

Med mit spørgsmål ønsker jeg at vise den ulighed, der er i muligheden for at agere for en arbejdssøgende og for en arbejdsgiver i forbindelse med en konflikt, idet arbejdsgiveren jo til hver en tid kan vælge og vrage blandt den anviste arbejdskraft, mens det medfører sanktioner for den, der bliver anvist arbejde til området.

Og som jeg forstår det svar, jeg får, er det faktisk muligt, at arbejdsformidlingen kan anvise arbejde på den pågældende virksomhed, hvor folk tidligere er blevet fyret som led i en konflikt, og dermed påføre den arbejdskraft, der bliver anvist til området, en karantæne eller anden form for sanktion.

Dér er mit spørgsmål, om det er i overensstemmelse med de forhold, som man ønsker på anvisningsområdet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er faktisk sådan, at hvis AF modtager skriftlige og fyldestgørende oplysninger fra en faglig organisation om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke eller lockout, skal AF fra iværksættelse af strejken eller lockouten ophøre med al formidling til den pågældende arbejdsgiver.

Jette Gottlieb (EL):

Nu drejer mit spørgsmål sig specielt om en konflikt, der medfører bortvisning fra arbejdet – altså fyring – og ikke en almindelig varslet konflikt.

Det ændrer ikke på konfliktens genstand, men det betyder ganske meget for den arbejdskraft, der altså med sanktioner til følge kan blive henvist til en arbejdsgiver, som derefter ikke antager den pågældende, specielt hvis det drejer sig om større grupper af arbejdere, hvor det er muligt for arbejdsgiveren at vælge og vrage blandt de henviste.

Det er det, spørgsmålet drejer sig om. Det vil altså være muligt for arbejdsformidlingen at henvise en større gruppe arbejdere til den pågældende virksomhed, som derefter kan vælge og vrage blandt dem.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det, jeg prøvede at illustrere i mit første svar, var, at arbejdsformidlingen jo har den primære rolle at sørge for, at det arbejdsfællesskab, man etablerer imellem en arbejdstager og en arbejdsgiver, er til begges tilfredshed. Hvis der er noget i de informationer, arbejdsformidlingen får enten fra virksomhederne eller fra lønmodtage-

rens faglige organisation, som tyder på, at det ikke forekommer sandsynligt, at det vil blive et tilfredsstillende arbejdsforhold, skal man undgå formidling imellem den pågældende arbejdstager og arbejdsgiveren.

Jette Gottlieb (EL):

Problemet, som jeg rejser, er, at der ikke er et lige forhold, da der er sanktionsmuligheder over for arbejdskraften, men ikke over for arbejdsgiveren.

Dermed følger spørgsmålet, om det er muligt for arbejdsformidlingen på den måde at blive part i sagen. Mit udgangspunkt er, at det er det.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg mener faktisk ikke, at man kan drage den konklusion, at arbejdsformidlingen bliver part i sagen. Netop fordi arbejdsformidlingen i sin formidling skal tage hensyn til, at arbejdsforholdet er til begges tilfredshed, mener jeg faktisk ikke, at man kan drage den konklusion, at det kun er til den enes tilfredshed og ikke til den andens.

Kent Kirk (KF):

Det er klart, at arbejdsforholdet jo helst skal være til begges tilfredshed. Men det må vel også forholde sig sådan, at hvis der er en større gruppe, som er blevet fritaget for deres arbejde på grund af en konflikt, der har udviklet sig, kan de arbejdssøgende ikke bare i al fremtid sige, at de boykoter en arbejdsplads, fordi arbejdsformidlingen ikke har pligt til at anvise dem arbejde, hvis arbejdspladsen stadig væk efterspørger arbejdskraft fra arbejdsformidlingen.

Dér må det være en skønssag, således at man ikke bruger arbejdsløshedssystemet til i virkeligheden at blokere og boykotte en virksomhed i al fremtid.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil bare takke ministeren for svaret.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Selv tak.

Til hr. Kent Kirk vil jeg gerne sige, at der jo altså er tale om, at der i den virkelige verden forhåbentlig er – det er der jo hos de fleste – et ønske om, at den arbejdskraft, som man ansætter, er en arbejdskraft, man gerne vil have, og at det samarbejdsklima, der skal etableres, fungerer tilfredsstillende. Det er sådan set det, der er arbejdsformidlingens rolle.

Arbejdsformidlingen kan jo ikke på nogen måde skulle være part i en faglig stridighed, og det er derfor, der ikke, hvis arbejdsformidlingen får fyldestgørende dokumentation for, at der er en faglig konflikt – en boykot eller strejke – på den pågældende virksomhed, skal formidles medarbejdere til den pågældende virksomhed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1342

21) Til arbejdsministeren af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer med henblik på eventuelle ændringer i det eksisterende dagpengesystem?«

Skriftlig begrundelse

Der har den senere tid været en række forskellige og undertiden modsatrettede udtalelser fra medlemmer af regeringen om, hvordan regeringen ønsker at reglerne for dagpenge, rådighed m.v. skal være i fremtiden. Der har i den forbindelse været forskellige meldinger om, hvilke ændringer regeringen forestiller sig. Derfor må det være naturligt, at ministeren, der har ansvaret på området, i Folketinget får lejlighed til at redegøre for regeringens planer.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg bliver spurgt om, om jeg kan oplyse noget om regeringens planer med henblik på eventuelle ændringer af det eksisterende dagpengesystem.

Jeg har sådan set meget stor forståelse for, at spørgsmålet stilles, vil jeg godt sige, for det er jo en del af den løbende politiske debat.

Det, jeg er optaget af lige nu, er, at der skal ske en opfølgning af rapporten fra udvalget om forenklinger, det såkaldte Verner Sand Kirk-udvalg, og jeg vil inden længe fremsætte et lovforslag, der indeholder en lang række forenklingsforslag, som jeg håber kan blive vedtaget inden for det dagpengesystem, vi kender.

Der er ikke i øjeblikket nogen planer om gennemgribende ændringer af det eksisterende dagpengesystem, men det er klart, at regeringen løbende overvejer og løbende diskuterer, ligesom alle andre i øvrigt også gør det, hvordan arbejdsløshedsforsikringsystemet bedst kan til-

passes de konjunkturer og den situation, der i øvrigt er på arbejdsmarkedet.

Aage Frandsen (SF):

Det glæder mig selvfølgelig, at der ikke i øjeblikket er tanker fra ministerens side om at ændre dagpengesystemet, men jeg lagde også mærke til ordene »i øjeblikket«. Nu ved jeg ikke, hvor langt et øjeblik er. Er det i denne folketingssamling, eller er det i denne regeringsperiode, eller hvor lang tid fremover er det?

Men jeg forstår det sådan, at ministeren hermed kan dementere nogle af de udsagn, som har været i pressen i den senere tid. Det, som jeg specielt har hæftet mig ved, er en udtalelse af en af ministerens kolleger – ikke en partifælle, og så overlader jeg ellers til ministeren selv at finde ud af, hvem det er. Man har i dagspressen kunnet læse på baggrund af diskussionen om, hvorvidt man kunne sætte dagpengeydelse ned, at den pågældende minister har sagt:

»Det psykologiske klima er til stede. Opsvinget er i gang, og det er nu, vi skal tage fat på de ting. Hvor meget der bliver tale om, ved jeg ikke. Men noget kommer der.«

Jeg kan så forstå, at arbejdsministeren, som har dette som ansvarsområde, kan dementere dette; der kommer altså ikke noget.

Så har en anden ministerkollega også i den forgangne uge udtalt – det er en partifælle – at retten til dagpenge skal afhænge af sidste års skattepligtige indkomst i stedet for som nu af lønsedler. Og dér vil jeg spørge, om der ligger noget sådant i det, som ministeren kommer med nu. Er det inden for den ramme, man påtænker ændringer nu? Det vil jeg godt have bekræftet eller afkræftet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg mener, at den pågældende kollegas – som altså ikke var en socialdemokratisk kollega – udtalelser faktisk er blevet korrigeret efterfølgende. Der er ikke nogen planer om at sætte dagpengesatserne ned.

Til det andet udsagn om beregningen af dagpengeniveauet, nemlig om vi fortsat skal udregne dagpengeniveauet på baggrund af tabte arbejdstimer og dermed tabt løn eller gå over til et system, hvor man regner dagpenge ud på basis af slutopgørelsen fra det foregående år, vil jeg gerne sige, at det er et af de forslag, der ligger i Verner Sand Kirk-udvalgets betænkning som et forenklingsforslag, men jeg vil godt tilkendegive her, at det ikke er et af de forslag, der

ligger lige for, og det er altså ikke det, jeg har med i den pakke, som jeg er arbejder med i øjeblikket.

Men jeg synes i og for sig, at det er meget sundt, at man diskuterer dagpengesystemet, for det er jo et dynamisk system forstået på den måde, at når beskæftigelsesudviklingen går i den rigtige retning, kan der også være behov for fra tid til anden at justere det system, som i virkeligheden afspejler, om der er en høj ledighed eller en noget lavere ledighed. Det synes jeg under alle omstændigheder enhver politiker må være optaget af, og det er vi også i regeringen, men der er altså ikke nogen aktuelle planer om større omvæltninger i dette system.

Aage Frandsen (SF):

Jeg skal gerne medgive ministeren, at det citat af ministerens kollega, som ikke er medlem af Socialdemokratiet, blev korrigeret efterfølgende både af en ministerkollega – men ikke af arbejdsministeren – og af et medlem af den socialdemokratiske folketingsgruppe.

Det, der jo altid står tilbage, er: Er det altid den sidste udtalelse, der gælder? Det er derfor, jeg synes, det er mest interessant at få at vide, hvad den minister, som har det her som ressortområde, har at sige til det, og derfor er jeg glad for, at vi fik den korrektion i forhold til udtalelsen, som er fra onsdag den 29. marts.

Så vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren også mener, at det sunde i en diskussion f.eks. omfatter, at man så også hele tiden skal diskutere satser?

Er der ikke en klar forskel på at diskutere på den ene side, om noget i dagpengesystemet eventuelt skal tilpasses efter arbejdsløshedens størrelse og flaskehalsproblemer – de tekniske mobilitetsændringer – og på den anden side selve satserne? De kan selvfølgelig også have en virkning på nogle ting på arbejdsmarkedet, men under alle omstændigheder må man nok sige, at sådan som dagpengesatserne er indrettet, er der jo mere tale om et forsikringsystem, som også har et socialt tilsnit, og det må være uafhængigt af, om arbejdsmarkedet er til arbejdskøbers eller til lønmodtagers fordel.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er jo rart at høre, at det er den sidste udtalelse, der gælder. Det fører i hvert fald til, at jeg ikke bare på egne vegne, men også på regeringens vegne kan sige, at der ikke er planer om at sætte satserne ned.

Jeg er enig i den vurdering, som spørgeren kommer med, nemlig at den polemik, der i øvrigt er på arbejdsmarkedet, ikke nødvendigvis behøver at betyde, at de, der er tilbage af de ledige, skal have et dårligere forsørgelsesgrundlag end det, de nu har i forhold til dagpengesatserne. Jeg mener faktisk, at den dynamik, der skal føre til vurderinger i dagpengesystemet og i arbejdsmarkedspolitikken, mere handler om, hvordan vi eksempelvis kan få flere støttede job omsat til rigtige job og omsat til noget mere uddannelse, og hvordan vi i det hele taget kan geare de arbejdsmarkedspolitiske redskaber, som kan udstyre ledige med kvalifikationer, så de har mulighed for at få de nye job, der rent faktisk kommer måned for måned.

De tal for den nye ledighedsstatistik, som vi får offentliggjort i morgen, vil vise, at det faktisk fortsat går den rigtige vej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1328

22) Til miljø- og energiministeren af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvad der er det faglige grundlag for udvælgelsen af de 175 områder i det forslag til EU-habitatsområder, der er sendt til høring?«

Skriftlig begrundelse

I materialet er der mange inkonsekvenser og overraskende oplysninger. F.eks. vil man beskytte planter og dyr på steder, hvor de ikke har været i årevis. Formålet med spørgsmålet er derfor at få afdækket, hvor gammelt kildematerialet er, og i hvilket omfang det bygger på videnskabeligt materiale.

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.): Jeg skal som fungerende miljø- og energiminister besvare det spørgsmål, som er stillet af hr. Langkilde vedrørende EU's habitatsområder og habitatsdirektivet. For at alle kan følge med, kan jeg sige, at det drejer sig om at skabe beskyttelsesområder, levesteder for dyr og planter.

Skov- og Naturstyrelsen forbereder udpegningen af de danske bevaringsområder under direktivet, og Skov- og Naturstyrelsen har oplyst følgende:

Udarbejdelsen af forslaget til de 175 områder, der er foreslået udpeget under habitatsdirektivet, er sket i flere faser.

Det første udkast til forslaget blev udarbejdet i Skov- og Naturstyrelsen i foråret 1994 på grundlag af forslag fra eksperter, aktuelle videnskabelige rapporter, naturovervågningsresultater, resultater af statusopgørelser for udvalgte artsgrupper og den øvrige nyeste tilgængelige litteratur på området.

Udkastet blev forelagt samtlige amtskommuner, en række grønne organisationer og videnskabelige eksperter, for så vidt angår de tekniske og biologiske aspekter.

På den baggrund udarbejdede Skov- og Naturstyrelsen det forslag, der nu er til høring. Ved udformningen af dette forslag var et af de væsentligste formål at forsøge at udpege større områder, der indeholder flere naturtyper og arter. Hvor det har været muligt og relevant er det valgt at afgrænse områderne, der har et sammenfald med afgrænsninger af allerede særligt regulerede eller beskyttede områder, dvs. især EF's fuglebeskyttelsesområder, fredede arealer, generelt beskyttede naturtyper efter naturbeskyttelsesloven m.v. En art eller naturtype kan derfor indgå i begrundelsen for udpegning for et område, selv om den kun findes i en mindre del af området.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg takker for svaret.

Det er et godt formål, vi er i gang med med habitatsdirektivet; ingen tvivl om det. Men jeg er stærkt foruroliget over det grundlag, der ligger til grund for udpegningen.

Man argumenterer f.eks. med, at odderen skal beskyttes på Fyn. Den har ikke været der i mange år. Det virker grotesk, at sådan noget kan komme igennem.

Det virker derudover grotesk, at man vil beskytte planter, som i årevis ikke har vokset på de pågældende steder.

Hvis jeg skal tage et tredje eksempel, vil man beskytte pignmerlingen i Odense Å. Pignmerlingen forekommer kun, når der er stor forurening i et vandløb, og ambitionen er faktisk at gøre det til et ørredvand, hvor ørreder kan være. Hvis man sænker forureningsgraden fra 4 til 3, forsvinder pignmerlingen, og så kommer ørreden frem i stedet for. Det virker barokt, at man prøver at sikre et områdes alt for høje forureningsgrad.

Jeg er foruroliget over det beslutningsgrundlag, der ligger, og jeg vil derfor spørge ministeren, om jeg må forstå hans svar på den måde, at det er det samme materiale områdemæssigt, der er sendt ud to gange, eller om det er ændret fra første til anden høringsrunde.

Miljø- og energiminister (Frank Jensen, fg.):

Jeg tror, det ville føre for vidt at gå ind i en gennemgang af de forskellige dyrearter og plantetyper, der er omtalt i EF-direktivet om beskyttelse af levesteder for dyr og planter, så jeg er glad for, at det ikke lå i spørgsmålet, at jeg skulle gennemgå samtlige dyre- og plantearter.

Til spørgsmålet om, hvad det er, der har været sendt til høring, vil jeg sige, at der har været en meget lang proces. Skov- og Naturstyrelsen har udarbejdet det første grundlag, som har været gennem en teknisk høring, hvor alle amtskommuner, en lang række grønne organisationer og en lang række biologiske eksperter har været involveret. Jeg skal ikke gøre mig klog på, om alt er endevendt i denne sag; men jeg er sikker på, at den høring, der nu er i gang, og som ikke er afsluttet endnu, vil give dem, der har større indsigt på området, end jeg har som fungerende miljø- og energiminister, mulighed for at give deres besyv med, inden Skov- og Naturstyrelsen og Miljø- og Energiministeriet indgiver det endelige forslag til Europa-Kommissionen i juni måned i indeværende år.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil godt gentage mit spørgsmål: Er det det samme, der er sendt til høring i første og anden runde, eller er arealerne gjort væsentlig større i anden runde end i første runde?

Og så vil jeg godt tilføje, at jeg gerne vil have en kommentar fra ministeren med hensyn til, om han ikke er foruroliget over vidensgrundlaget på grundlag af de oplysninger, han nu har fået forelagt. Hvis de er sande, er det så ikke bekymrende, at vidensgrundlaget ikke er mere præcist?

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):

Jeg kan forstå, at det optager spørgeren, hvilket grundlag der opereres på i den endelige høringsfase, der altså stadig pågår og først afsluttes den 12. april.

Jeg kan sige til spørgeren, at der under udarbejdelsen af det grundlag, som er sendt til høring, er sket ændringer på baggrund af den forudgående tekniske høring, hvor alle amts-

kommuner og en lang række grønne organisationer samt biologiske og naturvidenskabelige eksperter har været involveret. Det grundlag, der er til endelig høring nu, adskiller sig naturligvis fra det første grundlag, som Skov- og Naturstyrelsen havde til en teknisk høring, for ellers ville den tekniske høring jo ikke have haft nogen indflydelse. Jeg kan altså svare bekræftende på, at der er sket ændringer.

Det er også rigtigt, at det har været Skov- og Naturstyrelsens formål at sørge for, at områderne blev så store, at der var garanti for, at flere af de dyre- og plantearter, som nu skal beskyttes ifølge dette direktiv, vil kunne eksistere inden for samme geografiske område.

Jeg skal ikke derudover knytte kommentarer, for så vidt angår det grundlag, der nu er til høring. Jeg er sikker på, at hvis der er nogle blandt de høringsberettigede, der ikke er enige i grundlaget, vil det også indgå i Skov- og Naturstyrelsens overvejelser, når den skal afgive sin endelige indstilling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1329

23) Til miljø- og energiministeren af:
Niels J. Langkilde (KF):

»Vil ministeren udsætte høringsrunden for EU-habitatsområderne til 31. december 1995?«

Skriftlig begrundelse

Materialet, der er sendt til høring, er meget omfattende og udformet på en måde, som gør det vanskeligt tilgængeligt. Der vil derfor være god grund til at foretage en høringsrunde, hvor befolkningen inddrages i højere grad, end det er muligt med det nuværende materiale.

Udpegningen af habitatsområderne vil få stor betydning for udviklingen af de pågældende områder i årene fremover. Det vil derfor være ønskeligt, at alle de folkelige organisationer har god tid til at gennemarbejde materialet. Kun på den måde kan man sikre en bred opbakning bag en ekstra beskyttelse af de pågældende områder.

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):
Spørgeren beder ministeren redegøre for, om der er mulighed for en udsættelse af hørings-

runden for EU-habitatsområderne til den 31. december 1995.

Ifølge min tidligere besvarelse af samme spørgers spørgsmål om denne sag er det Skov- og Naturstyrelsen, der varetager opgaven med at afgrænse de områder, som skal indstilles fra den danske stats side til Europa-Kommissionen, og i den forbindelse kan jeg oplyse, at Skov- og Naturstyrelsen, for så vidt angår spørgsmålet om udsættelse af høringsen, har oplyst følgende:

»EF's habitatsdirektiv blev vedtaget af Rådet den 21. maj 1992 og trådte i kraft den 5. juni 1994. Efter direktivet skal medlemslandene senest den 5. juni 1995 sende en liste til Europa-Kommissionen over områder, der kan udpeges som bevaringsområder for listede naturtyper og arter.

Skov- og Naturstyrelsen sendte i februar måned d.å. et forslag til udpegning af de 175 områder i høring. Høringsfristen på dette område er på 8 uger og udløber den 12. april 1995. Længden af høringsfristen svarer til den minimumsfrist, der gælder for kommunale planforslag efter planloven. Høringsmaterialet er tilsendt en række ministerier samt samtlige amtskommuner, alle berørte kommuner og en lang række interesseorganisationer, videnskabelige institutioner m.v.

Samtidig med udsendelsen blev forslaget annonceret i flere landsdækkende aviser, således at den brede offentlighed fik mulighed for at indgive bemærkninger. Det blev i annoncerne angivet, at nærmere oplysninger om områdets afgrænsninger kunne fås på statsskovdistrikterne og yderligere oplysninger i øvrigt i Skov- og Naturstyrelsen.

I perioden fra høringsrundens afslutning til indsendelsen til Europa-Kommissionen vil yderligere bemærkninger løbende blive taget i betragtning. Perioden anvendes i øvrigt til at føre forhandlinger med høringsparterne, der har fremsat væsentlige indvendinger mod de foreslåede områder.«

Dette citat er baggrunden for min konklusion i sagen:

På baggrund af den foretagne høring, offentlighedens inddragelse i øvrigt og direktivets bestemmelser er fristen fastsat til den 5. juni d.å., og miljø- og energiministeren kan ikke anbefale at udskyde den danske indstilling til den 31. december 1995.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg takker for svaret, men det er bestemt ikke tilfredsstillende. Jeg synes at have godtgjort tidligere, at beslutningen hviler på et dårligt fagligt grundlag. Der har været lang tid til at arbejde med sagen, men man er kommet meget sent i gang med høringsfristen.

Jeg synes, ministeren skulle tage lidt ved lære af kulturministeren, som dog har sendt noget materiale ud om radio- og tv-området med et helt anderledes varsel. Den samme minister anvendte heller ikke latin, da hun skulle bede befolkningen om at kommentere materialet; men det er rent faktisk forholdet med hensyn til en del af materialet i den aktuelle sag. Det har ikke været let for folk at forholde sig til.

Derudover mener jeg, at en offentlig høringsfrist på 2 måneder for noget, der vil påvirke så store landskabsområder i så mange år fremover, er for kort. Det kan ikke være en hensigtsmæssig måde at gøre det på, navnlig ikke, når der ikke findes en klar oversigt over de begrænsninger, der sker som følge af sagen.

Jeg vil derfor gerne spørge, hvorfor materialet først er udsendt på nuværende tidspunkt. Og jeg vil også spørge: Når ministeren har så meget imod at give en længere høringsfrist, kunne han så ikke indskrænke sig til kun at tilmelde og udpege de områder, der allerede er fuglebeskyttelsesområder, over for EU, så vi får udvalgt de rigtige områder efter en lang, grundig, folkelig debat, hvor også idrætsorganisationerne, spejderne osv. får den tid, der skal til for at gennemgå de områder? De er ikke professionelle på området, men de er modspillere eller medspillere, og skal vi frede store områder, er det vigtigt, at der er en folkelig forståelse for det.

Hvis man f.eks. ser på det sydfynske øhav, er der kommet protester fra Sammenslutningen af Små Danske Øer, som synes, det er urimeligt, at øerne skal udlægges til et stort naturreservat. Når man samtidig har en linje, der kører på, at man vil gøre noget for de små øer, så et almindeligt erhvervsliv kan fungere, må man selvfølgelig ikke stække dem på den måde. Jeg vil spørge, om ministeren ikke finder, der er en inkonsekvens i regeringens politik på det område.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil gerne i tilslutning til det sidste spørgsmål spørge: Hvordan er egentlig de generelle regler for erstatning på området? Er det erstatningsfri områdeindskrænkning, vi her taler om?

Nu taler vi om habitatsområderne – altså bosætningsområder for trækfugle – som har indskrænkede dyrknings- og etableringsmuligheder. Vi har også Ramsarområderne, vi har en hel stribe områder efterhånden. Jeg er bekendt med, at kreditforeningerne nu i stigende omfang begynder at interessere sig for, hvilke begrænsninger der er pålagt disse ejendomme.

Derfor synes jeg, det er relevant at spørge ministeren: Hvor er retssikkerheden henne? Hvor er grundlovens erstatningsbestemmelser henne? Hvilke regler kommer til at gælde for dette nye område? De ændrede vurderingsforhold for de virksomheder og ejendomme, der er tale om, skal jo i høj grad med i billedet.

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.): Jeg går ud fra, at hr. Niels J. Langkildes store interesse for denne sag skyldes, at direktivet blev vedtaget under den tidligere, konservative miljøminister, nemlig i 1992.

Som spørgeren godt ved, tager det jo tid, når Kommissionen efter udarbejdelsen af et direktiv skal definere de præcise afgrænsninger, medlemslandene skal lægge til grund for de indstillinger, de skal komme med – i dette tilfælde altså i juni måned i indeværende år. Der har været et langt og sejt udredningsarbejde fra Kommissionens side, og det betød, at medlemslandene – herunder Danmark – først i 1994 havde grundlag for at begynde at udarbejde de indstillinger, som skal foreligge i juni måned.

Fra dansk side har vi gjort – det mener jeg at kunne sige som fungerende miljø- og energiminister – hvad vi kunne for at inddrage alle interessenter i denne sag. Ikke blot har de involverede myndigheder, som efterfølgende skal forestå myndighedsudøvelsen og kontrollen på området – nemlig amterne og kommunerne – men også en lang række interesseorganisationer og grønne organisationer været involveret i både den tekniske høring og efterfølgende i den ordinære høringsrunde.

Skov- og Naturstyrelsen har brugt den tekniske høring til at sikre sig, at der i grundlaget for den egentlige høring blev taget en lang række forbehold og initiativer. Dette skete for at sørge for, at det fik et indhold, der gjorde, at alle høringsberettigede kunne få et ordentligt grundlag for det endelige høringssvar. Men hr. Niels J. Langkildes store interesse for sagen må vel bygge på, at direktivet blev vedtaget under en konservativ minister.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt Danmark i denne sammenhæng kunne nøjes med at indstille de områder, der i forvejen er omfattede af EF's fuglebeskyttelsesdirektiv, må jeg sige, at det ville være en omgåelse af direktivets bestemmelser. Det ville gøre det umuligt for Danmark at overholde bestemmelserne om den lange række af listede dyre- og plantearter i dette direktiv, som altså blev vedtaget under en konservativt ledet regering.

Jeg skal sige til hr. Svend Erik Hovmand, at for så vidt angår det erstatningsmæssige spørgsmål, kan jeg oplyse, at direktivet om EU's habitatsområder som udgangspunkt ikke medfører nye indskrænkninger i de berørte lodsejeres råderet over deres ejendom, og det er selvfølgelig også på det grundlag, man skal betragte og overveje spørgsmålet om erstatningsmæssige forhold. Men det er klart, at alle regler - både grundlovens regler og de almindelige erstatningsmæssige regler - fortsat gælder uanset vedtagelse af direktivbestemmelser. Når der ikke er rejst store spørgsmål i denne sammenhæng, skyldes det, at der ikke sker indskrænkninger i de berørte lodsejeres råderet over deres ejendom.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg er glad for, at spørgsmålet bliver fulgt op af hr. Svend Erik Hovmand. Det viser sig jo, at vi har fat i en meget væsentlig sag her. De berørte lodsejere er ikke engang blevet hørt direkte, så der er et stort problem. Det bliver sagt, at alle er inddraget; men idrættens organisationer er ikke blevet inddraget direkte, og det er idrætten, der i stor udstrækning anvender mange af disse arealer til orienteringsløb, mountain bike- eller cykelløb, eller hvad ved jeg.

Og udmeldingen med, at der normalt ikke vil ske noget, er ikke noget værd. Der står i det udsendte materiale:

»Den enkelte ejers mulighed for at opnå tilladelse til nye eller øgede aktiviteter i området kan dog blive indskrænket på længere sigt.«

Vi lægger hermed beslag på en række områder, som vi ikke kan frigive på et senere tidspunkt. Vi beslaglægger rent faktisk meget store dele af Danmarks areal på en måde, som ikke har været genstand for en ordentlig, folkelig debat. Det er jeg meget bekymret for, og jeg ser ikke nogen anden mulighed end at følge denne sag op ved at kalde den reelle miljø- og energiminister i samråd om sagen. Når ikke engang amterne selv kan nå at overholde tidsfristerne

og ikke kan nå at lave en ordentlig sagsbehandling, bliver det simpelt hen et for sjusket stykke arbejde, vi må gøre.

Derfor vil jeg høre, om ministeren er vidende om, hvorvidt alle de andre lande når at blive færdige præcis den pågældende dag, om alle de andre lande når at udpege meget store områder, som det er tilfældet for Danmarks vedkommende, eller om de kommer med nogle mere beskedne forslag, men med den naturlige ambition at pille de rigtige områder ud og udvælge de rigtige områder fremover. Det er jo noget, der kommer til at række langt ind i det næste årtusinde.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg ved ikke, om jeg skal le eller græde på baggrund af ministerens besvarelse. Men ministeren kan i hvert fald være sikker på, at den besvarelse, han gav mig, vil være grundlag for en værdifuld, juridisk tolkning.

Ministeren siger, at der ikke er tale om indskrænkning i råderetten. Jeg mener, det rent juridisk betyder, at ministeren hermed ikke mener, der er grundlag for erstatning. Hvis det er tilfældet, vil jeg gerne vide, hvordan det forholder sig til de bestemmelser, der i øvrigt er i direktivet om indskrænkning i aktiviteter og begrænsninger af, hvad der kan foregå på arealerne, begrænsninger i dyrkning osv.

Men jeg forstår, at det skal man ikke tage særlig alvorligt. Der sker efter ministerens seneste udtalelse ingen indskrænkning i ejerens råderet, og hvis det - sådan som jeg opfatter det - er juridisk bindende, er vi i hvert fald nået langt i dag.

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):

Jeg kan forstå, at hvis hr. Niels J. Langkilde havde været medlem af den konservative gruppe i 1992, ville hr. Niels J. Langkilde have anbefalet den daværende konservative miljøminister ikke at tilslutte sig direktivet på baggrund af, at svarfristen var fastsat til juni 1995.

Jeg vil sige, at det ikke er denne regerings opfattelse, og at vi ikke skal lægge til grund for vores myndighedsudøvelse, at hvis andre lande ikke når frem til at kunne træffe europæiske beslutninger til tiden, kan vi andre også bare dalre derudad. Fra dansk side, fra den nuværende regerings side, sørger vi for at tilrettelægge vores praksis og vores administration ud fra det, vi har givet tilsagn om, også når vi optræder i europæisk sammenhæng. Vi anstrenger os

for at nå frem til, at Danmark kan give sin besvarelse i juni måned i indeværende år.

Hr. Svend Erik Hovmand vil gerne sætte fremtiden i relation til mine udsagn her i salen. Det ser jeg frem til, men jeg håber, at hr. Svend Erik Hovmand i så fald vil citere mig korrekt. Jeg besvarede hr. Svend Erik Hovmands tidligere spørgsmål med at sige, at som udgangspunkt medfører EU's habitatsdirektiv ikke nye indskrænkninger i de berørte lodsejeres råderet over deres ejendom. Jeg håber, at hr. Svend Erik Hovmand for fremtiden vil bruge de rigtige citater.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er et glimrende EF-direktiv, og jeg tror, at alle konservative på det tidspunkt var glade for det. Men selv et godt direktiv kan blive dårligt, hvis det efterfølgende arbejde her i Danmark ikke bliver gjort ordentligt.

Når jeg bad ministeren om at udskyde dele af det, f.eks. udtage de 23 områder, som ikke i øjeblikket er omfattet af nogen form for særlig beskyttelse, var det netop for at redde regeringens ansigt og sige: Jamen nu er hjemmearbejdet sat for sent i gang, og det beklager vi; men vi må prøve at lappe på det. Det ville vi være villige til at bakke op bag. Prøv dog at fortælle den eksisterende miljø- og energiminister, at det er en god idé at udtage de pågældende områder og koncentrere sig om de allerede beskyttede områder, så vi ikke får en ganske betydelig folkelig modvilje; det ville være til skade for selve grundideen i forslaget.

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):

Jeg kan bekræfte, at miljø- og energiministeren er eksisterende, og at han befinder sig på en klimakonference i Berlin. Det er efter ønske fra spørgeren, der ønskede disse mundtlige spørgsmål opretholdt, på trods af at han var vidende om, at miljø- og energiministeren skulle til klimakonference i Berlin, at de besvares af den fungerende minister.

Jeg kan kun henholde mig til, at det grundlag, høringen foregår på, har vi her i Danmark gjort alt, hvad vi kunne for at fremskynde, på baggrund af at oplægget først var klar fra Kommissionens side i foråret 1994. Danmark har forestået en teknisk høring af en lang række interesseorganisationer, de grønne organisationer, amterne og de berørte kommuner, og efterfølgende er der gennemført en høring, hvor de

ministerier, der er involveret i denne sag, alle amterne og de berørte kommuner igen er blevet spurgt om deres holdning til grundlaget for den indstilling, miljø- og energiministeren skal afgive til juni. Mere kan jeg ikke oplyse i denne sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1334

24) Til forsvarsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at man ved at omdanne Statens Konfektion fra at være et 100 pct. statsligt ejet aktieselskab til at være en statsvirksomhed kan sikre beskæftigelsen på Statens Konfektion uden at overtræde EU-regler?«

Frank Aaen (EL):

Vi har tidligere i dag diskuteret Ri-Bus, og her tager vi fat i et andet udslag af privatiseringsdillen, som har ødelagt en velfungerende arbejdsplads.

For 3 år siden blev Statens Konfektion lavet om til et 100 pct. statsligt ejet aktieselskab, og jeg har forstået, at der blev givet løfte om en overgangstid på 5-7 år, hvor man kunne få tid til at omstille sig til den konkurrence, der ville komme til at gælde. Men i dag kan vi se, at 100 ud af 170 arbejdspladser er nedlagt, og det er en ulykkelig udvikling.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren, om ministeren vil overveje ændringer, der stopper den reelle likvidering af Statens Konfektion som en arbejdsplads, f.eks. ved igen at gøre Statens Konfektion til en statsvirksomhed i stedet for et aktieselskab, så man på den måde bliver fri for at skulle overholde EU's udbudskrav.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg forstår spørgsmålet på den måde, at spørgeren ønsker oplyst, om offentlige myndigheder kan placere ordrer i Statens Konfektion uden licitation, hvis Statens Konfektion blev ført tilbage fra aktieselskabsform til statsvirksomhed. Det ville betyde, at Statens Konfektion undgik konkurrence fra andre lignende firmaer, både danske og udenlandske.

Det kunne man egentlig godt tro, fordi staten så ville købe af staten; men forudsætningen er imidlertid, at Statens Konfektion og forsvarret kan opfattes som én juridisk person ifølge EU-reglerne. Det er ifølge Kammeradvokatens

vurdering imidlertid ikke tilfældet. Kammeradvokaten har oplyst, at forsvaret og Statens Konfektion ikke vil blive betragtet som én juridisk person, men at Statens Konfektion som statsvirksomhed derimod må anses for at være en selvstændig juridisk person i forhold til forsvaret og dets indkøbere, altså materielkommandoerne.

På denne baggrund er Statens Konfektion og forsvaret omfattet af EU-reglerne på området, og det vil sige, at forsvaret ikke uden om udbudsreglerne kan placere sine ordrer i Statens Konfektion, når der er tale om ordrer over tærskelværdien på 1 mio. kr. Så meget desto mere vil andre statslige myndigheder og selskaber være forpligtet til at følge udbudsreglerne, også hvis Statens Konfektion blev ført tilbage som en statsvirksomhed. Der vil altså foreligge samme konkurrencesituation, hvad enten Statens Konfektion er en statsvirksomhed eller et aktieselskab.

Frank Aaen (EL):

Det svar undrer mig sådan set en del, og derfor vil jeg spørge, om jeg kan få tilstillet det resposum. Min opfattelse er nemlig, at hvis den fortolkning skal gøre sig gældende for alle statslige virksomheder, har vi en masse steder, hvor vi i øjeblikket overtræder EU's udbudsregler, og det går jeg da ud fra ikke er tilfældet. Så jeg vil anbefale, at svaret bliver studeret noget nøjere.

Så vil jeg spørge ministeren, om ministeren har gjort sig andre overvejelser, der eventuelt kan hjælpe med til, at vi ikke får likvideret Statens Konfektion.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

I den aktuelle anledning er Kammeradvokaten blevet rådspurgt, og han har oplyst, hvad udviklingen i de senere år har medført: Staten vil i dag ikke blive betragtet som ét retsobjekt, og Statens Konfektion må som statsvirksomhed betragtes som et selvstændigt retsobjekt i forhold til forsvaret og materielkommandoerne og er derfor også omfattet af EU-reglerne for udbud. Men vi har altså i den aktuelle situation indhentet en speciel udtalelse om dette spørgsmål for at undgå unødigt tvivl, og den vil vi selvfølgelig gerne tilstille hr. Frank Aaen.

Med hensyn til muligheden for at videreføre Statens Konfektion er det klart, at bestyrelsen i øjeblikket bestræber sig på at finde samarbejdspartnere, så Statens Konfektion kan fortsætte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1336

25) Til kulturministeren af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Finder ministeren, at Musikrådets beslutning om at standse oprettelsen af musikalske grundkurser i de resterende fem af landets amter, nemlig Viborg, Sønderjyllands, Århus, Vestsjælland og Frederiksborg, er i overensstemmelse med den nye musiklov, der blev vedtaget for godt et år siden?«

Skriftlig begrundelse

Statens Musikråd har meddelt, at kulturministerens meddelelse om en nulstilling af musikloven for 1996 får den konsekvens, at oprettelse af musikalske grundkurser i de resterende af landets amter må sættes i stå.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg har i min skriftlige begrundelse nævnt, at Musikrådsformand Lars Grundt har skrevet, at kulturministerens meddelelse om nulstilling af musikloven for 1996 vil få den konsekvens, at oprettelse af musikalske grundkurser i de resterende amter må sættes i stå.

Jeg vil godt uddybe begrundelsen yderligere. Det hedder videre i skrivelserne:

»Musikrådets grundlag for at indgå i forhandlingerne om MGK har været den opskrivning af midlerne til specielt dette formål, som lå i den nye musiklov, der blev vedtaget for godt et år siden.«

Vi har her en klar tilkendegivelse af, at det var den nye musiklov, som var årsagen til den ønskede udvikling, nemlig at man fik musikalske grundkurser i de resterende amter. Og det er vigtigt at høre, hvad netop kulturministeren mener om dette spørgsmål, fordi der også står i loven, at kulturministeren har mulighed for at udstikke retningslinjer.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg er glad for spørgsmålet, fordi det for det første giver mig anledning til principielt at understrege betydningen af armslængdemodellen i dansk kulturpolitik.

Musikrådet prioriterer selv den samlede bevilling, og en del af pengene går til oprettelse

af musikalske grundkurser. Musikrådet skal ifølge lovens paragraffer forud for hvert finansår udarbejde en aktivitetsplan for den del af rådets aktiviteter, der vedrører støtte til musikundervisning, efter- og videreuddannelse samt internationale formål, og planen skal forelægges kulturministeren til godkendelse.

Musikrådet afsatte penge til oprettelse af fire nye musikalske grundkurser i 1994 i henholdsvis Københavns og Frederiksberg Kommuner, Roskilde Amt og Ribe Amt. Der er således sket en udvidelse af antallet af kurser, og det må efter min mening også gerne ske fremover. Rådet har imidlertid ganske overraskende meddelt allerede nu, at med uændrede bevillingsrammer i 1996 vil det ikke oprette flere grundkurser, og denne melding kan jeg undre mig over; men rådet har naturligvis ret til at fremlægge sin prioritering.

Den 1. oktober 1995 er det skiftedag for det siddende Musikråd. Kanske er det siddende Musikråd lidt træt, til trods for at det uden sammenligning har fået tildelt det største løft på kulturbudgetterne. Det siddende råd startede med 141 mio. kr., og på nuværende tidspunkt har det 243 mio. kr., det vil sige, at der næsten er sket en fordobling i rådets funktionsperiode.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er bestemt glad for kulturministerens svar, men jeg må blot gøre opmærksom på, at ude i kommunerne og amterne er man allerede i gang, og man har forestillet sig, at det skulle starte fra 1. august 1995.

Mit spørgsmål til ministeren skal være: Vil ministeren sikre, at oprettelsen af musikalske grundkurser i de resterende af landets amter gennemføres som vedtaget i musikloven? Jeg tror, kulturministeren kan gøre det efter det, jeg kan læse i musikloven, nemlig ved at godkende nogle retningslinjer. Jeg vil bede om at få svar på, om kulturministeren vil slå fast over for Statens Musikråd, at der skal gennemføres oprettelse af disse musikalske grundkurser.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som spørgeren siger, er det rigtigt, at der både i Viborg, Sønderjyllands, Århus, Vestsjællands og Frederiksborg Amter er forhandlinger i gang, og for de fire førstes vedkommende er de oven i købet meget langt fremme. Jeg håber, det er fremgået af mit første svar – og derfor vil jeg også understrege det her i anden omgang – at denne sag ligger mig utrolig meget på sinde.

Men den anden ting, jeg selvfølgelig også må understrege, er, at det i første runde ligger i Musikrådets hænder at prioritere.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er ikke uenig i, at det er en opgave for Statens Musikråd; men jeg ved også, at kulturministeren selvfølgelig kan sige, at hun ikke vil godkende de retningslinjer og den aktivitetsplan, og det, jeg sådan set beder om, er, at kulturministeren vil meddele dette til Statens Musikråd. Jeg tror, det vil gøre et dybt indtryk, hvad kulturministeren meddeler Statens Musikråd.

Else Winther Andersen (V):

I forlængelse af spørgsmålet til og svaret fra kulturministeren om, at der var forhandlinger i gang i disse amter, kan jeg oplyse, at der i Århus Amt ikke bare er forhandlinger, men at der også er ansat folk og etableret lokaler. Jeg vil godt spørge kulturministeren, hvordan hun har tænkt sig at forholde sig til de udgifter, det vil medføre.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Til hr. Hans Christian Schmidt skal jeg sige, at når året er omme, kender jeg det nye Musikråds ønsker på dette område. Der er tre steder, hvor kulturministeren skal godkende planen, og det er klart, at jeg vil agere på baggrund af de spørgsmål, der er stillet mig her i denne spørgetid, og min egen generelle holdning på området, når jeg ser de planer, som et sandsynligvis nyvalgt Musikråd vil lægge frem.

Til fru Else Winther Andersen kan jeg kun gentage, at den udmelding, der er nu, undrer mig, men jeg må forstå svaret fra fru Else Winther Andersen på den måde, at partiet Venstre, når vi kommer til finanslovforhandlingerne, vil være særdeles hjælpsomt med at sikre nye og ekstra midler til kulturområdet.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Andersen, Bent Hindrup (EL): spm. nr. S 1264-1266, 1280, 1281 og 1290
 Andersen, Poul (S): spm. nr. S 1192-1201
 Brusgaard, Aage: spm. nr. S 1247
 Dahl, Kristian Thulesen (FP): spm. nr. S 1177 og 1178
 Fergo, Tove (V) spm. nr. S 1236, 1237 og 1303
 Frandsen, Aage (SF): spm. nr. S 1222
 Gade, Steen (SF): spm. nr. S 1285
 Heiselberg, Svend (V): spm. nr. S 1259
 Hovmand, Svend Erik (V): spm. nr. S 1144
 Højland, Niels (FP): spm. nr. S 1279
 Jørgensen, Poul Qvist (S): spm. nr. S 1246
 Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 1170, 1204-1207, 1257, 1258 og 1260-1263
 Madsen, Jens Hald (V): spm. nr. S 1269-1275
 Madsen, Jens Løgstrup (V): spm. nr. S 1230 og 1231
 Mikkelsen, Brian (KF): spm. nr. S 1250, 1251, 1267 og 1268
 Mouritsen, Kim (V): spm. nr. S 1248
 Møller, Kjeld Rahbæk (SF): spm. nr. S 1218
 Petersen, Gert (SF): spm. nr. S 1256 og 1304
 Rasmussen, Lars Løkke (V): spm. nr. S 1278
 Rasmussen, Stefan G. (KF): spm. nr. S 1224-1227
 Schmidt, Hans Christian (V): spm. nr. S 1239-1241
 Svanholt, Anni (SF): spm. nr. S 1233-1235
 Thye-Petersen, Birgit (V): spm. nr. S 1209-1213
 Tørnæs, Ulla (V): spm. nr. S 1202
 Urup, Henning (V): spm. nr. S 1232 og 1288

Spm. nr. S 1264

Til miljø- og energiministeren (23/3 95) af:
Bent Hindrup Andersen (EL):
 »Hvilke organiske miljøgifte er de hyppigst forekommende i naturen?«

Svar (3/4 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
 Der anvendes omkring 20.000 kemiske stoffer og markedsføres 70.000 kemiske produkter i Danmark. De fleste af disse kemiske stoffer er miljøfremmede.

Nye stoffer skal undersøges for sundheds- og miljømæssige egenskaber, før de markedsføres, men den tilgængelige viden om de eksisterende stoffer er mangelfuld.

Inden for EU arbejder man på at forbedre datagrundlaget for de eksisterende stoffer, idet man prioriterer de stoffer højest, som produceres i store mængder, dvs. over 1.000 t pr. år. Det drejer sig indtil videre om ca. 2.000 organiske stoffer. Oplysningerne skal i fremtiden anvendes til en samlet vurdering, hvor miljøbelastningen vurderes ud fra en livscyklus-tankegang, hvori indgår produktion, anvendelse, bortskaffelse og mulighed for genanvendelse.

Det store antal af kemiske stoffer gør det umuligt systematisk at overvåge hele universet af miljøfremmede stoffer. For visse særligt farlige stoffer, som er blevet tilført miljøet, før en egentlig lovgivning trådte i kraft, eller hvis anvendelse anses for uomgængelig, har der i Danmark gennem årene været gennemført en overvågning. Det drejer sig - ud over tungmetaller - især om pesticider og i et vist omfang visse organiske miljøgifte.

Da det således kun er ganske få organiske miljøfremmede stoffer, der systematisk overvåges, er det ikke muligt at svare på, hvilke organiske miljøgifte der er de hyppigst forekommende i naturen.

Spm. nr. S 1265

Til miljø- og energiministeren (23/3 95) af:
Bent Hindrup Andersen (EL):
 »Hvilke danske punktkilder stammer de 5 hyppigst forekommende organiske miljøgifte fra og med hvor stor en andel?«

Svar (3/4 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
 Miljøfremmede stoffer bliver brugt i alle sektorer af samfundet. Som led i produktion, anvendelse og bortskaffelse vil der ske en spredning af kemiske stoffer til både luft, jord og vand.

Da der i dag ikke findes en opgørelse over forekommende organiske miljøgifte i naturen, er det ikke muligt at pege på, hvilke danske punktkilder de 5 hyppigst forekommende organiske miljøgifte stammer fra, samt med hvor stor en andel.

Spm. nr. S 1266

Til miljø- og energiministeren (23/3 95) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvilke indgreb vil ministeren tage i anvendelse over for de værste punktkilder?«

Svar (31/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Indsatsen mod de uønskede kemiske stoffers udledning til og spredning i miljøet foregår inden for rammerne af miljøbeskyttelsesloven og lov om kemiske stoffer og produkter.

De belastninger af miljøet, der stammer fra veldefinerede industrielle processer, er der efterhånden rimelig god kontrol med. Disse resultater må først og fremmest tilskrives miljøgodkendelsesordningen og den enkeltsgsbehandling, som kommuner og amter har stået for støttet af regler og vejledninger udformet af Miljø- og Energiministeriet. Reguleringen af industriens produktionsprocesser vil blive fortsat med de instrumenter, som vi kender i dag.

Loven om kemiske stoffer og produkter giver mulighed for at gribe ind over for forbruget enten ved direkte forbud mod særligt farlige stoffer eller ved krav om begrænsninger i anvendelsen. Gennem de sidste 20 år er det lykkedes at begrænse anvendelsen og dermed udledningerne af en lang række stoffer. Det gælder PCB, en række af de farligste pesticider og en række andre miljøgifte. Den fremtidige indsats for at nedbringe produktionen og forbruget af farlige kemiske stoffer og produkter vil være koncentreret om at udvikle og forbedre værktøjerne til at kunne foretage livscyklusvurderinger samt om at finde egnede substitutionsmuligheder.

Der forekommer imidlertid også belastninger af miljøet med kemiske stoffer, som ikke kan afgrænses og indkredses så let. Det gælder den diffuse belastning, som skyldes, at miljøfremmede stoffer indgår som følgestoffer eller forureninger i en lang række produkter, som cirkulerer rundt i samfundet. Disse stoffer havner i vore affaldsstrømme og vil derfra uomgængeligt ende i miljøet. Den fremtidige indsats over for disse produkter vil tage udgangspunkt i en renere-teknologi-strategi. Det betyder, at miljøbelastningen knyttet til det enkelte produkt vil blive søgt nedbragt ved ændret design, renere

fremstillingsmetoder og mere hensynsfuld anvendelse og bortskaffelse af produktet.

Spm. nr. S 1280

Til kulturministeren (23/3 95) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Finder ministeren ikke, at forsøg med samsending af lokal, regional og landsdækkende ikkekommerciel radio bør afprøves?«

Svar (30/3 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som bekendt udsendte jeg for nylig et debatoplæg om det fremtidige medielandskab med spørgsmål til den danske befolkning, og i januar 1995 afleverede de to medieforskere Ole Prehn og Per Jauert en rapport, som jeg havde bestilt, om de lokale medier: »Lokalradio og lokal-tv. Nu og i fremtiden«.

Rapporten er sendt til høring hos en række organisationer og institutioner, ligesom de lokale radio- og tv-stationer samt de lokale nævn har mulighed for at udtale sig, bl.a. om rapportens scenarier. Svarfristen er den 1. april 1995, og det er tanken, at rapporten og de kommentarer, ministeriet modtager, skal danne grundlag for en debat om, hvordan det fremtidige lokale medielandskab skal se ud – ikke mindst set i relation til debatoplægget om det fremtidige medielandskab, idet lokalradio- og tv-området må ansues i den naturlige sammenhæng med det øvrige medieområde.

Samsending er ét blandt flere forslag i de scenarier, som Ole Prehn og Per Jauert opstiller i deres rapport. Rapporten indeholder spændende forslag, og jeg er overbevist om, at der vil komme nye ideer frem i forbindelse med kommentarerne til rapporten og i forbindelse med debatten om det fremtidige medielandskab. Selv om der måske kunne være en interesse i at få afprøvet nogle af forslagene på forhånd, finder jeg ikke, at tiden er inde til – før der har været mulighed for at debattere rapporten og at overveje kommentarerne grundigt – isoleret at tage stilling til enkelte forslag.

Forsøg med samsending vil endvidere være i strid med radio- og fjernsynslovens § 50, der indeholder et krav til lokalradioer om selvstæn-

dig udøvelse af programvirksomheden. Loven indeholder ingen mulighed for at dispensere fra denne bestemmelse. Det er således ikke muligt uden en ændring af loven at iværksætte forsøg med samsending.

- såfremt hele afgiften på 2,5 mia. kr. i 3 år, i alt 7,5 mia. kr., tilbageføres målrettet til energibesparelser, og
- såfremt halvdelen af afgiften anvendes til energibesparelser og den anden halvdel som tilskud til investeringer i og drift af vedvarende energi?»

Spm. nr. S 1281

Til kulturministeren (23/3 95) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Vil ministeren tage kontakt til Danmarks Radio med henblik på at genoverveje et afslag på en henvendelse fra Radio Gladsaxe om at forsøge samsending?«

Begrundelse

Som begrundelse for spørgsmålet skal henvises til den henvendelse Radio Gladsaxe har sendt til Kulturudvalget (Alm. del - bilag 295).

Svar (30/3 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Ifølge radio- og fjernsynslovens § 10 har Danmarks Radios bestyrelse det overordnede ansvar for institutionens virksomhed, medens generaldirektøren ifølge lovens § 11 har det daglige programansvar, herunder også for spørgsmålet om et eventuelt samarbejde med Radio Gladsaxe. Kulturministeren har således ingen mulighed for at pålægge Danmarks Radio en anden holdning til det foreslåede samarbejde.

Begrundelse

Af dagspressen fremgår det, at den såkaldte »moderate« eller »udvandede« udgave af CO₂-pakken ikke vil kunne indfri målsætningen om 5 pct. reduktion af CO₂ inden år 2005.

Det fremgår, at denne beregning er baseret på nye forudsætninger i bl.a. væksten. Det fremgår ikke, om der er lavet en CO₂-reduktionsberegning af det oprindelige afgiftsudspil med de samme forudsætninger.

For at sikre et ens sammenligningsgrundlag mellem det første udspil og det foreliggende samt eventuelle ændringer heri ønsker Enhedslisten opstillet en sammenlignelig beregning.

Denne beregning bedes opstillet, så den også afspejler, hvor stor en CO₂-reduktionseffekt der tillægges henholdsvis afgiftens størrelse, den målrettede tilbageførelse, de forpligtende aftaler og (for fjerde pinds vedkommende) styrkelse af den vedvarende energi.

Svar (31/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt et samlet CO₂-udspil, men regeringen planlægger torsdag den 6. april 1995 at fremlægge en samlet plan for reduktion af CO₂-udledningen fra erhvervslivet m.v. Som led heri vil regeringen fremsætte en række lovforslag. Planen vil indeholde en belysning af de miljømæssige effekter.

Spm. nr. S 1290

Til miljø- og energiministeren (24/3 95) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvor stor en CO₂-reduktion opnås ved den aktuelle CO₂-pakke

- i forhold til det oprindelige forslag fra Dithmerudvalget,
- såfremt den andel af afgiften, der tilbageføres målrettet til energibesparelser, fordobles til 1,2 mia. kr. i 3 år, i alt 3,6 mia. kr.,

Spm. nr. S 1192

Til miljø- og energiministeren (16/3 95) af:

Poul Andersen (S):

»Agter ministeren at iværksætte initiativer, som vil begrænse skarvens udbredelse, i givet fald hvilke, og hvornår agtes disse iværksat?«

Begrundelse

Da bundgarnsfiskeriet er det mest skånsomme og miljøvenlige fiskeri i Danmark, finder spørgeren det afgørende at få uddybet skarvproblemet med henblik på at finde en løsning, der også tilfredsstiller bundgarnsfiskeriet, herunder anskueliggørelse af erhvervets fremtidige vilkår.

Svar (27/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»På baggrund af den forøgede skarvbestand igennem de sidste ca. 10 år udarbejdede Miljøministeriet i 1992 en forvaltningsplan for skarven i Danmark for bl.a. at afbalancere fiskerierne og interesserne i at bevare skarvbestanden. Planen trådte i kraft den 1. januar 1993.

Planen forudsatte, at skarvbestanden ikke fortsatte sin kraftige vækst. For at hjælpe fiskerierhvervet fik erhvervsfolkene lov til året rundt at skyde skarver inden for 100 m af deres faststående fungerende fiskeredskaber og til at bemyndige lokale jægere til at hjælpe med beskyddningen. Endvidere iværksatte Miljøministeriet i samarbejde med Fiskeriministeriet forsøg, der kunne belyse, hvordan man kunne minimere de skader, som skarverne kan forårsage især i bundgarn.

Ud over disse nye initiativer har der hele tiden været mulighed for at dispensere til regulering af skarverne, hvor de især forvolder problemer. Rammerne for dispensationspraksis blev i 1994 præciseret således, at der er mulighed for at forhindre nye kolonier i at etablere sig og for i særlige tilfælde at forhindre klækning af æg i eksisterende kolonier. Desuden blev der afsat flere midler til udvikling af afværge midler bl.a. ved bundgarn.

Årlige optællinger af den ynglende skarvbestand viser, at bestanden nu er inde i en stabiliseringsfase. Der er derfor ikke brug for nye initiativer. De rammer, som miljø- og energiministeren meldte ud for skarvforvaltningen i 1994, giver de nødvendige og tilstrækkelige midler til både at opretholde skarvbestanden og til at gribe ind og reducere skaderne de steder, hvor de er størst. Men de initiativer, som blev

iværksat i 1993 og 1994, vil blive fortsat, dvs. stop for etablering af nye kolonier, regulering af æggenes klækning i særlige tilfælde, og forsøg med udvikling af afværgete metoder i og ved bundgarn.«

Spm. nr. S 1193

Til miljø- og energiministeren (16/3 95) af:

Poul Andersen (S):

»Er der planer for skarvkoloniernes fremtidige geografiske placering og omfang, herunder kriterier for eventuel bevaring og nedlæggelse af kolonier?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1192.

Svar (27/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Den nugældende skarvforvaltning bygger på, at de eksisterende kolonier bevares, og at nye kolonier forhindres i at etablere sig. Den geografiske placering forventes derfor stort set at forblive uændret fremover. Det er problematisk at nedlægge eksisterende kolonier, fordi skarverne vil flytte andre steder hen, således at evt. problemer ikke nødvendigvis løses, men blot flyttes.«

Spm. nr. S 1194

Til miljø- og energiministeren (16/3 95) af:

Poul Andersen (S):

»Agter ministeren at følge op på de afdækningsforsøg m.v., der har været iværksat for sikring af bundgarnsfiskeriet, således at der i fremtiden findes en løsning på skarvproblemet?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1192.

Svar (27/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Samarbejdet om skarvafværgforsøg mellem Miljø- og Energiministeriet og Landbrugs- og Fiskeriministeriet vil fortsætte i de kommende år. De to ministerier har afsat de nødvendige ressourcer til at videreføre forsøgene med at mindske skarvskaderne i bundgarn. Forsøgene vil i år bl.a. bestå i en afprøvning af spærrenet i et bundgarns fanggård. Forsøgene starter i foråret 1995.«

Spm. nr. S 1195

Til miljø- og energiministeren (16/3 95) af: **Poul Andersen** (S):

»Ønsker ministeren fortsat at bevare bundgarnsfiskeriet i Danmark, og hvorfor blev der ikke iværksat afdækningsforsøg i det vestfynske område?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1192.

Svar (27/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Enslydende spørgsmål er stillet til landbrugs- og fiskeriministeren som spørgsmål nr. S 1200. Jeg kan henvise til landbrugs- og fiskeriministerens svar på dette spørgsmål.

Spm. nr. S 1196

Til miljø- og energiministeren (16/3 95) af: **Poul Andersen** (S):

»Hvorfor har bundgarnsfiskerierhvervet ikke været aktivt inddraget i forsøgene med afdækning, og vil ministeren sikre, at bundgarnsfiskerierhvervet i fremtiden inddrages i såvel udformningen af eventuelle forsøg samt i udarbejdelsen af evalueringsrapporter?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1192.

Svar (27/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Bundgarnsfiskerierhvervet har været inddraget. De hidtil gennemførte forsøg er blevet udført efter drøftelser mellem Skov- og Naturstyrelsen, Landbrugs- og Fiskeriministeriet, Danmarks Fiskeriundersøgelser og Danmarks Fiskeriforening under inddragelse af aktive bundgarnsfiskere. Denne rådgivning og inddragelse af aktive bundgarnsfiskere anses for absolut nødvendig, og den vil fortsætte i forbindelse med de videre forsøg.«

Spm. nr. S 1197

Til landbrugs- og fiskeriministeren (16/3 95) af: **Poul Andersen** (S):

»Agter ministeren at iværksætte initiativer, som vil begrænse skarvens udbredelse, i givet fald hvilke, og hvornår agtes disse iværksat?«

Begrundelse

Da bundgarnsfiskeriet er det mest skånsomme og miljøvenlige fiskeri i Danmark, finder spørgeren det afgørende at få uddybet skarvproblemet med henblik på at finde en løsning, der også tilfredsstiller bundgarnsfiskeriet, herunder

anskueliggørelse af erhvervets fremtidige vilkår.

Svar (27/3 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er identisk med spørgsmål nr. S 1192 til miljø- og energiministeren, til hvis besvarelse jeg kan henvise.

Spm. nr. S 1198

Til landbrugs- og fiskeriministeren (16/3 95) af: **Poul Andersen** (S):

»Er der planer for skarvkoloniernes fremtidige geografiske placering og omfang, herunder kriterier for eventuel bevaring og nedlæggelse af kolonier?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1197.

Svar (27/3 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er identisk med spørgsmål nr. S 1193 til miljø- og energiministeren, til hvis besvarelse jeg kan henvise.

Spm. nr. S 1199

Til landbrugs- og fiskeriministeren (16/3 95) af: **Poul Andersen** (S):

»Agter ministeren at følge op på de afdækningsforsøg m.v., der har været iværksat for sikring af bundgarnsfiskeriet, således at der i fremtiden findes en løsning på skarvproblemet?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1197.

Svar (27/3 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er identisk med spørgsmål nr. S 1194 til miljø- og energiministeren, til hvis besvarelse jeg kan henvise.

Spm. nr. S 1200

Til landbrugs- og fiskeriministeren (16/3 95) af: **Poul Andersen** (S):

»Ønsker ministeren fortsat at bevare bundgarnsfiskeriet i Danmark, og hvorfor blev der ikke iværksat afdækningsforsøg i det vestfynske område?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1197.

Svar (27/3 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Selv om jeg er vidende om de forskellige problemer, som bundgarnsfiskeriet i Danmark er udsat for, ønsker jeg naturligvis dette fiskeri bevaret fremover.

Samarbejdet mellem Miljø- og Energiministeriet og Landbrugs- og Fiskeriministeriet om skarvafværgeforsøg ved bundgarn er udtryk for, at de to ministerier ønsker at hjælpe bundgarnsfiskeriet til at minimere de skader, som skarverne kan forvolde. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at netop med henblik på at imødekomme et specielt problem for bundgarnsfiskerne, der er bundet til at fiske i en bestemt sæson, er der afsat en særlig del af torskekvoten i Østersøen til bundgarnsfiskeriet. Denne mængde berøres ikke af det øvrige torskefiskeri, der har et andet tidsforløb.

Jeg kan endvidere oplyse, at det eksisterende bundgarnsfiskeri vil få gavn af en aktiv udvikling inden for fiskeplejen. Særligt skal nævnes åleudsætningerne, hvor fiskeplejen årligt udsætter for ca. 7 mio. kr. langs kysterne og med en aktiv inddragelse af bundgarnsfiskerne. Udviklingen inden for den marine fiskepleje med udsætning af arter som rødspætte, skrubb, torsk og pighvar er stadig i en indledende fase, men vil, såfremt forsøgene falder heldigt ud, også komme bundgarnsfiskeriet til gode.

På spørgsmålet om, hvorfor der ikke blev iværksat afdækningsforsøg i det vestfynske område, kan jeg svare, at det vurderedes som mest hensigtsmæssigt at gennemføre forsøg i Isefjorden på grund af den nærmere beliggenhed til det institut ved Københavns Universitet, som gennemfører forsøgene. Det er muligt, at fremtidige forsøg vil kunne henlægges til det vestfynske område, såfremt forholdene i øvrigt taler for det.

Spm. nr. S 1201

Til landbrugs- og fiskeriministeren (16/3 95) af: **Poul Andersen (S):**

»Hvorfor har bundgarnsfiskerierhvervet ikke været aktivt inddraget i forsøgene med afdækning, og vil ministeren sikre, at bundgarnsfiskerierhvervet i fremtiden inddrages i såvel udformningen af eventuelle forsøg samt i udarbejdelsen af evalueringsrapporter?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1197.

Svar (27/3 95)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er identisk med spørgsmål nr. S 1196 til miljø- og energiministeren, til hvis besvarelse jeg kan henvise.

Spm. nr. S 1247

Til miljø- og energiministeren (21/3 95) af: **Aage Brusgaard (FP):**

»Hvad er ministerens holdning til, og vil ministeren gribe ind over for Viborg Amts forfølgelse af en grillbarejer fra Tjele, hvis eneste forseelse består i at have flyttet sin forretning fra den ene del af sit hus til den anden?«

Begrundelse

Familien Fyllgraf har før drevet madforretning eller kro i en del af deres hus på Aalborgvej i Tjele Kommune. Nu driver de en grillbar i en anden del af deres hus.

Viborg Amt vil nu gennemtvinge en tilbageflytning af grillbaren til den anden ende af huset ved hjælp af tvangsbøder på 2.000 kr. om måneden.

Spørgeren finder amtets holdning meget formynderisk specielt i betragtning af, at amtet på det seneste også i andre tilfælde er kommet meget dårligt fra en række sager, eksempelvis spørgsmålet om Krudt-Peters forsøg på at genopbygge sit barndomshjem samt fordrivelsen af Peter Hansen fra hans sø.

Svar (30/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Til spørgerens orientering kan jeg oplyse, at den pågældende sag omhandler en ejendom, der ligger lige ud til hovedvej 13 på strækningen fra Viborg til Aalborg.

Den nuværende ejer købte i 1987 ejendommen, som på købstidspunktet var en beboelsesejendom i landzone. Ejendommen havde tilladelse til en mindre kiosk på ca. 40 m² i stuehusets sydlige gavl. Tilladelsen var betinget af begrænset skiltning. Tilladelsen var givet af amtet som lovliggørelse af den tidligere ejers indretning af en kiosk.

Viborg Amt konstaterede i 1990, at der foregik en større ombygning af ejendommen med henblik på at indrette cafeteria/bistro i en del af boligarealet. Amtet udstedte i juli 1990 påbud til ejeren om at indstille den ulovlige udnyttelse af ejendommen.

Ved den efterfølgende besigtigelse af ejendommen i juli 1990 konstaterede Viborg Amt bl.a. overtrædelse af by- og landzoneloven samt

vejlovgivningens byggelinje og adgangsbestemmelser.

Ejeren søgte herefter zonetilladelse med henblik på at bibeholde den indrettede bistro. Amtets udvalg for teknik og miljø meddelte oktober 1990 i henhold til by- og landzoneloven ejeren afslag.

Da bistrodriften fortsatte, indgav Viborg Amt politianmeldelse mod ejeren og forpagteren.

Kriminalretten i Viborg og landsretten i Viborg har kendt bistroen ulovlig i maj 1992, idet der ikke var søgt tilladelse til indretning af bistro i den eksisterende bygning og udnyttelse af arealet mellem bygningen og hovedlandevejen som parkeringsareal.

Ejeren blev ved landsretten i Viborg i maj 1992 pålagt månedlige tvangsbøder på 2.000 kr., som inddrives af politiet.

Ejeren har ikke siden landsretsdommen i 1992 søgt at lovliggøre ejendommen.

De fysiske rammer for den lovlige kioskvirksomhed er fortsat opretholdt, bistroen i stuehuset drives fortsat og aktiviteterne er udvidet med bl.a. indretning af en gårdhave.

Som det fremgår af ovenstående, er der tale om en sag, hvor ejeren af en ejendom i landzone ud over den lovlige ca. 40 m² kiosk uden tilladelse har indrettet en del af beboelsesarealet til bistro, selv om ejeren i forbindelse med tidligere forhandlinger med amtet er blevet gjort bekendt med pligten til at søge landzonetilladelse inden ændring i anvendelse af bebyggelsen.

Efter indretningen af bistroen og amtets påbud om at ophøre med den ulovlige udnyttelse af ejendommen har ejeren søgt om lovliggørelse af indretningen af bistroen.

I henhold til planlovens bestemmelser er det Viborg Amtsråds afgørelse, hvorvidt der skal gives landzonetilladelse i den pågældende sag.

Amtsrådets flertal ønskede ikke at give zonetilladelse. Afslaget blev dels begrundet med ejendommens placering i et område, der i regionplanen er udlagt til primært naturområde med visse jordbrugsinteresser, dels med trafikikkerheden på det pågældende sted, idet det ansøgte og etablerede medfører en betydelig øget svingende trafik og dermed trafikfarlige situationer.

Både kriminalretten i Viborg og Vestre Landsret har efterfølgende kendt den nyindrettede bistro ulovlig.

Som miljø- og energiminister kan jeg efter planlovens § 3, stk. 4, i særlige tilfælde beslutte at overtage amtsrådets beføjelser efter loven i

sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har særlig betydning. Den konkrete sag om indretning af en bistro i en del af boligarealet har imidlertid ikke en karakter, der kan begrunde en indgriben fra min side.

Spm. nr. S 1177

Til erhvervsministeren (15/3 95) af:
Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt ministeren anser de såkaldte isbryderprojekter som værende en succes, og herunder oplyse, hvorvidt ordningen vil blive søgt videreført?«

Begrundelse

Af dagspressen er det fremgået, at den afsatte bevilling til isbryderprojekterne for 1995 allerede er brugt. Ordningen indebærer, at mindre virksomheder ved ansættelse af højtuddannede har kunnet opnå et månedligt løntilskud på 11.000 kr.

Det er tillige fremgået, at ordningen umiddelbart har skaffet job til 500-600 personer, men at i alt 1.250 virksomheder har fået tilskud fra Erhvervsministeriet via ordningen. Spørgeren ønsker på denne baggrund oplyst, hvorvidt ministeren anser ordningen for en succes, samt regeringens holdning til ordningen fremover.

Svar (27/3 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Isbryderprojektets formål er at give mindre private virksomheder mulighed for at ansætte deres første højtuddannede medarbejder - en isbryder - med henblik på at bringe virksomhederne over den vækstbarriere, som ofte opleves af små- og mellemstore virksomheder.

Der er flere forhold, som tyder på, at ordningen kan karakteriseres som en succes. En foreløbig undersøgelse fra Erhvervsfremme Styrelsen foretaget på basis af ca. 200 isbrydere viser imidlertid, at ca. 90 pct. af virksomhederne eksempelvis har omlagt deres produktionsprocesser som følge af ansættelsen af isbryderen.

Det fremgår endvidere af undersøgelsen, at ca. 70 pct. fortsat er ansat i deres isbrydervirk-

somhed, heraf 53 pct. som fastansatte og resten i tidsbegrænset ansættelse.

Isbryderordningens foreløbige resultater er meget positive. Virksomhederne synes at have fået et kompetenceløft gennem ansættelsen af en akademiker. Samtidig er det glædeligt, at ordningen har kunnet skabe et antal arbejdspladser.

Isbryderordningen vil på denne baggrund blive videreført. Finansieringen tilvejebringes gennem omprioriteringer inden for Erhvervsministeriets nuværende rammer.

Spm. nr. S 1178

Til skatteministeren (15/3 95) af:
Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren uddybe den del af ministerens artikel i Skattepolitisk Oversigt fra marts 1995, hvori ministeren lægger op til harmoniseringsinitiativer fra EU på skatteområdet?«

Begrundelse

Det har stået klart, at der har været bred enighed om, at EU ikke skulle tillægges kompetence til at fremsætte harmoniseringsdirektiver inden for skatteområdet. Men i en artikel i Skattepolitisk Oversigt fra marts 1995 skriver ministeren bl.a.: »Allerhelst så jeg, at vi i Danmark var helt i front f.eks. i EU med forslag om samarbejde, koordinering eller harmonisering på alle områder, hvor der er danske interesser at varetage.« Og videre i artiklen: »Som højskattelænd har vi vitale interesser i at kæmpe for det, vi vil, f.eks. begrænse skattekonkurrence, koordineret skattekontrol og -indberetning.«

Disse sætninger kan give det indtryk, at ministeren går ind for harmoniseringsinitiativer inden for visse dele af skattepolitikken, og spørgeren ønsker derfor utvetydigt klargjort, hvad der er regeringens politik på dette område.

Svar (27/3 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg vil uddybe artiklen i Skattepolitisk Oversigt på tre punkter. For det første vil jeg redegøre for den harmonisering, som finder sted i dag. For det andet vil jeg påvise det traktatretlige pres,

som jeg har omtalt i artiklen. For det tredje redegør jeg kort for den økonomiske internationalisering. I hvert afsnit bliver der redegjort for regeringens politik.

1. Det er et af hovedprincipperne i Traktaten, at kun Kommissionen kan fremsætte forslag. Rådet kan herefter forkaste, vedtage eller forsøge at ændre forslaget. I de fleste tilfælde skal EU-Parlamentet også spørges.

Kommisionen kan kun fremsætte forslag inden for dens kompetenceområde, der fremgår af Traktaten. Regler vedrørende moms, punkt-afgifter og andre former for indirekte skatter skal vedtages med hjemmel i Traktatens art. 99. Efter denne bestemmelse kan der kun vedtages indirekte skatter i det omfang, det er nødvendigt for at sikre etableringen af det indre marked. Regler vedrørende direkte skatter vedtages med hjemmel i Traktatens art. 100, hvorefter Fællesskabet kan vedtage bestemmelser, der direkte indvirker på det fælles markeds oprettelse og funktion. Efter begge artikler kan reglerne kun vedtages med enstemmighed.

Der er således mulighed for at indføre harmoniseringsbestemmelser for både den direkte og den indirekte beskatning. På mange områder er der flertalsafgørelser i Rådet, men på skatteområdet kræves som nævnt enstemmighed. Det er derfor ikke korrekt, når det i begrundelsen for spørgsmålet hævdes, at der er bred enighed om, at EU ikke skulle tillægges kompetence på skatteområdet. Kompetencen ligger i bestemmelserne om det indre marked.

På den direkte beskatnings område er kun få forslag blevet vedtaget og gennemført. I 1977 blev medlemslandene enige om et direktiv om udveksling af information mellem skattemyndighederne. I 1990 blev man enige om to direktiver, og siden er flere forslag fremsat uden at blive vedtaget.

Moder-/datterselskabsdirektivet fra 1990 er gennemført i Danmark, og det eliminerer dobbeltbeskatning, når udbytter bliver betalt af et datterselskab i én medlemsstat. Fusionsdirektivet fra 1990 er også vedtaget og gennemført i Danmark.

Det er på den indirekte beskatnings område, de mest vidtrækkende forslag er vedtaget. I 1977 blev 6. momsdirektiv vedtaget, og siden har der fundet en betydelig harmonisering sted, særligt ved gennemførelsen af det indre marked i 1993. Kommissionen arbejder på en såkaldt endelig momsordning og påtænker at fremlægge en »grøn bog« i 1995.

På afgiftsområdet fremlagde Kommissionen i 1992 et forslag til en kombineret energi- og CO₂-afgift. Sagen behandles i Rådet af økonomi- og finansministre (Ecofin). For tiden afventer man et forslag til et ramedirektiv, hvor det vil være frivilligt for medlemslandene at indføre CO₂-afgifter.

Det er en kompliceret proces at skabe enighed om harmonisering på skatteområdet, men det rokker ikke ved konklusionen, at der forsøges.

Da der i dag harmoniseres på de indirekte skatter og til dels på de direkte skatter, er det regeringens politik at bidrage til, at harmoniseringsbestrebelse udformes i overensstemmelse med danske interesser. Regeringen går ikke ind for harmonisering for harmoniserings skyld, men for at fremme eller sikre danske interesser.

I artiklen i Skattepolitisk Oversigt siger jeg, at Danmark skal markere, hvad vi vil med skattepolitikken i EU. Det skal ske inden for de gældende rammer, og jeg lægger ikke dermed op til at ændre Traktaten.

Derimod er det en opfordring til, at Danmark offensivt og aktivt præger dagsordenen. Danmark har skrevet under på Riokonventionen om at nedbringe CO₂-udslippet. Det er klart i dansk interesse, at der indføres afgift i EU på alle energiformer, da det giver ens konkurrenceforhold i det fælles marked.

Danmark har markante synspunkter på de grønne afgifter, og de skal føres frem i EU.

Det er i dansk interesse, at der ikke eksisterer regler om bankhæmmelighed, der hindrer effektiv skattekontrol i det fælles marked. I de svære forhandlinger om beskatning af kapitalafkast (4. kapitalliberaliseringsdirektiv), hvor nogle lande anvender kildeskat, mens andre anvender et indberetningssystem, har fastholdelsen af retten til udstrakt bankhæmmelighed været en bremseklods. Derfor skal Danmark presse på for at holde dette punkt på dagsordenen.

2. Som det tidligere er nævnt, kan Kommissionen fremsætte forslag på baggrund af andre principper i Traktaten end de snævert fiskale. Endvidere står vedtagne direktiver over den danske lovgivning.

Det er på den baggrund, at jeg i artiklen skriver, at der eksisterer et traktatretligt pres på den danske skattelovgivning.

Indfører en medlemsstat regler, der muligvis er i strid med Traktaten, kan Kommissionen eller andre medlemsstater reagere ved at rejse sager ved EF-Domstolen. Der kan være tale om,

at bestemmelser i medlemslandenes regler på den direkte beskatnings område virker som statsstøtte eller er diskriminerende. Det er regeringens politik at medvirke til, at EU-bestemmelser ikke kolliderer med dansk lovgivning. Det er desuden regeringens politik, at danske regler skal være i overensstemmelse med de vedtagne EU-retlige regler.

3. I artiklen, der gav anledning til dette spørgsmål, blev der redegjort for, at Danmark er udsat for et markedsrelateret pres.

Danmark har en åben økonomi, og internationale forhold spiller en stor rolle for den danske udvikling. Den teknologiske udvikling medfører, at de finansielle markeder integreres, og landene påvirker i stigende grad hinanden gennem udvekslingen af finansielle aktiver og penge. F.eks. er bruttokapitalbevægelserne i Vesteuropa som følge af porteføljeeinvesteringer steget med knap 100 pct. hvert år fra slutningen af 1970'erne til begyndelsen af 1990'erne.

Der er fare for, at den danske skattebase udhules, da det er svært for skattemyndighederne at følge transaktioner på det finansielle marked. Specielt privatpersoners porteføljeeinvesteringer kan give problemer. Det er med andre ord et kontrolproblem.

Den stigende internationalisering betyder også, at det er nemmere for visse lande at tiltrække investeringer og hele virksomheder gennem begunstigelser i beskatningen. Dette underminerer skattegrundlaget i de øvrige lande, hvorfra virksomhederne flytter deres kapital. Modtrækket fra mange lande (heriblandt EU-lande og Norden) har været at indføre særlige skatteregler, hvor aktionærer i finansielle selskaber i lavskattelande beskattes af selskabets indkomst. Regeringen har foreslået sådanne regler i lovforslag nr. L 35 i 1994. Det er i dansk interesse på den måde at følge den internationale udvikling og derved modvirke skattekonkurrence imellem landene.

Det er regeringens politik at sikre, at den danske skattebase ikke udhules. Dette kan bl. a. ske via øget samarbejde om information og kontrol. Det er også regeringens politik at medvirke til en international udvikling af skattereglerne, der minimerer skattekonkurrence mellem lande.

Regeringens internationale politik på skatteområdet er dynamisk, og danske interesser skal varetages i forhandlinger i EU. I nogle tilfælde indebærer det, at Danmark går offensivt ind i bestræbelserne på at indføre fælles regler for f.eks. udveksling af information. I andre tilfælde

– og det gælder for meget væsentlige dele af indkomstskattesystemet – er det regeringens opfattelse, at de internationale tilpasninger så vidt muligt skal ske i Folketinget. Denne holdning er også tilkendegivet af de andre EU-lande. På et Ecofin-rådsmøde den 23. november 1992 blev det vedtaget, at EU's indsats vedrørende erhvervsbeskatning bør begrænses til det mindstemål, der er nødvendigt for at sikre, at det indre marked kan fungere.

Men som nævnt ovenfor vil det ikke være ulovligt at videregive fortrolige oplysninger fra patientombudsmanden til Rigshospitalets ledelse, idet der her er tale om at videregive oplysninger inden for samme myndighed med et sagligt formål.

Det skal nævnes, at reglerne om offentligt ansattes tavshedspligt også gælder for personer, der ikke længere er ansat i det offentlige.

Spm. nr. S 1236

Til sundhedsministeren (20/3 95) af:

Tove Fergo (V):

»Hvorledes vil de patienter, der har henvendt sig til patientombudsmanden på Rigshospitalet under forudsætning af dennes tavshedspligt, være stillet efter Else Gjærrild Andersens afskedigelse?«

Svar (28/3 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg må indledningsvis slå fast, at patientombudsmandsfunktionen på Rigshospitalet ikke er en selvstændig klageinstans på linje med f.eks. Patientklagenævnet. Den nu afskedigede patientombudsmand var ansat af Rigshospitalets ledelse med direkte reference til direktionens udviklingsafdeling og havde til huse på Rigshospitalet.

Som ansat på Rigshospitalet er patientombudsmanden underlagt de sædvanlige regler, der gælder for offentligt ansatte, herunder f.eks. ledelsens ret til at gennemgå konkrete sager for at sikre sig, at den ansatte lever op til de faglige krav, der stilles til jobbet.

De sager, som Else Gjærrild Andersen havde under behandling, indeholder formentlig en del fortrolige patientoplysninger. Det følger af forvaltningslovens §§ 27 og 28, at disse oplysninger er undergivet tavshedspligt, og at de som hovedregel ikke må videregives til andre forvaltningsmyndigheder uden patienternes samtykke. Patienterne på Rigshospitalet er således sikret mod, at deres fortrolige oplysninger videregives til uvedkommende uden for hospitalet.

Spm. nr. S 1237

Til sundhedsministeren (20/3 95) af:

Tove Fergo (V):

»Mener ministeren ikke, at det er en overtrædelse af reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger at udlevere de sager, den nu afskedigede patientombudsmand på Rigshospitalet, Else Gjærrild Andersen, havde under behandling, til viceforstanderen?«

Svar (28/3 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det er fremgået af oplysninger i pressen, at stillingen som patienternes vejleder på Rigshospitalet indtil videre varetages af en viceforstander, der er ansat i Rigshospitalets udviklingsafdeling, samme afdeling, som Else Gjærrild Andersen var ansat under.

Som redegjort for i mit svar på spørgsmål nr. S 1236 er det ikke ulovligt at videregive fortrolige oplysninger fra patientombudsmanden til Rigshospitalets ledelse. Det samme gælder viceforstanderen, men – som anført – forudsat, at dette har et sagligt formål i relation til den sag, der er indbragt af patienten.

Spm. nr. S 1303

Til sundhedsministeren (28/3 95) af:

Tove Fergo (V):

»Hvor mange af de patientklager, der er blevet indleveret til den tidligere patientombudsmand, Else Gjærrild Andersen, er blevet opretholdt efter hendes afsked, og hvad vil der ske med de

patienters klagesager, der ikke er blevet opretholdt, hvis de ikke bliver tilbagesendt til patienterne?»

Svar (3/4 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har fået oplyst fra Rigshospitalet, at der på tidspunktet for afskedigelsen af patientombudsmanden var i alt 86 uafsluttede patientklager. Heraf har 6 patienter meddelt Rigshospitalet, at de ønsker deres sager videreført. Endvidere har 7 patienter meddelt, at de ikke ønsker deres klage opretholdt. Disse sager betragtes som afsluttede, og patienterne har fået tilsendt sagens akter fra ombudsmandens arkiv.

For så vidt angår de resterende klagesager, har 52 patienter fået brev fra Rigshospitalets personaleafdeling om, at sagerne ikke vil blive videreført, medmindre patienterne giver besked om, at de selv ønsker dette. De sidste 21 patienter har det ikke været muligt for Rigshospitalet at identificere, og derfor er disse sager henlagt.

Spm. nr. S 1222

Til statsministeren (17/3 95) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvad skønnes realiseringen af de enkelte dele af regeringens fremlagte IT-plan »Fra vision til handling« at komme til at koste i form af øgede offentlige udgifter for henholdsvis stat, amter og kommuner, og hvilke beløb agter regeringen at afsætte på kommende års finanslove til realisering af planen?»

Begrundelse

Der er al mulig grund til at rose regeringen for indholdet i IT-planen »Fra vision til handling« bl.a. med hensyn til mulighederne for bedre offentlig service over for borgerne, nye tiltag på uddannelsesområdet m.v. Men det koster også penge. For selv om prisen ved udviklingen af og brugen af informationsteknologien vil falde, og selv om indførelse af ny teknologi også kan bidrage til øgede indtægter og besparelser, vil der netto være behov for øgede offentlige udgif-

ter, hvis de mange fornuftige tiltag, som »Fra vision til handling« lægger op til, skal realiseres. Ikke mindst på uddannelsesområdet – både folkeskolen, ungdomsuddannelser og voksen- og efteruddannelse – er der brug for offentlige investeringer i betydeligt omfang, idet ikke mindst borgernes muligheder for at kunne bruge informationsteknologien er en forudsætning for, at planen »Fra vision til handling« kan realiseres.

Svar (27/3 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Regeringen har med IT-handlingsplanen »Fra vision til handling« fremlagt en ambitiøs og realistisk strategi for, hvordan Danmark over en årrække kan udnytte de muligheder og møde den udfordringer, som den hastige teknologiske udvikling stiller samfund, virksomhed og det enkelte menneske over for.

De samlede offentlige udgifter forbundet med realiseringen af planens forslag kan anslås til at udgøre i størrelsesordenen 3,5 mia. kr. fordelt over en årrække. Heraf skønnes initiativerne inden for den statslige sektor at beløbe sig til i alt 1,5 mia. kr. På det kommunale område kan udgifterne skønsmæssigt anslås til omkring 2,0 mia. kr., hvoraf ca. 0,5 mia. kr. vedrører amtskommunerne.

Det er regeringens vurdering, at realiseringen af handlingsplanen ved omprioritering, effektivisering, forbrug af opsparing m.v. stort set vil kunne holdes inden for de kendte budgetniveauer i stat, amter og kommuner.

IT-planen indeholder både større og mindre initiativer på det statslige område. De store initiativer i IT-politisk handlingsplan for 1995 er først og fremmest IT-net til landets folkeskoler og IT-forskning. Spørgsmålet om finansiering af forslagene vil indgå i regeringens samlede prioritering af nye initiativer.

Handlingsplanens øvrige forslag på det statslige område omfatter f.eks. etablering af E-postkasser, indførelse af elektronisk sagsbehandling og arkivering samt igangsættelse af pilotprojekter og forsøg m.v. Disse initiativer vil kunne iværksættes inden for ministeriernes gældende bevillingsrammer, herunder ved omprioritering og træk på ministeriernes opsparing. Endvidere er der på finansloven for 1995 afsat en særlig pulje på 35,0 mill. kr. til opfølgning på rapporten »Info-samfundet år 2000«.

De nævnte forslag vil således alt i alt ikke betyde statslige merudgifter, men blive gennemført i den takt, der tilvejebringes finansiering inden for de gældende udgiftsrammer.

På det kommunale område indeholder IT-handlingsplanen forslag om et generelt IT-initiativ for folkeskolen og etableringen af et landsdækkende sundhedsnet.

Med henblik på at styrke IT-anvendelse i folkeskolen er det vigtigt, at skolerne har det fornødne IT-udstyr. Regeringen vil i den forbindelse bl.a. foreslå, at der sigtes mod over en årrække at foretage en omfattende forøgelse af antallet af computere i forhold til antallet af elever. Tilvejebringelsen heraf er et kommunalt ansvar, og regeringen vil derfor tage spørgsmålet op i de kommende forhandlinger om den kommunale økonomi.

På det amtskommunale område rummer IT-planen et forslag om, at Sundhedsministeriet i samarbejde med de øvrige parter på sundhedsområdet udarbejder en plan for etableringen af et landsdækkende sundhedsnet og udvikling af en elektronisk patientjournal. Udgifterne hertil kan skønnes til i alt ca. 0,5 mia. kr., idet det dog forventes, at gennemførelsen vil rumme betydelige effektiviseringsgevinster. De nærmere rammer for forslaget indgår i de kommende forhandlinger om den amtskommunale økonomi.

Hvilke beløb der vil blive afsat til IT-strategien på de kommende års finanslove kan ikke fastlægges på nuværende tidspunkt. Som det fremgår af forskningsministerens redegørelse, er realiseringen af visionerne i IT-handlingsplanen en rullende proces, hvor mål og initiativer løbende vil blive konkretiseret. De økonomiske beslutninger vil derfor blive truffet som led i de almindelige budgetprocesser i forbindelse med de årlige finanslove i de enkelte ministerier, styrelser og kommuner.

Begrundelse

Spørgeren har igennem mange år arbejdet på at etablere dette samarbejde med flyvevåbnet. Desværre har det været forgæves indtil nu. Da den eksisterende ordning med flyovervågning snart udløber, opfordrer spørgeren ministeren til nu at sikre en betydelig bedre flyovervågning.

Svar (30/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Den nuværende flyovervågning er etableret som en forsøgsordning, der udløber her i 1995.

Jeg har allerede bedt Miljøstyrelsen om at revurdere den nuværende ordning med henblik på at klarlægge, hvordan vi kan styrke overvågningsens forebyggende og opsporende effekt.

I denne revurdering vil indgå såvel vore egne som vore nabolandes erfaringer samt spørgsmål om materiel og struktur.

Såvel ved forsøgsordningens start som ved forlængelsen i 1992 bad Miljøstyrelsen Forsvarsministeriet om at give tilbud på overvågningsaktiviteten, men det var Forsvarsministeriets vurdering, at man ikke rådede over de nødvendige flytyper.

Der var imidlertid enighed om, at Miljøstyrelsen og Forsvarsministeriet nærmere drøftede muligheden for at løse opgaven i fællesskab ved udgangen af denne 3-års-periode. Det vil derfor indgå i revurderingen, om det er muligt at udnytte forsvarets flyvende materiel i den fremtidige overvågning.

Det er forkert at tro, at forsvarets overflyvninger af de danske farvandsområder ikke har bidraget til overvågningen. Også herfra er der indgået observationer om olieforureninger.

Tilsvarende gør sig gældende for den civile luftfartstrafik, der har pligt til at melde observationer.

Spm. nr. S 1285

Til miljø- og energiministeren (24/3 95) af:
Steen Gade (SF):

»Vil ministeren sikre, at der etableres en betydelig mere effektiv flyovervågning – bl.a. ved at udnytte flyvevåbnets fly – af de danske farvande for at modvirke olieforurening fra gennemsejlende olietankere?«

Spm. nr. S 1259

Til miljø- og energiministeren (23/3 95) af:
Svend Heiselberg (V):

»Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe i retning af hurtigere sagsbehandling af miljø- og plansager, specielt i Miljøstyrelsen, eventuelt

kombineret med en enklere og mere erhvervsvenlig lovgivning ud fra erfaringerne med en mere end 2-årig behandling af en miljøtilladelse (miljøbeskyttelsesloven) vedrørende A/S Bryggeriet Vestfyen, Assens?»

Begrundelse

Miljømyndighederne har siden den 10. februar 1993 behandlet et andragende fra A/S Bryggeriet Vestfyen, Assens, om rammegodkendelse til udvidelse af det eksisterende bryggeri i medfør af kapitel 5 i miljøbeskyttelsesloven. Til trods for kommunens godkendelse af lokalplan den 20. maj 1994 har klager pr. 27. maj 1994 fra en nærliggende boligbebyggelse over en støjdispensation bevirket yderligere forsinkelser i Miljøstyrelsen, der først den 2. marts 1995 har tilskrevet bryggeriet, at man inden den 1. maj d.å. ønsker supplerende oplysninger dels vedrørende støjforhold og dels vedrørende vandforbrug.

I tillid til Miljøstyrelsens tidligere oplysning om, at sagen kunne forventes afsluttet ultimo september 1994, er der pr. 29. september 1994 indgået en bindende kontrakt med entreprenøren, og bryggeriet er næsten afsluttet.

Specielt på bryggeriområdet er det vigtigt at bevare en vis konkurrencesituation, hvorfor det er særligt uheldigt, at miljømyndighedernes bureaukrater mishandler en lille virksomhed.

Svar (30/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): I Miljøstyrelsen er der allerede taget initiativer med henblik på at sikre en hurtig og effektiv sagsbehandling.

For det første er der indført en ordning, hvorefter en henvendelse, der ikke kan behandles inden 4 uger, besvares med en skriftlig anerkendelsesskrivelse med oplysning om forventet svar dato. Hvis svarfristen overskrides, underrettes sagens parter om grunden hertil. En svarfrist kan f.eks. blive overskredet, hvis der efterfølgende skal indhentes supplerende oplysninger.

For det andet arbejder Miljøstyrelsen løbende på at forbedre sin effektivitet og produktivitet. Styrelsen besvarer således i dag 50 pct. af alle henvendelser inden for 1 måned og 90 pct. inden for 6 måneder. Dette skal ses i lyset af, at sagsmængden i Miljøstyrelsen over en 10-årig

periode (1984-1994) er steget til knap det tredobbelte, mens antallet af årsværk i den samme periode kun er steget med under en fjerdedel (fra 272 i 1984 til 337,9 i 1994).

Klagesagen over Assens Kommunes miljøgodkendelse af A/S Bryggeriet Vestfyen blev indbragt for Miljøstyrelsen den 30. juni 1994. Sædvanlig anerkendelsesskrivelse blev afsendt fra styrelsen den 18. juli 1994 bl.a. med oplysning om forventet afgørelsestidspunkt ultimo september 1994. Da de af kommunen fastsatte støjvilkår afveg radikalt fra de vejledende grænseværdier, anmodede Miljøstyrelsen den 2. august 1994 telefonisk – uden resultat – og 18. august 1994 skriftligt – også uden resultat – kommunen om bemærkninger vedrørende støjen.

Den 11. oktober 1994 er styrelsen atter i telefonkontakt med kommunen, og det bliver nu klart, at denne ikke er sindet at kommentere de fastsatte støjvilkår. Kommunen oplyser, at bryggeriet vil sende kommunen en orientering om ændrede byggeplaner mod Fåborgvej. Umiddelbart derefter vil kommunen sende Miljøstyrelsen en kopi af orienteringen. Sagen stilles herefter i bero. Den 14. november 1994 kontakter styrelsen igen kommunen telefonisk. Kommunen oplyser, at den intet har hørt fra bryggeriet. Den 21. november 1994 sender kommunen styrelsen kopi af den beliggenhedsplan, som bryggeriet har sendt sammen med byggeansøgningen, og styrelsen genoptager sagsbehandlingen.

Miljøstyrelsen vurderer, at der ikke bør træffes afgørelse på det foreliggende grundlag og gennemgår nøje, hvilke tiltag der er taget for at nedbringe støjen, og hvilke forhold virksomheden bør redegøre nærmere for. Bl.a. kontakter styrelsen et firma, der forhandler eldrevne trucks, for at danne sig et overblik over økonomien i en investering i eltrucks. Den 2. marts 1995 tilskriver styrelsen bryggeriet og beder om en redegørelse for støjforholdene inden 1. maj 1995 fra et uvildigt firma. Fristen kan forlænges, hvis firmaet finder den utilstrækkelig. Miljøstyrelsen konkluderer i brevet, at alle de forhold, som beboerne i deres klage har peget på, kan forbedres, og vurderer, at udgifterne til at opnå disse forbedringer findes at stå i rimeligt forhold til den effekt, der kan opnås.

Jeg finder i øvrigt sagen atypisk, da styrelsen sædvanligvis får lettere adgang til de oplysninger, den anmoder om.

Spm. nr. S 1144

Til indenrigsministeren (9/3 95) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Hvad agter ministeren at gøre for at forhindre, at udslusningen af de bosniske asylsøgere medfører eksport af sociale problemer til i forvejen vanskeligt stillede kommuner?«

Begrundelse

Det er af pressen fremgået, at statsamtet for Storstrøms Amt i øjeblikket modtager en lang række henvendelser fra andre amter med henblik på bosætning af bosniske asylsøgere.

Årsagen skulle angiveligt være, at huslejeniveauet og antallet af ledige boliger i andre amter ikke kan opfylde kravet fra Direktoratet for Udlændinge. Ifølge det oplyste vil man bl.a. ikke indgå lejemaal, der andrager mere end 5.000 kr. pr. person pr. år.

Konsekvensen af en sådan politik vil være, at tyndtbefolkede dele af landet (Storstrøms Amt, Nordjyllands Amt, Ringkøbing Amt m.fl.) vil skulle påtage sig en større social byrde end andre dele af landet.

Svar (30/3 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriets har nedsat et udvalg vedrørende integration af bosniske krigsflygtninge, flygtninge og indvandrere, og der er i denne forbindelse nedsat et underudvalg vedrørende boligsørgsmål i relation til bosniske krigsflygtninge, flygtninge og indvandrere.

Udvalget undersøger bl.a., hvorledes man kan anvende de såkaldte § 15-centre, der huser personer fra det tidligere Jugoslavien med midlertidig opholdstilladelse, samt de til centrene knyttede såkaldte satellitboliger til midlertidig indkvartering af den samme personkreds, efter at de pågældende har opnået asyl eller opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5.

Udvalget undersøger endvidere, hvad der kan gøres med henblik på, at der på det almindelige boligmarked samt i de til § 15-centrene knyttede satellitboliger tilvejebringes varige boliger for den nævnte personkreds.

En af de helt centrale problemstillinger i underudvalgets arbejde er, hvorledes man sik-

rer, at den geografiske placering af de bosniske krigsflygtninge tager udgangspunkt i de overordnede fordelingsprincipper, der ligger til grund for Dansk Flygtningehjælps almindelige boligplaceringsarbejde, herunder særligt at boligplaceringen så vidt muligt finder sted i kommuner med de fornødne ressourcer til integration.

Det er endnu for tidligt at drage klare konklusioner fra udvalgets arbejde, som forventes afsluttet i løbet af meget kort tid.

Det kan dog anføres, at i forlængelse af det nævnte udvalgsarbejde vil Indenrigsministeriet snarest afklare de økonomiske muligheder for, at der ikke sker genbesættelse af de ledige pladser i § 15-centrene, når der sker udflytning til satellitboliger. Ud over at dette vil give en yderligere forbedring af pladsvilkårene på centrene, vil det betyde, at etablering af et relativt stort antal satellitboliger i en kommune eller en landsdel ikke vil medføre en ekstraordinær stigning i antallet af flygtninge i området.

Spm. nr. S 1279

Til indenrigsministeren (23/3 95) af:

Niels Højland (FP):

»Kan ministeren oplyse, om der er overvejelser i gang om overførsel af udstedelse af pas og kørekort fra motorkontorerne til f.eks. at blive administreret og udstedt under amterne?«

Svar (31/3 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Udstedelse af pas og kørekort hører under henholdsvis Justitsministeriet og Trafikministeriet. Indenrigsministeriet har forelagt spørgsmålet for de nævnte ministerier, der har oplyst, at der ikke er overvejelser om at overføre kompetencen til at udstede pas og kørekort til f.eks. amterne.

Indenrigsministeriet, der er ressortministerium for statsamterne, er heller ikke i gang med overvejelser som nævnt i spørgsmålet.

Dog er det specielle spørgsmål om udstedelse af danske pas (fremmedpas/konventionspas) til herboende udenlandske statsborgere indgået i drøftelserne i en ekspertarbejdsgruppe vedrørende administrationen af udlændingesager.

Indenrigsministeriet forventer dog ikke, at arbejdsgruppen på dette punkt foreslår ændringer i de hidtil gældende kompetenceregler.

Spm. nr. S 1246

Til udenrigsministeren (21/3 95) af:

Poul Qvist Jørgensen (S):

»Vil udenrigsministeren tage initiativ til at bede EU's formandskab om at stille EU's told- og handelsaftale med Tyrkiet i bero, indtil de tyrkiske tropper i Irak er trukket tilbage og den tyrkiske regering har lovet at respektere mindretalenes rettigheder?«

Begrundelse

Det er efter spørgerens opfattelse helt uhørt, at Tyrkiet som NATO-land bryder med alliancens strategi om ikke at handle militært uden for NATO-området for at forfølge de kurdiske oprørere, der opererer midt i den kurdiske civilbefolkning i Irak.

Tyrkiet skaber hermed nye, voldsomme flygtningeproblemer i et FN-beskyttet »safe area« i det nordlige Irak, hvor kurderne har haft en ret velfungerende sikkerhedszone efter Golfkrigen i 1991.

Tyrkiet må ikke misbruge sin ny forståelse med EU vedrørende en handels- og toldaftale til at tro, at landet kan optræde, som det passer det. Tyrkiet har en sjælden evne til at sidde enhver form for opfordringer overhørig, og den danske regering må derfor gennem EU ramme tyrkerne på deres ømme punkt, nemlig told- og handelsaftalen.

Svar (30/3 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Regeringen deler den bekymring over den tyrkiske militære intervention i Nordirak, der kommer til udtryk i spørgsmålet.

Danmark har derfor sammen med andre EU-medlemslande taget initiativ til, at den tyrkiske intervention i Nordirak er blevet taget op af EU's udenrigsministertrojka på et møde med den tyrkiske ledelse i Ankara den 23. marts 1995. Trojkaen har ved den lejlighed givet

udtryk for EU's store bekymring over interventionen og har understreget nødvendigheden af, at folkerettens principper respekteres, og at der ikke tilføjes civilbefolkningen skade. Trojkaen har endvidere krævet, at interventionen bringes til ophør så hurtigt som muligt.

For så vidt angår regeringens udenrigspolitiske holdning over for Tyrkiet og dette lands forhold til EU, er disse genstand for drøftelse i Det Udenrigspolitiske Nævn og Folketingets Europaudvalg. Regeringen har her nærmere redegjort for de bevæggrunde, der ligger bag gennemførelsen af toldunionen mellem Tyrkiet og EU. Det kan tilføjes, at det ifølge TEU's artikel 238 er en forudsætning for gennemførelsen af toldunionen, at der indhentes en samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Spm. nr. S 1170

Til udenrigsministeren (14/3 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil regeringen aktivt arbejde for, at Taiwan optages i FN?«

Begrundelse

Det virker absurd, at vi ved FN-topmødet i København tog imod adskillige statsledere, der gentagne gange har overtrådt menneskerettighederne, mens et demokratisk land som Taiwan ikke kan få lov til at blive medlem af FN.

Regeringen bør således aktivt arbejde for, at et frit og demokratisk land som Taiwan kan blive optaget i FN.

Taiwan har 21 mio. indbyggere, er verdens fjortendestørste handelsnation, har den tyvendestørste økonomi og er verdens syvendestørste investerland. Det er en fejltagelse at holde denne økonomiske og industrielle mastodont uden for det »gode« selskab.

Det kommunistiske Kina har dygtigt forsøgt at holde Taiwan væk fra alle internationale organer, men nu er tiden inde til, at et land går mod strømmen og går foran. Det kan vi passende gøre, efter at det sociale topmøde nu har været afholdt i Danmark.

Svar (27/3 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Danmark oprettede diplomatiske forbindelser med Folkerepublikken Kina i 1950. Danmark anerkender – som alle øvrige vestlige lande og et stort flertal af FN's medlemslande – kun ét Kina. Danmarks ét-Kina-politik indebærer endvidere, at Danmark i overensstemmelse med FN's resolution nr. 2758 fra 1971 alene anerkender Folkerepublikken Kina som repræsentant for Kina i FN, herunder at Folkerepublikken Kina besætter Kinas permanente plads som medlem af FN's Sikkerhedsråd.

Spm. nr. S 1204

Til indenrigsministeren (17/3 95) af:
Pia Kjærsgaard (FP):

»Er der deltagere i NGO-topmødet, som nu har søgt asyl i Danmark, der ikke er i besiddelse af en returbillet til deres hjemland?«

Begrundelse

Ved indrejse til Danmark til NGO-topmødet må det formodes, at det er sikret, at den indrejsende har en returbillet. Ved ansøgning om asyl bliver der ikke brug for denne billet, men ved afslag bliver der alligevel behov for billetten.

Svar (29/3 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss): Indenrigsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge, der har oplyst, at 32 NGO-topmødedeltagere, blandt andet 26 statsborgere fra Nigeria og 3 statsborgere fra Bangladesh, har ansøgt om asyl i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge har endvidere oplyst, at 31 af disse ikke var i besiddelse af returbillet ved indgivelsen af asylansøgningen. I den resterende sag er det usikkert, om returbilletten var til stede på ansøgningstidspunktet og senere på begæring udleveret i henhold til udlændingelovens 40, stk. 5, eller om returbilletten ikke var til stede på ansøgningstidspunktet, men fremskaffet i kopi fra politiet i Kastrup Lufthavn.

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af Direktoratet for Udlændinge oplyste.

Spm. nr. S 1205

Til indenrigsministeren (17/3 95) af:
Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren sikre en ekstra hurtig asylsagsbehandling af NGO-deltagere, så de kan returneres som forventet ved indrejsen?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1204.

Svar (29/3 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge, der træffer afgørelse i asylsager i første instans.

Direktoratet for Udlændinge har i den anledning oplyst, »at det tilstræbes, at asylansøgninger fra deltagere i NGO-topmødet behandles hurtigt, idet det dog skal bemærkes, at omfanget af asylsagsbehandlingen naturligvis er afhængig af den konkrete sag, asylmotive og sagens øvrige omstændigheder.«

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af Direktoratet for Udlændinge oplyste.

Spm. nr. S 1206

Til indenrigsministeren (17/3 95) af:
Pia Kjærsgaard (FP):

»Er det korrekt, at deltagere fra NGO-topmødet skal have fremvist returbillet ved indrejsen i Danmark, men at denne billet for nogle asylsøgere vedkommende nu er væk?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1204.

Svar (29/3 95)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Indenrigsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge samt fra Rigspolitichefen.

Direktoratet for Udlændinge har i den anledning udtalt følgende:

»Direktoratet for Udlændinge kan bekræfte, at der for udstedelse af visum til visumpligtige deltagere i topmødet er stillet krav om besiddelse af returbillet.«

Der henvises i øvrigt til det under besvarelsen af spørgsmål nr. S 1204 anførte.

Rigspolitichefen har blandt andet indhentet en udtalelse fra Politidirektøren vedrørende paskontrollen i Københavns Lufthavn i Kastrup af deltagerne i topmødet.

Rigspolitichefen har i den forbindelse oplyst, at Politistationen Lufthavnen har svaret, at der i forbindelse med en meddelelse af 28. februar 1995 fra Rigspolitichefen og planlægningsmøder med Udenrigsministeriet og Direktoratet for Udlændinge vedrørende konferencen blev aftalt følgende kriterier for paskontrol af indrejsende deltagere i De Forenede Nationers verdenstopmøde om social udvikling og det parallelle Non-governmental-Forum '95:

En ankommande deltager, der præsenterede sin invitationsskrivelse som deltager og sit gyldige pas, blev øjeblikkelig tilladt indrejse.

Såfremt den pågældende var visumpligtig og havde gyldigt visum, blev det obligatoriske visum-indrejsekort udfærdiget, hvorefter indrejse fandt sted.

Såfremt den pågældende var visumpligtig og ikke havde fået visum udstedt, blev pågældende øjeblikkelig henvist til Direktoratet for Udlændinge i Ankomst-Servicecentret i lufthavnen, hvor DFU var til stede for i samarbejde med politiet at løse eventuelle problemer i forbindelse med indrejse, herunder udstedelse af visum.

For at fremme indrejsen udfyldte disse ikke indrejsekort, idet der blev taget en fotokopi af passets ID-sider som bilag til det udstedte visum.

Der blev under konferencen udstedt 102 visa.

Der er herudover ikke foretaget nogen kontrol af disse deltageres forhold.

Der blev i paskontrollen på grund af underretning fra Rigspolitichefen ikke spurgt om returbilletter eller økonomiske midler, ligesom der ikke er foretaget afvisning af nogen konferencedeltagere. Konferencedeltagerne var således tilladt uhindret indrejse.

Der er ej heller på tjenestestedet konstateret konferencedeltagere blandt asylsøgere, hverken under eller efter mødet.

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af Direktoratet for Udlændinge og Rigspolitichefen oplyste.

Spm. nr. S 1207

Til indenrigsministeren (17/3 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren sikre, at asylsøgere fra NGO-topmødet ikke returneres på den danske stats regning, men opkræves en garanti for betaling af returbilletten?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1204.

Svar (29/3 95)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Indenrigsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen.

Rigspolitichefen har oplyst, at det følger af udlændingelovens § 43, stk. 1, at »såfremt politiet drager omsorg for en udlændings ophold og udrejse, skal udlændingen afholde de udgifter, der er forbundet hermed. Har udlændingen ikke tilstrækkelige midler, afholdes udgifterne foreløbig af statskassen.«

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af Rigspolitichefen oplyste.

Spm. nr. S 1257

Til undervisningsministeren (22/3 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvem har taget beslutning om, at danske børn skal have et mere positivt syn på dansk flygtningsspolitik, sådan som den kommer til udtryk i et rollespil udarbejdet af Ungdommens Røde Kors?«

Svar (3/4 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Undervisningsministeriet har fra Ungdommens Røde Kors fået oplyst, at rollespillet »Unge på flugt« bygger på et tidligere rollespil, »Børn på flugt«, der er lavet af gymnasielærer Steen Cnops Rasmussen. »Børn på flugt« blev til med bistand fra bl.a. Statens Pædagogiske Forsøgscenter, Dansk Flygtningehjælp og Beredskabsforbundet. Udviklingen af den nye version rettet mod unge er foretaget af Steen Cnops Rasmussen i samarbejde med frivillige i Ungdommens Røde Kors. Der er i spillets udvikling blevet lagt vægt på at basere sekvensernes indhold på virkelige forhold, således at forløbet så vidt muligt ikke er værdiladet og ikke formidler en holdning til, hvad der er »rigtigt« og »forkert«. Ungdommens Røde Kors' udgangspunkt er de menneskelige og menneskeretlige aspekter, ikke en stillingtagen til dansk flygtningepolitik.

Svar (31/3 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Der er i de senere år oprettet en del skoler med et islamisk idégrundlag. Skolerne skal være selvejende institutioner og kan få statstilskud, når de opfylder friskolelovens regler for nyoprettede skoler. Efter friskoleloven skal skolerne have andre indtægter end statstilskuddet. Typisk hidrører disse indtægter fra skolepenge, men skolerne kan derudover have andre indtægter, f.eks. kommunale tilskud eller gaver, herunder fra udlandet.

Ministeriet har i denne forbindelse gennemgået de fleste islamiske skolars regnskaber for 1993. Det fremgår ikke heraf, at skoler har fået tilskud fra udlandet. For alle skoler udgør statstilskuddet hovedindtægten. En stor del af de islamiske skoler modtager herudover lønrefusion for langtidsledige og tilskud fra kommunen til specialundervisning og støtteundervisning i dansk. For alle de undersøgte skolars vedkommende udgjorde disse tilskud dog kun en mindre del af skolernes indtægter. En række ikke-islamiske skoler modtager lignende tilskud.

Den ene af de to nævnte skoler, Iman Skolen, blev oprettet i 1992 med 62 elever og har i 1995 165 elever. Al-Falah-skolen er anmeldt til start 1. august 1995.

Spm. nr. S 1260

Til skatteministeren (22/3 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren stille forslag om, at der ikke kan udbetales børnefamilieydelse til mere end 4 børn pr. familie?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet gjort bekendt med, og også undersøgelser har vist, at mange familier på bistandshjælp kan få endog meget store beløb udbetalt i forhold til, hvad arbejdende familier kan.

Derfor ville det være helt rimeligt, at der sættes grænser for, hvor mange børn man kan få børnefamilieydelse til.

Spm. nr. S 1258

Til undervisningsministeren (22/3 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»I hvilket omfang modtager islamiske privatskoler tilskud fra udlandet?«

Begrundelse

Blandt andet i Århusområdet dukker mange nye islamiske privatskoler op, blandt andet Iman Skolen og Al-Falah-skolen. Spørgeren undrer sig over, hvordan skolerne kan klare sig økonomisk.

Svar (31/3 95)**Skatteministeren (Carsten Koch):**

Efter gældende regler udbetales børnefamilieydelsen med et fastsat beløb pr. barn uanset det samlede antal børn i familien.

Baggrunden for udbetaling af børnefamilieydelsen er, at den omstændighed, at der er børn i en familie, medfører, at den pågældende families skatteevne er nedsat i forhold til skatteevnen i en familie med tilsvarende indkomstforhold, men uden børn. Jo flere børn der er i familien, jo mere nedsat er skatteevnen.

Ved tildelingen af børnefamilieydelsen anlægges der således hverken sociale behovskriterier eller andre – modsatrettede – kriterier, som er uden relevans for skatteevnen.

Dette svarer for så vidt til, at der heller ikke er lagt loft over f.eks. rentefradragsretten, uanset at der også findes eksempler på meget større skattereduktioner som følge af store renteutgifter.

Med den baggrund og det formål, som børnefamilieydelsen har, finder jeg ikke anledning til at fremsætte forslag om at omlægge børnefamilieydelsen til en ydelse, der tildeles efter sociale kriterier eller andre skattemæssigt irrelevante kriterier.

Spm. nr. S 1261

Til undervisningsministeren (22/3 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad har det rollespil – udarbejdet af Ungdommens Røde Kors - der vil give danske børn et mere positivt syn på dansk flygtningepolitik, kostet, og hvem har betalt?«

Svar (3/4 95)**Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):**

Undervisningsministeriet har fra Ungdommens Røde Kors fået oplyst, at rollespillet »Unge på flugt« er udviklet af gymnasielærer Steen Cnops Rasmussen i samarbejde med frivillige i Ungdommens Røde Kors. Der har ikke været udgifter forbundet med udviklingen af rollespillet, idet alle parter har arbejdet frivilligt og ulønnet.

Spm. nr. S 1262

Til socialministeren (22/3 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der fremover stilles krav om, at indvandrere skal medbringe deres skatteopgørelser til fremmedpolitiet som bevis for deres indtjening, samt stille krav om, at der leveres en skatteopgørelse eller bekræftelse fra skattevæsenet på, at der er indbetalt A-skat for de pågældende, der ønsker understøttelse?«

Begrundelse

Meget tyder på, at der svindles mod den danske stat på disse områder, hvorfor stramninger er nødvendige.

Foreløbigt svar (28/3 95)**Socialministeren (Karen Jespersen):**

Socialministeriet går ud fra, at spørgsmålet bl.a. vedrører, hvilke krav der kan stilles i forbindelse med ansøgninger om opholdstilladelse, som er betinget af godtgørelse af forsørgelsesevne.

Spørgsmål om opholdstilladelse hører under Indenrigsministeriet, som Socialministeriet derfor har bedt om en udtalelse.

Da der også i spørgsmålet nævnes understøttelse, der normalt forstås som arbejdsløshedsdagpenge, har Socialministeriet også bedt Arbejdsministeriet om en udtalelse.

Så snart disse udtalelser foreligger, vil jeg vende tilbage med svar på spørgsmålet.

Spm. nr. S 1263

Til undervisningsministeren (22/3 95) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Har lærere, der siger nej til at gennemføre Ungdommens Røde Kors' rollespil om flygtninge, ministerens støtte?«

Begrundelse

I Dalmose Centralskole på Midtsjælland har børnene ifølge Sjællands Tidende været igennem et rollespil arrangeret af Ungdommens Røde Kors i samarbejde med Røde Halvmåne.

Ideen med rollespillet er, at »børnene skal have et mere positivt syn på asylsøgere«, og tanken er, at alle skoleelever i hele landet i august måned skal deltage i rollespillet.

Rollespillet går bl.a. ud på, at børnene får udleveret forskellige identiteter, og derefter skal de fare rundt på skolen og omkringliggende arealer for at sikre sig asyl.

Rollespillet indeholder en række elementer, der kan virke anstødelige på mange børn og ikke mindst deres forældre, og ministeren bør derfor tilkendegive, at det står lærerne frit for at benytte det i undervisningen.

Svar (3/4 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg er fra dagspressen bekendt med, at rollespil som det, spørgeren henviser til, har fundet sted på nogle folkeskoler rundt i landet, og at flere rollespil er under planlægning.

Af folkeskoleloven fremgår, at den danske folkeskole er en kommunal skole, og at styrelsen af skolevæsenet finder sted i kommunerne.

Medens loven fastsætter, hvilke obligatoriske fag og emner, som alle børn i folkeskolen skal undervises i, er der på den anden side ikke bestemmelser, der udelukker gennemførelse af blandt andet rollespil som dette på skolerne - ej heller, at andre personer end skolens lærere medvirker ved gennemførelsen.

En skoles ønske om gennemførelse af et rollespil som det her omtalte kan finde sted som led i tilrettelæggelsen af undervisningen i ét eller flere fag - f.eks. dansk og geografi - eventuelt som behandling af et tværgående emne eller problemstilling.

En lærer, der ikke ønsker at medvirke til gennemførelsen af et rollespil, som skolen har besluttet at gennemføre som led i undervisningen, må rette henvendelse til skolelederen herom. Ifølge folkeskoleloven er det skolelederen, der leder og fordeler arbejdet mellem skolens ansatte.

Hvis der blandt forældrene eller eleverne er utilfredshed med gennemførelse af et sådant rollespil, er det et emne, der vil være egnet til drøftelse i skolebestyrelsen.

Jeg finder ingen anledning - og har heller ingen adkomst - til at udtale mig hverken om gennemførelsen af undervisningen på den enkelte skole eller om, hvorledes den enkelte skoleleder skal forholde sig over for sine med-

arbejdere, når arbejdet skal fordeles mellem lærerne på skolen.

Spm. nr. S 1269

Til arbejdsministeren (23/3 95) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange penge i Feriefonden der ikke er blevet afhentet i hvert af de seneste 5 år?«

Svar (30/3 95)

Arbejdsministeren (Jytte Hilden, fg.):

Til brug for besvarelsen har jeg indhentet en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Feriefond. Fonden har oplyst følgende:

»FerieKontosystemet anvendes ikke af arbejdsgivere, der er omfattet af en godkendt ferieoverenskomst, f.eks. gennem medlemskab af en arbejdsgiverorganisation, der anvender feriekort eller lignende for de lønmodtagere, som er omfattet af overenskomsten. Arbejdsgivere, omfattet af en sådan ferieordning, herunder også kommuner, skal - medmindre særlig tilladelse foreligger - efter ferieårets udløb indbetale uhævet feriegodtgørelse til Arbejdsmarkedets Feriefond. For årene 1989-1993 er der indbetalt 117,3 mio. kr. fra disse arbejdsgivere.

Den uhævede feriegodtgørelse fra FerieKontosystemet udgjorde i årene 1989-1993 96,3 mio. kr.

Beløbene kan specificeres således (i mio. kr.):

	Feriekort m.v.	Ferie- Konto	I alt
1993	23,9	17,0	40,9
1992	24,5	14,9	39,4
1991	23,9	22,9	46,8
1990	23,0	22,6	45,6
1989	22,0	18,9	40,9
I alt	117,3	96,3	213,6«

Jeg kan henholde mig hertil med den tilføjelse, at et stort antal arbejdsgivere har fået den nævnte tilladelse til selv at anvende uhævet feriegodtgørelse til ferieformål for deres lønmodtagere. Det er et betydeligt beløb, der på denne måde tilgår de såkaldte »lokale feriefonde«.

Spm. nr. S 1270

Til arbejdsministeren (23/3 95) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Kan ministeren oplyse, hvordan det kan være muligt for Feriefonden at oplyse den enkelte lønmodtager om vedkommendes tilgodehavende, mens det ikke er muligt at sørge for udbetaling af samtlige indeståender?«

Svar (30/3 95)

Arbejdsministeren (Jytte Hilden, fg.):

Den indbetalte feriegodtgørelse for den enkelte lønmodtager i FerieKontosystemet er registreret under den pågældende lønmodtagers CPR-nummer, og identiteten på lønmodtagere, der ikke har hævet deres feriegodtgørelse, er således kendt.

Når man ikke blot ved ferieårets slutning kan sende den resterende feriegodtgørelse til de pågældende, skyldes det, at man kun har ret til feriegodtgørelse, såfremt ferielovens betingelser er opfyldt, det vil først og fremmest sige, at man skal have holdt ferien. Dette skal ens arbejdsgiver attestere – eller arbejdsløsheds-kassen eller bistandskontoret, hvis man oppebærer dagpenge eller kontanthjælp.

Spm. nr. S 1271

Til arbejdsministeren (23/3 95) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Kan ministeren oplyse om renteafkastet i kroner samt i pct. af det samlede indestående i Feriefonden i hvert af de seneste 5 år?«

Svar (30/3 95)

Arbejdsministeren (Jytte Hilden, fg.):

Arbejdsmarkedets Feriefond har oplyst, at det samlede renteafkast af indestående i FerieKonto kan specificeres således (i mio. kr.):

1993:	65,9
1992:	224,5
1991:	220,5
1990:	189,5
1989:	220,5

Beløbet i 1993 er efter overførsel af 146 mio. kr. til Arbejdsministeriets voksenuddannelses-pulje.

Fonden har endvidere oplyse, at forrentningen af indestående feriegodtgørelse indtil udgangen af april 1993 har været fastsat til diskontoen med tillæg af 1 pct., hvilken sats oprindeligt blev fastsat ved Finansudvalgets beslutning af 2. juli 1980, medens forrentningen fra maj 1993 er knyttet til Nationalbankens rentesats for salg af indskudsbeviser. Det følger heraf, at forrentningen af den indestående feriegodtgørelse over årene har svinget i takt med de nævnte rentesatser.

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 1272

Til arbejdsministeren (23/3 95) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Kan ministeren oplyse om renteafkastet af den gennemsnitlige lønmodtagers feriepenge i Feriefonden i hvert af de seneste 5 år?«

Svar (30/3 95)

Arbejdsministeren (Jytte Hilden, fg.):

Forrentningen af den indbetalte feriegodtgørelse fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 1271.

Arbejdsmarkedets Feriefond har oplyst, at de samlede indbetalte beløb og antallet af omfattede lønmodtagere i FerieKontosystemet kan specificeres således:

Kalenderår	Antal lønmodtagere	Indbetalt beløb
1993	748.000	2.997 mio. kr.
1992	758.000	3.038 mio. kr.
1991	763.000	3.021 mio. kr.
1990.....	775.000	3.036 mio. kr.
1989	781.000	2.986 mio. kr.

Det gennemsnitlige indbetalte beløb udgør således op imod 4.000 kr., og forrentningen udgør 250-300 kr. brutto.

Spm. nr. S 1273

Til arbejdsministeren (23/3 95) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Kan ministeren oplyse om, hvorledes renteindtægterne i Feriefonden er anvendt?«

Svar (30/3 95)

Arbejdsministeren (Jytte Hilden, fg.):

Det fremgår af ferieloven, at fondens midler består af renter og andet afkast af kapitalen, renteafkast fra FerieKonto, forældet feriegodtgørelse, beløb, som ikke har kunnet anvises m.m. Det er således ikke muligt at opgøre, hvad en speciel del af fondens indtægter er blevet anvendt til.

Fondens midler anvendes til administration af FerieKontosystemet samt til feriemål for lønmodtagere, herunder særlig gennem støtte til institutioner eller organisationer, der tilvejebringer feriemuligheder for lønmodtagere. Det fremgår af de årlige beretninger fra fonden, hvilke projekter der er ydet støtte til.

Et eksemplar af fondens årsberetning og regnskab for 1993 vedlægges. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1274

Til arbejdsministeren (23/3 95) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Hvad er omkostningerne i kroner til administration, trykning af farvestrålende pjecer, oplysningskampagner m.v. i forbindelse med Feriefondens virke?«

Svar (30/3 95)

Arbejdsministeren (Jytte Hilden, fg.):

Fondens administrationsomkostninger har i 1993 udgjort ca. 7,4 mio. kr.

Hertil kommer udgifter til ATP's administration af FerieKontosystemet.

Spm. nr. S 1275

Til arbejdsministeren (23/3 95) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Vil det være muligt at indsætte feriepengene i Feriefonden på en personlig konto i den enkelte lønmodtagers pengeinstitut og samtidig sikre vedkommendes ret til feriepenge?«

Svar (30/3 95)

Arbejdsministeren (Jytte Hilden, fg.):

Så længe det er et krav i ferieloven, at feriegodtgørelse kun kan udbetales i forbindelse med afholdelse af ferie, vil feriegodtgørelsen skulle afregnes og indbetales særskilt – for tiden hvert kvartal. Det ville formentlig være teknisk muligt at pålægge arbejdsgiverne at indbetale feriegodtgørelsen på spærrede konti tilhørende den enkelte lønmodtager i alle de tilfælde, hvor lønmodtageren har en bankforbindelse. Det fremgår af svaret på de forudgående spørgsmål, at der ville blive tale om et meget stort antal overførsler ofte af meget små beløb.

Arbejdsministeriet har ingen viden om, hvad bankerne ville kræve for at administrere disse konti, herunder udsendelse af særskilte kontoudtog – svarende til feriekontobeviset – og kontrollen med, at dette er attesteret, før udbetaling kan finde sted.

De fleste indskudskonti forrentes imidlertid væsentlig lavere end de ca. 7 pct., Feriefonden

har opnået, og derfor er det ikke sikkert, at det ville være muligt at etablere en sådan ordning uden udgift for lønmodtagerne.

Spm. nr. S 1230

Til erhvervsministeren (20/3 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Efter hvilke konkrete principper udøver Konkurrencerådet sin virksomhed over for VVS-branchen?«

Begrundelse

VVS-branchen havde for år tilbage det system, at der fra Rørforeningen blev udarbejdet en fælles prisliste, som blev anmeldt over for det daværende Monopoltilsyn. De fleste medlemmer rettede sig efter denne prisliste.

Dette prissamarbejde gik i stykker for et par år siden. Rørforeningen meddelte herefter Konkurrencerådet, at samarbejdet ophørte, og at hvert firma i Danmark ville kalkulere sine priser. Dette blev modtaget positivt af Konkurrencerådet.

Der er nu gået et par år, og Konkurrencerådet beklager sig nu over manglende gennemsigtighed med prisfastsættelsen inden for VVS-branchen. Derfor overvejer Konkurrencerådet bl.a. at pålægge branchen indberetningspligt. Dette vil påføre branchen betydelige administrative byrder, og det virker mærkværdigt, at ligegyldigt hvordan branchen opfører sig, så er det efter Konkurrencerådets opfattelse forkert.

Svar (28/3 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Konkurrencerådets virksomhed er baseret på konkurrenceloven, hvis formål er at fremme konkurrencen og dermed styrke effektiviteten i produktion og omsætning af varer. Det væsentligste middel til opnåelse af det overordnede formål er gennemsigtighed, dvs. adgangen for forbrugere, forhandlere og producenter til at få relevante oplysninger om markedets priser, forretningsbetingelser – herunder rabatter og bonus – samt andre oplysninger om konkurrenceforhold på markedet.

Til fremme af gennemsigtigheden er der ifølge konkurrenceloven en række midler, der kan tages i anvendelse. Indberetningspligten ifølge konkurrencelovens § 7 er et af midlerne.

I henhold til disse bestemmelser har Konkurrencerådet inden for VVS-branchen pålagt en række virksomheder indberetningspligt, bl.a. de to største producenter af plastrør samt den største VVS-grossist.

Baggrunden for pålæg om indberetningspligt er, at priskonkurrencen på det pågældende markedsområde ikke skønnes at være tilstrækkelig virksom, idet de pågældende virksomheder i kraft af deres stilling på markedet er i stand til at øve en væsentlig indflydelse på pris- og rabatforholdene i branchen.

Indberetningspligten giver samtidig Konkurrencerådet mulighed for at følge udviklingen på det pågældende markedsområde.

Den praktiske udformning af indberetningsordningen på VVS-grossistområdet har hidtil bestået i, at selskabet, for så vidt angår priser og rabatter, indsender prislister og rabatskalaer samt oplysninger om bonusaftaler med større købere, såfremt sådanne er indgået, ligesom selskabet oplyser om rabatspændets størrelse, i det omfang der ydes individuelle rabatter. Endvidere underrettes der om større organisatoriske ændringer, såfremt sådanne har fundet sted.

På grundlag af ovenstående oplysninger er det muligt for aktørerne på markedet at gøre sig bekendt med de faktiske priser og rabatydelser.

Spm. nr. S 1231

Til erhvervsministeren (20/3 95) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Afbalancerer Konkurrencerådet i sine initiativer over for erhvervslivet omkostningerne ved markedsineffektivitet med de administrative byrder, som erhvervslivet påføres?«

Begrundelse

I forhold til VVS-branchen vil indførelse af indberetningspligt påføre erhvervet store administrative omkostninger. Dette skal sammenholdes med, at gevinsten ved større gennemsigtighed sandsynligvis er af beskeden karakter.

Svar (28/3 95)**Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):**

Formålet med at pålægge en virksomhed indberetningspligt er bl.a. gennem større gennemsigthed på markedet at øge konkurrencen og dermed opnå større effektivitet i produktion og omsætning.

Efter Konkurrencerådets hidtidige erfaringer er det begrænset, hvor store administrative byrder der påføres virksomhederne i forbindelse med § 7- indberetningerne, idet det ofte blot drejer sig om indsendelse af prislister, rabatskalaer m.v., som virksomhederne har i forvejen og anvender som redskaber i markedsførings- og salgsarbejdet.

Fra Konkurrencerådets side tilrettelægges den praktiske udformning af indberetningsordningerne på en sådan måde, at det søges sikret, at der påføres selskaberne mindst mulige administrative byrder ved indsendelse af de relevante oplysninger.

I den forbindelse kan det oplyses, at den eneste VVS-grossist, der indtil videre har været pålagt § 7-indberetningspligt, ikke har gjort indsigelser mod indberetningspligten ved forlængelse af denne.

dere – også det administrative personale – omfattet af BST-pligten. Der er altså tale om en helt uforståelig forskelsbehandling.

Svar (29/3 95)**Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):**

På baggrund af en udtalelse fra arbejdsministeren kan jeg oplyse, at det ikke er hele arbejdsmarkedet, der er omfattet af BST-pligten. Udbygningen af BST sker etapevis på baggrund af det partssammensatte Arbejdsmiljøråds indstillinger med prioritet for de brancher og virksomheder, der har de største arbejdsmiljøbelastninger. For indeværende er ca. 860.000 ansatte inden for den offentlige og den private sektor omfattet af BST-pligten.

Arbejdsmiljørådet har ikke afgivet indstilling om, at virksomheder, der har administration som sin hovedaktivitet, skal omfattes af BST-pligten. Da hovedaktiviteten på rådhus er administration, er de ansatte/det administrative personale ikke omfattet af BST-pligten. Derimod er administrativt personale, som er ansat på BST-pligtige private eller offentlige institutioner og virksomheder, omfattet af BST-pligten. Som eksempel herpå kan nævnes, at det administrative personale på plejehjem, dagcentre og døgninstitutioner inden for den kommunale og amtskommunale sektor – svarende til ca. 2.180 personer – er omfattet af BST-pligten.

Der er således ikke tale om nogen forskelsbehandling, og jeg har derfor ikke grundlag for at foretage mig yderligere i sagen.

Jeg kan i øvrigt henvise til arbejdsministerens skriftlige besvarelse af spørgsmål nr. S 572 af 6. januar 1995 og mundtlige besvarelse af spørgsmål nr. S 823, 824 og 825 af 30. januar 1995 stillet af Brian Mikkelsen (KF).

Spm. nr. S 1250

Til erhvervsministeren (22/3 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Er ministeren enig i, at det er urimeligt, at private arbejdsgivere skal betale BST-bidrag for det administrative personale, mens offentlige arbejdsgivere er fritaget for denne pligt, og hvad agter ministeren at foretage sig for at ændre denne forskelsbehandling?«

Begrundelse

Det administrative personale på rådhus er som det eneste sted på hele arbejdsmarkedet fritaget for BST-bidrag. Det er sket på trods af, at hovedaktiviteten i f.eks. hjemmepleje ikke er af administrativ art, men derimod består i hjemmebesøg, hvor der er en vis risiko for medarbejderne.

Når hovedaktiviteten i en privat virksomhed er behæftet med en vis risiko, er alle medarbej-

Spm. nr. S 1251

Til erhvervsministeren (22/3 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Vil ministeren være med til at arbejde for, at alle arbejdsgivere slipper for at betale BST-bidrag for det administrative personale?«

Begrundelse

BST-bidraget har forvredet forholdet mellem de offentlige og private arbejdsgivere. F.eks. skal hjemmeservicefirmaer, der bl.a. udfører hjemmeplejeopgaver for ældre, betale BST-bidrag også for det administrative personale, mens der ikke skal betales for det administrative personale, der er knyttet til den kommunale hjemmepleje.

Svar (29/3 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

På baggrund af en udtalelse fra arbejdsministeren kan jeg oplyse, at der under Arbejdsmiljørådet er nedsat en arbejdsgruppe til at behandle bl.a. dette spørgsmål.

Udvalget skal – i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens § 66, stk. 2 og 3, samt Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 323 af 19. maj 1993 om bedriftssundhedstjeneste, § 2 – tilvejebringe grundlaget for at vurdere spørgsmålet om det administrative personales forhold til BST.

I øvrigt henhører spørgsmålet under arbejdsministeren. Jeg agter derfor ikke at foretage mig yderligere i sagen.

Jeg kan endvidere henvise til arbejdsministerens skriftlige besvarelse af spørgsmål nr. S 572 af 6. januar 1995 stillet af Brian Mikkelsen (KF).

Spm. nr. S 1267

Til skatteministeren (23/3 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Kan ministeren redegøre for, hvilke foreninger, museer m.v. der ikke har opnået godkendelse i henhold til ligningslovens § 8 A efter stramningen af administrationspraksis, og kan ministeren endvidere oplyse, hvor stor besparelsen er i forhold til 1990 og 1991, hvor der var væsentlig flere foreninger, museer m.v., som var godkendt efter § 8 A?«

Begrundelse

Med virkning fra 1. januar 1992 er der sket en opstramning af administrationen af § 8 A. Det

medførte bl.a., at en forening, et museum eller lignende nu skal have 500 kontingentbetalende medlemmer for at opnå godkendelse. Konsekvensen er blevet, at en række små lokale foreninger, museer m.v. efter 1. januar 1992 ikke har kunnet opnå godkendelse, og dermed mister de både en indtægtskilde samt en anerkendelse af deres formål.

Op imod 500 foreninger, museer m.v. opnåede ikke godkendelse i kalenderåret 1992.

Svar (3/4 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter Ligningslovens § 8 A er der fradragsret inden for visse beløbsgrænser for gaver til foreninger, stiftelser og institutioner m.v., hvis midler anvendes i almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt øjemed til fordel for en større kreds af personer.

Om administrationen af lovbestemmelsen kan jeg oplyse, at med virkning fra 1. januar 1992 blev såvel maksimums- som minimumsgrænsen for fradragsberettigede gavebeløb hævet. Forhøjelsen af beløbsgrænsen var et led i finanslovsforliget for 1992. I denne forbindelse besluttede forligspartierne (V, KF, RV, CD, KRF og S) at anmode Ligningsrådet om at gennemgå listen over godkendte institutioner m.v. med henblik på en indskrænkning af denne samt overveje en opstramning af kravene til regnskaber m.v. for at forbedre kontrolmulighederne.

De ændrede retningslinjer for godkendelse, regnskaber og kontrol, der er udmøntet i TOLD og SKAT-cirkulære 1992-15 af 9. december 1992, er således en konsekvens af dette arbejde.

Jeg kan ikke udtale mig om hvilke konkrete foreninger, institutioner m.v. som har ansøgt, men ikke er blevet godkendt, herunder ikke har fået opretholdt en tidligere givet godkendelse. Jeg er her ligesom skattemyndighederne begrænset af de særlige tavshedsbestemmelser på skatteområdet.

Min forgænger redegjorde imidlertid i foråret 1994 over for Folketingets Skatteudvalg generelt for gennemgangen af de hidtil godkendte institutioner m.v. på baggrund af nye ansøgninger fra den enkelte institution m.v.

Heraf fremgik, at der blev skrevet til 1.743 hidtil godkendte institutioner m.v. 849 (49 pct.) institutioner m.v. fik opretholdt godkendelsen. 495 fik afslag, hvoraf 380 som følge af, at der overhovedet ikke var modtaget gaver. 399

institutioner m.v. reagerede ikke på told- og skatteregionens henvendelse. Hertil kom ca. 300 ansøgninger for ikke hidtil godkendte institutioner m.v., hvoraf ca. 150 blev godkendt.

Om størrelsen af besparelsen som følge af opstramningen af administrationen af ligningslovens § 8 A bemærkes, at et færre antal ansøgninger om godkendelse isoleret set bevirker en administrativ besparelse. Dette mere end opvejes dog af de skærpede kontrolforanstaltninger, som samtidig blev iværksat, herunder at det løbende skal kontrolleres, om de godkendte institutioner fortsat opfylder betingelserne.

Spm. nr. S 1268

Til skatteministeren (23/3 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Har ministeren kendskab til, at foreninger, museer m.v. som konsekvens af den nye administration har måttet droppe aktiviteter eller i yderste konsekvens er blevet tvunget til lukning?«

Svar (3/4 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Spørgsmålet vedrører godkendelse af foreninger m.v. efter ligningslovens § 8 A (fradrag for gaver).

Om administrationen af § 8 A generelt henvises til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 1267.

Der kan ved administrationen efter de nye retningslinjer ikke tages hensyn til, om en institution m.v. må indskrænke sine aktiviteter eller eventuelt må ophøre, fordi den ikke kan godkendes. Jeg er ikke bekendt med, om noget sådant er sket.

Jeg skal dog gøre opmærksom på, at det forhold, at en institution ikke har kunnet opnå godkendelse efter § 8 A, ikke udelukker, at formålet kan anerkendes som almennyttigt eller almenvelgørende f.eks. i relation til arveafgiftsloven. En del institutioner ønsker en § 8 A-godkendelse, fordi dette automatisk bevirker, at institutionen vil kunne fritages for afgift efter § 3, stk. 4, i arveafgiftsloven. Arv, som tilfalder institutioner med almenvelgørende eller almennyttigt formål, men som ikke er godkendt efter

ligningslovens § 8 A, vil også kunne fritages for arveafgift, men dette forudsætter en ansøgning til told- og skatteregionen.

Spm. nr. S 1248

Til erhvervsministeren (21/3 95) af:

Kim Mouritsen (V):

»Finder ministeren det rimeligt, at forsikrings-selskaber indhenter op til 20 år gamle helbreds-erklæringer og anvender dem som begrundelse for at stoppe forsikringsudbetalinger, som forsikringstageren i henhold til policen forventer udbetalt, f.eks. efter en ulykke eller på grund af uarbejdsdygtighed som følge af kronisk sygdom?«

Begrundelse

Ifølge Dansk Institut for Klinisk Epidemiologi vil 45 pct. af alle voksne danskere angive, at de har haft smerter eller ubehag i muskler, led og knogler inden for de sidste 14 dage. Såfremt dette også var tilfældet ved forsikringens tegning, uden at forsikringstageren forbandt disse symptomer med en varig lidelse eller begyndelsen til en sådan, forekommer det urimeligt, at disse forhold måtte have betydning for forsikringens dækning på et langt senere tidspunkt.

Foreløbigt svar (28/3 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg kan oplyse, at spørgsmålet er blevet videre- sendt til Assurandør-Societetet med anmodning om en udtalelse. Så snart udtalelsen foreligger, vil jeg vende tilbage.

Spm. nr. S 1218

Til erhvervsministeren (17/3 95) af:

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren kommentere Det Europæiske Patentkontors appelinstant's afgørelse fra den 21. februar 1995 i sagen Plant Genetic System ver- sus Greenpeace (File No.: T 0356/93 - 3.3.4

Patent No.: 0242236) i lyset af de danske krav til en europæisk patentpraksis, sådan som det bl.a. er fastslået i vedtagne dagsordener i Folketinget vedrørende EU's patentdirektiv?»

Begrundelse

Spørgeren ønsker oplyst, hvilke konsekvenser appellinstansens afgørelse kan få for EPO's patentpraksis, samt om dommen understøtter danske synspunkter med hensyn til et eventuelt EU-direktiv på området.

Svar (29/3 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Denne afgørelse er endnu ikke offentliggjort, og Den Europæiske Patentmyndighed oplyser, at en offentliggørelse først kan forventes om nogle uger. Jeg har derfor ikke mulighed for at kommentere afgørelsen, da det kræver et nærmere kendskab til afgørelsens forudsætninger og begrundelser samt dens eventuelle konsekvenser for patentets beskyttelsesomfang.

Den Europæiske Patentmyndigheds patentpraksis fastlægges dels af Den Europæiske Patentkonvention, dels af »case law«, dvs. principielle afgørelser fra appellinstansen. Beskyttelsesomfanget af udstedte patenter afgøres derimod af de nationale domstole.

Spm. nr. S 1256

Til udenrigsministeren (22/3 95) af:

Gert Petersen (SF):

»Hvilke konklusioner med hensyn til dansk våbeneksport drager udenrigsministeren af den tyrkiske invasion i Nordirak?»

Begrundelse

I strid med folkeretten har Tyrkiet angrebet PKK-baser i Nordirak – utvivlsomt også med katastrofale følger for civilbefolkningen.

Angrebet er helt officielt understøttet af F-16 fly. Det er tidligere oplyst, at Danmark leverer komponenter til disse fly, men udenrigsministeren har afvist, at F-16 fly blev anvendt i bekæmpelsen af de kurdiske oprørere.

Det viser sig nu, at det modsatte er tilfældet.

Man må derfor gå ud fra, at Danmark – i medfør af loven om våbeneksport – omgående forbyder eksport af sådanne komponenter til Tyrkiet.

Svar (24/3 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Idet jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 871, hvori jeg redegjorde for regeringens holdning til eksport af våben til Tyrkiet, kan jeg oplyse, at regeringen for nærværende ikke har nogen anmodninger om udstedelse af eksporttilladelse til Tyrkiet til behandling, hvilket uden tvivl også skyldes, at danske virksomheder er fuldt opmærksomme på udviklingen.

Såfremt regeringen måtte modtage en anmodning om udstedelse af våbeneksporttilladelse til Tyrkiet, vil den seneste udvikling absolut påvirke regeringens konkrete stillingtagen negativt.

Spm. nr. S 1304

Til udenrigsministeren (28/3 95) af:

Gert Petersen (SF):

»Vil regeringen forbyde eksport til Tyrkiet af våben og våbenkomponenter, der kan anvendes i den tyrkiske stats regulære krigsførelse mod kurderne inden og uden for Tyrkiets grænser?»

Begrundelse

I sit svar af 24. marts 1995 på spørgerens spørgsmål vedrørende våbeneksport til Tyrkiet udtaler udenrigsministeren, at hvis regeringen skulle modtage en anmodning om våbeneksporttilladelse til Tyrkiet, »vil den seneste udvikling absolut påvirke regeringens konkrete stillingtagen negativt«.

Det kan forstås derhen, at man vil afslå sådanne eksporttilladelser, men helt klart er svaret ikke, eftersom det lader en betydelig margin åben for fortolkninger. Derfor det ovenfor anførte præcise spørgsmål, som må kunne besvares med et ja eller nej – og forhåbentlig bliver besvaret med et ja. Danmark må klart vende sig imod den brutale undertrykkelse af kurderne ikke bare i ord, men også i handling.

Svar (3/4 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): I det jeg henviser til mit svar af 24. marts 1995, kan jeg oplyse, at regeringen, såfremt den måtte modtage en anmodning om eksport af våben og våbenkomponenter til Tyrkiet, selvsagt ikke vil imødekomme en sådan under de nuværende omstændigheder.

Spm. nr. S 1278

Til justitsministeren (23/3 95) af:

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Hvordan vurderer ministeren muligheden for at fastholde den særlige danske EU-sommerhusregel, når planlovgivningens bestemmelser om forbud mod helårsbeboelse i og helårsudlejning af sommerhuse øjensynlig ikke kan håndhæves i praksis?«

Svar (30/3 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det følger af lov om erhvervelse af fast ejendom, jf. Justitsministeriets lovebekendtgørelse nr. 566 af 28. august 1986, at personer, der ikke har bopæl i Danmark, og som heller ikke tidligere har haft bopæl i Danmark i et tidsrum af i alt 5 år, kun kan erhverve fast ejendom her i landet med Justitsministeriets tilladelse.

Statsborgere i et land, der er medlem af Den Europæiske Union, kan dog købe fast ejendom til helårsbeboelse uden tilladelse, hvis de for eksempel opholder sig her i landet for at arbejde, jf. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 895 af 23. december 1987 om ændring af lov om erhvervelse af fast ejendom, for så vidt angår visse EU-statsborgere og EU-selskaber. Forudsætningen for, at en udlænding kan købe et helårshus, er, at den pågældende dokumenterer, at han agter at tage fast ophold i huset hele året rundt.

Erhvervelse af huse med henblik på anvendelse som sekundærbolig, f.eks. til fritidsbrug (sommerhus eller feriebolig) kræver derimod Justitsministeriets tilladelse – også for statsborgere fra EU-lande. Ved afgørelsen af, om der skal meddeles tilladelse, følges en meget streng praksis. Der kræves en ganske særlig stærk tilknytning til Danmark, for at tilladelse gives.

Det kan nævnes, at Justitsministeriet efter praksis anser leje over 15 år for at måtte sidestilles med erhvervelse.

Baggrunden for, at disse regler har kunnet opretholdes også efter Danmarks tiltræden til Den Europæiske Union, er en protokol, der er knyttet til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Protokollen har følgende ordlyd:

»Uanset bestemmelserne i Traktaten kan Danmark opretholde den gældende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboliger.«

Såfremt et hus ikke er ejerens helårsbolig, vil det være omfattet af denne protokol.

Planlovgivningens bestemmelser sigter blandt andet til at forhindre, at sommerhuse anvendes til helårsbeboelse. Der er efter Justitsministeriets og Miljø- og Energiministeriets opfattelse ikke grundlag for at antage, at håndhævelsen af planlovgivningen indebærer, at protokollen ikke kan opretholdes.

Spm. nr. S 1224

Til trafikministeren (20/3 95) af:

Stefan G. Rasmussen (KF):

»Hvorledes prioriteres mellem intensivering af driftsinterval og centralanlæg af stationsbygninger m.v. ved den vedtagne udbygning af S-togs-strækningen Ballerup-Frederikssund?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker en konkretisering af udbygningsplanerne, så de berørte parter kan disponere derefter.

Svar (30/3 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

DSB oplyser, at udbygningen af strækningen Ballerup-Frederikssund starter fra Ballerupsiden og vil blive ibrugtaget i et antal endnu ikke definerede etaper. I takt med ibrugtagningen vil driften blive øget, jf. svaret på spørgsmål nr. S 1225.

Den nye station i Måløv Knudepunkt forventes ibrugtaget samtidig med ibrugtagningen af

den etape af dobbeltsporet, hvorpå stationen er beliggende. Tilsvarende gælder for den nye station i Gammel Ølstykke.

Etablering af en ny station i Store Rørbæk vil alene ske, såfremt der sker en tilstrækkelig erhvervsudbygning i stationens opland.

Spm. nr. S 1225

Til trafikministeren (20/3 95) af:

Stefan G. Rasmussen (KF):

»Hvilke driftsforandringer vil udbygningen af S-togs-strækningen Ballerup-Frederikssund afstedkomme?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1224.

Svar (30/3 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

DSB oplyser, at når dobbeltsporet på strækningen mellem Ballerup og Frederikssund er fuldt udbygget, forventes strækningen betjent med 10-minutters-drift i dagtimerne og 20-minutters-drift i den øvrige driftstid.

Driften på strækningen vil blive forøget i takt med den etapevise ibrugtagning af dobbeltsporet. I den/de første etape(r) forventes betjeningen i myldretiderne udvidet. Når dobbeltsporet ibrugtages til passagertunge stationer i Stenløse og Ølstykke, forventes driften – afhængig af udviklingen i passagertallet – udvidet i de øvrige dagtimer.

Spm. nr. S 1226

Til trafikministeren (20/3 95) af:

Stefan G. Rasmussen (KF):

»Formodes udbygningen af S-togs-strækningen Ballerup-Frederikssund at ville aflaste biltrafikken på Frederikssundsvej mellem Stenløse og Herlev – og i givet fald i hvilket omfang?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1224.

Svar (30/3 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

DSB oplyser, at udbygningen af strækningen forventes at have en aflastende effekt på Frederikssundsvejen. Hvor stor effekten vil være, må afvente en konkret vurdering.

Spm. nr. S 1227

Til trafikministeren (20/3 95) af:

Stefan G. Rasmussen (KF):

»Finder ministeren mulighed for at påbegynde udbygningen af S-togs-strækningen Ballerup-Frederikssund allerede i 1996 med betaling i henhold til rammeaftalens terminer?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1224.

Svar (30/3 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Da en første etape af anlægsarbejdet ifølge rammeaftalen skal gennemføres i 1997-98, har DSB allerede igangsat planlægningsarbejdet.

Ud fra de økonomiske muligheder, der er indeholdt i rammeaftalen, opstilles der i øjeblikket forskellige modeller for etapedeling med det overordnede mål at tilgodese flest mulig passagerer på strækningen Ballerup-Frederikssund.

DSB lægger vægt på en grundig planlægning af projektet og på, at denne sker i samarbejde med de berørte amter og kommuner.

På baggrund af erfaringer fra projekter af tilsvarende størrelse og kompleksitet kan planlægningsperioden og de dertil hørende tekniske og miljømæssige undersøgelser ikke gennemføres på mindre end to år.

DSB anser det ikke for realistisk at kunne påbegynde den egentlige udførelse før i foråret 1997.

Spm. nr. S 1239

Til socialministeren (21/3 95) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Kan ministeren bekræfte, at REVA-institutioner, REVA-lignende institutioner samt fængselsvæsenet udfører arbejde inden for træ- og møbelvarebranchen med videresalg af de producerede varer?«

Svar (29/3 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Under henvisning til den indbyrdes sammenhæng mellem spørgsmål nr. S 1239 og nr. S 1240 besvares de to spørgsmål under ét.

Spørgsmål nr. S 1239 kan besvares bekræftende, jf. nærmere nedenfor. Spørgsmål nr. S 1240 kan ikke besvares generelt bekræftende, jf. nærmere nedenfor.

Kriminalforsorgen hører under Justitsministeriets ressort. Til brug for besvarelsen af de to spørgsmål er derfor indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet. Derudover er der indhentet en udtalelse fra Amtsrådsforeningen.

Kriminalforsorgens institutioner

Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, har oplyst følgende:

»Efter straffeloven har de dømte arbejdspligt, der modsvares af en ret til beskæftigelse. Ved valget af beskæftigelse tages der hensyn til, at den indsatte evner udnyttes rimeligt, og de indsatte søges motiveret for beskæftigelse, der er egnet til at afbøde manglende skolemæssige kundskaber og mangel på erhvervsmæssig eller anden uddannelse.

For at kunne tilbyde de indsatte beskæftigelse har kriminalforsorgen etableret et produktionsapparat. Således produceres der trævarer og møbler på følgende fængsler: Statsfænglet i Vridsløselille, Statsfænglet i Horsens, Københavns Fængsler, Statsfænglet ved Sdr. Omme, Anstalten ved Herstedvester, Statsfænglet ved Horserød, Statsfænglet Møgelkær, Statsfænglet Renbæk, Statsfænglet ved Nr. Snede, Statsfænglet Kærshovedgård og Statsfænglet i Ring.

Den samlede produktionsværdi udgjorde i 1994 kr. 24.581.403.

Ved afsætningen af kriminalforsorgens produktion fastsættes leveringsprisen for de producerede produkter i overensstemmelse med

markedsprisen for produkter af tilsvarende art. Leveringsprisen dækker således omkostninger til indkøb af råvarer, værktøj og maskiner i forbindelse med gennemførelse af produktionen, medarbejderløn, faste omkostninger til vand, varme, el, bygningsvedligeholdelse, kontorhold m.v. samt arbejdspenge til de indsatte.«

Socialministeriet kan henholde sig til oplysningerne fra Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Revalideringsinstitutioner m.v. efter bistandslovens § 91

Revalideringsinstitutioner og beskyttede værksteder m.v. kan efter bistandslovens § 91, stk. 2, oprettes og drives af en eller flere amtskommuner, kommuner eller som selvejende institutioner, med hvilke amtsrådet indgår overenskomst. I overenskomsten fastsættes bestemmelse om institutionens ledelse eller drift, der ikke må påføre andre virksomheder ubillig konkurrence.

Efter bistandslovens § 91, stk. 3, er der en adgang for kommunalbestyrelsen til at oprette og drive beskyttede virksomheder, som især er beregnet for personer med bopæl i kommunen.

Nærmere retningslinjer fremgår af Socialstyrelsens vejledning nr. 2 af 14. december 1987 om aflønning af klienter og om kalkulationer på værkstedsinstitutioner, som drives efter bistandslovens § 91.

Det er driftsherrens ansvar, at bestemmelserne om institutionens drift, herunder at andre virksomheder ikke må påføres ubillig konkurrence, er overholdt.

Det skal understreges, at det overordnede sigte med aktiviteten er at skabe mulighed for beskæftigelse for erhvervshæmmede. Herved kan der ske en vis modifikation af de sædvanlige forretningsmæssige vilkår, men det må ikke føre til ubillig konkurrence.

Amtsrådsforeningen har til belysning af de stillede spørgsmål indhentet 3 redegørelser fra revalideringsinstitutioner:

- (1) Fra Knud Erik Andersen, driftsleder ved REVA-Odense og medlem af Fyns Amt's salgsudvalg dækkende § 91-området,
- (2) fra Revalideringsvirksomhederne i Randers, og
- (3) fra REVA-Århus, v/direktør Bent Kjærsgaard.

Ad 1. Det oplyses, at der på Fyn kun er to institutioner, der har produktion af træ- og møbelvarer, og at: »Begge institutioner fungerer

som underleverandør til private virksomheder og producerer således ikke varer med videre salg for øje. I øvrigt er der en generel beslutning i Fyns Amt for hele værkstedsområdet gående på, at alle producerende enheder samarbejder med det private arbejdsmarked i henhold til aftaler eller i forhold til indgåede ordrer.

På Fyn er der nedsat et salgsudvalg inden for værkstedssektoren på § 91-området, der har til opgave at koordinere samarbejdet med den kommunale sektor og sikre, at værkstederne har det nødvendige arbejde. Salgsudvalget rådgiver endvidere vores driftskontor i Fyns Amt og sikrer, at Socialstyrelsens vejledning nr. 2 af 14. december 1987 finder anvendelse på alle vore værksteder.

Med udgangspunkt i arbejdsmarkedets mindsteløn tillagt 23 pct. sociale omkostninger samt en samlet udregning på materialeudgifterne, kalkuleres priserne efter dækningsbidragsmetoden, hvor brancheområdet dækningsbidrag, jf. vejledningen, finder anvendelse. Til oplysning kan vi meddele, at arbejdsopgaverne bliver tidsstuderet, og der indregnes tillæg for personlig spildtid og teknisk tillægstid.

Ud over det her oplyste indkalkuleres afhængig af produktionens karakter udgifter til lager og håndtering af produkterne i værkstederne.

Vejledningen foreskriver for mindre træindustri og møbelfremstilling en dækningsgrad fra 20 til 35 pct. Dækningsgrad 20 er absolut brancheområdets mindstesats.

Det kan således fastslås, at Fyns Amts værkstedssektor tager højde for diverse produktionsomkostninger, der er indeholdt i det kalkulerede dækningsbidrag.

Da møbelbranchen er en meget vanskelig branche, vil jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at markedsprisen spiller en meget væsentlig rolle, når værkstederne skal forhandle den endelige pris.»

Ad 2. Det bekræftes, at REVA- og REVA-lignende institutioner udfører arbejde inden for træ- og møbelbranchen med videre salg for øje. Det oplyses, at der for størstedelens vedkommende er tale om lønarbejde for andre virksomheder.

Det oplyses, at: »Institutionerne foretager deres kalkulationer således, at der ikke påføres andre virksomheder ubillig konkurrence. Dette gælder såvel virksomheder i det private erhvervsliv som andre institutioner. I prisfastsættelsen indgår følgende elementer:

– Materialeudgifter.

- Arbejdsløn.
  - Tillægstid for personlig spildtid.
  - Lønafhængige omkostninger såsom feriegodtgørelse, søgnehellidagsbetaling, sygeløn, ATP og arbejdsskadeforsikringsbidrag.
- Herudover beregnes et dækningsbidrag, som skal dække værkstedets generelle omkostninger. For tiden er dækningsbidraget i mindre træindustri 20–30 pct. og i møbelfremstilling 25–35 pct. Der henvises i øvrigt til Socialstyrelsens vejledning nr. 2 af 14. december 1987.«

Ad 3. Det oplyses, at »for REVA-Århus vedkommende består en kalkulation på møbeldele af 3 hovedgrupper:

1. Materialeomkostninger.
2. Lønomsotninger.
3. Dækningsbidrag.

I punkt 3 – dækningsbidraget – skal der være dækning for de i spørgsmål nr. S 1240 nævnte ting såsom husleje, lys og varme m.v. Dækningsbidraget for møbelfremstilling er af DTI opgjort til 25–30 pct. af materialer og lønomkostninger. Disse dækningsgrader er gennemsnitlige omkostninger på mindre virksomheder, som DTI har mulighed for at finde frem til. Om disse dækningsgrader er dækkende for de nævnte omkostninger i alle vore institutioner, er et skøn, men det er et udtryk for en fair konkurrence over for »normale« produktionsvirksomheder. For i vore institutioner er der omkostninger, som »normale« virksomheder ikke har eller ikke tager med i deres dækningsbidragsudregninger.

Når der er udfærdiget en kalkulation, er det altid nødvendigt at skele til markedspris på det kalkulerede projekt, såfremt man vil have en sikkerhed for, at den pris, man kommer frem til, er rimelig.

Det er også givet, at ved afgivelse af en pris, uanset om man er i en institution eller en »normal« virksomhed, er udbud og efterspørgsel en parameter for, hvilken pris der kan opnås, og her kan en institution anklages, hvorimod en »normal« institution går fallit, hvis prisen er for lav. Det er et ømt punkt omkring en forespørgsel på prisfastsættelse, når det eneste krav til en institution er, at man ikke må drive ubillig konkurrence. Derfor går jeg bl.a. meget ind for, at der i kalkulationsøjemed er et redskab og en forklaring i brugen heraf til rådighed på vore institutioner. Dette løser ikke problemet ved en evt. anklage for ubillig konkurrence, men det giver os et redskab og dermed en præcisering af et ansvar ved at give tilbud på såvel produktionsopgave som serviceopgave.»

Afslutningsvis bemærkes, at der for øjeblikket arbejdes på en revision af grundlaget for at kunne foretage kalkulationer på området, så den enkelte institution vil få et bedre hjælpeværktøj til brug ved prisfastsættelsen. Der har herom senest den 22. marts 1995 været afholdt møde i Amtsrådsforeningen med deltagelse fra amterne, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Sammenslutningen af Institutioner for Erhvervshæmmede, Dansk Teknologisk Institut og Socialministeriet.

Spm. nr. S 1240

Til socialministeren (21/3 95) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Kan ministeren bekræfte, at REVA-institutioner, REVA-lignende institutioner samt fængselsvæsenet tager højde for alle produktionsomkostninger, herunder husleje, lys, el, varme m.v., i prisfastsættelsen af de producerede varer inden for træ- og møbelvareområdet?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1239).

Spm. nr. S 1241

Til justitsministeren (21/3 95) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Kan ministeren bekræfte, at Statsfængslet i Sdr. Omme fremstiller sengelamelbunde for et privat firma, som efterfølgende videresælger disse sengelamelbunde til en pris, der ligger klart under andre virksomheders markedspris?«

Svar (30/3 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Efter straffeloven har de dømte arbejdspligt, der modsvares af en ret til beskæftigelse. Ved valget af beskæftigelse tages der hensyn til, at den indsattes evner udnyttes rimeligt, og de indsatte søges motiveret for beskæftigelse, der er egnet til at afbøde manglende skolemæssige kundskaber og mangel på erhvervsmæssig eller anden uddannelse.

Beslutningen om at iværksætte den produktion af sengelamelbunde, der er omtalt i spørgsmålet, er truffet i forbindelse med den midlertidige udvidelse af kapaciteten på Statsfængslet ved Sdr. Omme i perioden 1994-1995.

Kriminalforsorgen fandt det vigtigt at tilbyde de indsatte beskæftigelse og arbejds træning inden for træindustrien, hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder efter endt afsoning. I samarbejde med et privat firma etableredes derfor fra 1. august 1994 en produktion, hvor de indsatte kunne tilbydes kvalificeret træindustrielt arbejde af stort set samme slags og med samme krav som uden for fængslet. Denne type beskæftigelse udgør et vigtigt supplement til den øvrige behandlingsindsats på statsfængslet.

Det er på finansloven fastsat, at kriminalforsorgens produktion skal afsættes til private og statslige aftagere til markedspris. Det er samtidig forudsat, at salgsindtægter og produktionsomkostninger i det væsentlige skal modsvare hinanden.

Kriminalforsorgen har derfor løbende fulgt kalkulationsmaterialet for produktionen, og det er en forudsætning for produktionen, at den gennem 1994 og 1995 økonomisk er i balance. Den samlede produktionsværdi af lamelbunde i perioden 1994-1995 forventes at dække omkostningerne til indkøb af råvarer, værktøj og maskiner i forbindelse med gennemførelse af produktionen, medarbejderløn, faste omkostninger til vand, varme, el, bygningsvedligeholdelse, kontorhold m.v. samt arbejdspenge til de indsatte.

Kriminalforsorgen sikrer på denne måde, at leveringsprisen for de producerede lamelbunde fastsættes i overensstemmelse med markedsprisen for produkter af tilsvarende art.

Kriminalforsorgen kan ikke pålægge et privat firma at afsætte sine produkter til en bestemt pris, men efter det over for kriminalforsorgen oplyste afsættes sengelamelbundene af det private firma til priser, der svarer til markedsprisen for tilsvarende produkter.

Spm. nr. S 1233

Til sundhedsministeren (20/3 95) af:

Anni Svanholt (SF):

»Med hvilken hjemmel i sygehusloven har Århus Universitetshospital og Aabenraa Syge-

hus kunnet stille senge til rådighed for tyske patienter i forbindelse med oprettelsen af Klinik Dänemark?»

Begrundelse

I brev af 29. november 1994 skriver Sundhedsministeriet i et svar til amtsrådsmedlem Lone Hindø: »Det er i øvrigt ministeriets opfattelse, at sygehusloven ikke indeholder hjemmel til, at amtskommuner kan tilvejebringe særlig sygehuskapacitet med henblik på at modtage selvbetalende patienter.« Alligevel er Århus og Sønderjyllands Amter begyndt at markedsføre Klinik Dänemark, der skal tilbyde plads til tyske patienter på Århus Universitetshospital og Aabenraa Sygehus.

Svar (30/3 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det er forudsat i sygehuslovgivningen, at offentlige sygehuse mod en betaling, der dækker udgifterne ved behandlingen, kan modtage personer, der ikke har ret til vederlagsfri ydelser på det pågældende sygehus, f.eks. personer bosat i udlandet.

Omfanget af denne modtagelse er ikke nærmere beskrevet i sygehusloven eller dens forarbejder. Amtskommunernes adgang til at modtage personer, der ikke har ret til vederlagsfri ydelser, må imidlertid efter Sundhedsministeriets opfattelse afgrænses under hensyn til, at amtskommunernes opgave/forpligtelse efter loven er at drive et offentligt sygehusvæsen, der stiller vederlagsfri ydelser til rådighed for personer bosat her i landet.

Der er efter Sundhedsministeriets opfattelse ikke hjemmel i sygehusloven til, at amtskommunerne kan tilvejebringe særlig kapacitet med henblik på at modtage patienter, der ikke har ret til vederlagsfri ydelser, men heller ikke noget forbud herimod. Dette spørgsmål beror på en vurdering af de uskrevne regler om kommunalfuldmagten og er for tiden under behandling i Indenrigsministeriet.

Århus Amt har over for Sundhedsministeriet oplyst, at der ikke i forbindelse med samarbejdsaftalen mellem Århus Universitetshospital og Aabenraa Sygehus vil blive etableret særlig kapacitet på Århus Universitetshospital med

henblik på at modtage tyske patienter. Vedrørende Aabenraa Sygehus henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1235.

Spm. nr. S 1234

Til sundhedsministeren (20/3 95) af:

Anni Svanholt (SF):

»Vil Sundhedsministeriet sætte en stopper for Klinik Dänemarks virksomhed på Århus Universitetshospital og Aabenraa Sygehus, da der ikke er hjemmel i sygehusloven til at modtage selvbetalende patienter?«

Begrundelse

I brev af 29. november 1994 skriver Sundhedsministeriet i et svar til amtsrådsmedlem Lone Hindø: »Det er i øvrigt ministeriets opfattelse, at sygehusloven ikke indeholder hjemmel til, at amtskommuner kan tilvejebringe særlig sygehuskapacitet med henblik på at modtage selvbetalende patienter.«

Svar (30/3 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1233 er det forudsat i sygehuslovgivningen, at offentlige sygehuse mod betaling kan modtage selvbetalende patienter. Der er derfor ikke efter sygehusloven grundlag for at sætte en stopper for Klinik Dänemark.

Spm. nr. S 1235

Til sundhedsministeren (20/3 95) af:

Anni Svanholt (SF):

»Må Aabenraa Sygehus stille senge til rådighed for tyske patienter i forbindelse med oprettelse af Klinik Dänemark?«

Begrundelse

I svar til amtsrådsmedlem Lone Hindø, dateret den 29. november 1994, skriver Sundhedsministeriet: »... at sygehusloven ikke indeholder hjemmel til, at amtskommuner kan tilvejebringe særlig sygehuskapacitet med henblik på at modtage selvbetalende patienter.« På trods af dette skriver Sønderjyllands Amtsråd i et bilag i forbindelse med behandlingen af sagen i amtsrådet den 2. januar 1995: »... at Sundhedsministeriets udtalelse refererer til et offentligt sygehus' aktiviteter (Århus Universitetshospital) og således ikke omhandler den selvejende institution Aabenraa Sygehus' retstilling.«

Svar (30/3 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Efter sygehusloven er der ikke noget forbud imod, at Aabenraa Sygehus modtager selvbetalende tyske patienter. Der er efter sygehusloven heller ikke noget forbud imod, at der tilvejebringes særlig kapacitet til dette formål. Dette spørgsmål beror således på en vurdering af de uskrevne regler om kommunalfuldmagten, og er for tiden under behandling i Indenrigsministeriet.

Spm. nr. S 1209

Til statsministeren (17/3 95) af:

Birgit Thye-Petersen (V):

»Forventer statsministeren, at den dansk-tyske arbejdsgruppe, der er nedsat af regeringerne i Bonn, København og Kiel for at undersøge mulighederne for oprettelse af et europæisk mindretalscenter i det dansk-tyske grænseland, på sit møde den 30. marts 1995 i Slesvig kan afslutte arbejdet og dermed fremlægge et forslag til regeringerne?«

Begrundelse

I det dansk-tyske grænseland arbejdes der i flere fora seriøst med planerne om oprettelsen af det europæiske mindretalsforskningscenter: Europæisk Centrum for Mindretalsspørgsmål.

Den dansk-tyske arbejdsgruppe, som er nedsat af regeringerne i Bonn, København og Kiel, afholder sit næste møde den 30. marts 1995.

Flere kommuner har arbejdet med at finde, beskrive og udarbejde materiale omkring egnede placeringsmuligheder for instituttet.

Den af Statsministeriet i København og Bundesministerium des Inneren i Bonn bestilte betænkning om oprettelsen af et europæisk centrum for mindretalsspørgsmål foreligger.

Ifølge en Ritzau-meddelelse fra 14. september 1994 udtalte statsministeren ved et møde med det tyske mindretal i Aabenraa blandt andet, at han regnede med, at Danmark og Tyskland i 1995 kunne træffe principbeslutning om centrets oprettelse i det dansk-tyske grænseland.

Svar (27/3 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er korrekt, at den dansk-tyske arbejdsgruppe, der er nedsat, holder sit næste møde i Slesvig den 30. marts 1995. Det sker på baggrund af den rapport, det forbundstyske indenrigsministerium efter aftale i arbejdsgruppen har ladet direktør Henrik Becker-Christensen, Institut for Grænseregionsforskning i Aabenraa, udarbejde.

Det er over for mig oplyst, at arbejdsgruppen sigter mod en færdigbehandling af spørgsmålet om oprettelse af et europæisk mindretalscenter i Grænselandet på mødet den 30. ds. Jeg opfatter arbejdet som en konkretisering af forslaget i en form, som gør det muligt at tage politisk stilling.

Som spørgeren anfører, har jeg i den forbindelse under et besøg hos det tyske mindretal i september sidste år tilkendegivet, at der i 1995 bør træffes principbeslutning om et mindretalscenter i Grænselandet. Det vil i givet fald skulle ske i et samarbejde mellem den danske og den forbundstyske regering.

Jeg har forstået, at det er holdningen i den dansk-tyske arbejdsgruppe, at et mindretalscenter i Grænselandet må ses i en europæisk sammenhæng. Det er således ikke det danske og det tyske mindretals forhold, et eventuelt europæisk mindretalscenter vil skulle beskæftige sig med. Der er snarere tale om et forsøg på at stille erfaringerne fra Grænselandet til rådighed og i øvrigt tilbyde en ramme om beskæftigelsen med europæiske mindretalsspørgsmål.

Da arbejdsgruppens rapport ikke foreligger, foreligger der heller ingen stillingtagen til pro-

jektets finansiering, jf. dog ovenfor om holdningen i arbejdsgruppen.

Flere kommuner på begge sider af den dansk-tyske grænse har vist interesse for placering af et mindretalscenter inden for deres eget område, eventuelt i et samarbejde på tværs af grænsen. De pågældende danske kommuner har fået tilsendt et eksemplar af Henrik Becker-Christensens rapport. Kontakten vil naturligvis blive videreført og kommunerne underrettet om arbejdsgruppens rapport, når den foreligger.

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1209.

Svar (27/3 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1209.

Spm. nr. S 1210

Til statsministeren (17/3 95) af:

Birgit Thye-Petersen (V):

»Forventer statsministeren, at den endelige beslutning om oprettelsen af et europæisk mindretalscenter kan træffes af regeringerne i Bonn og København i indeværende år, og forventer statsministeren, at de to regeringer i indeværende år sender en fælles ansøgning til EU?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1209.

Svar (27/3 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1209.

Spm. nr. S 1211

Til statsministeren (17/3 95) af:

Birgit Thye-Petersen (V):

»Forventer statsministeren, at EU vil kunne tilslutte sig projektet om oprettelse af et europæisk mindretalscenter og inden for hvilken tidshorison?«

Spm. nr. S 1212

Til statsministeren (17/3 95) af:

Birgit Thye-Petersen (V):

»Hvilke beløb vil den danske regering søge bevilget i Folketinget til realisering af projektet om et europæisk mindretalscenter i det dansk-tyske grænseland?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1209.

Svar (27/3 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1209.

Spm. nr. S 1213

Til statsministeren (17/3 95) af:

Birgit Thye-Petersen (V):

»Vil statsministeren drage omsorg for, at de kommuner, som under hele forløbet har vist positiv interesse for placeringen af et europæisk mindretalscenter, også bliver tilgodeset, når placeringen skal »udliciteres«, og kan statsministeren oplyse, hvornår og hvordan denne proces vil blive sat i gang over for de interesserede kommuner syd og nord for grænsen?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. 1209.

Svar (27/3 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1209.

Spm. nr. S 1202

Til miljø- og energiministeren (16/3 95) af:
Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren redegøre for de foranstaltninger, han vil træffe for at hindre olieforurening af de vestjyske strande?«

Begrundelse

Spildolie fra skibstrafikken i Vesterhavet har i denne vinter medført skader på de vestjyske strande, der i sommerens turistperiode havde været skæbnesvangre for hele turisterhvervet m.v. Miljøhensynet, der jo også krænktes, eksisterer naturligvis hele året.

Disse problemer bør ikke negligeres, og der bør derfor træffes passende foranstaltninger som f.eks. en opprioritering af Miljøstyrelsens flyovervågning af Vesterhavet eller en undersøgelse af mulighederne for overvågning af skibstrafikken fra satellit eller radar med efterfølgende retsforfølgning af de skyldige.

Svar (27/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Med mellemrum sker der en olieforurening af vore kyster. Selv om vi skal være tilfredse med, at vi har undgået de velkendte større katastrofer, så skal det stå helt klart, at vi ikke her i landet har den mindste forståelse for eller accept af de periodiske mindre forureninger; forureningerne, der opstår, fordi enkelte skibe ikke følger de gældende regler og direkte udtømmer olieaffald til søs.

Vi er netop ved at afslutte den anden runde af en forsøgsordning med flyovervågning, en forsøgsordning, der har givet mulighed for at flyve indtil 300 timer om året inden for en rammebevilling på 1,8 mio. kr. pr. år. Under denne forsøgsordning har vi benyttet radarudstyr i flyet og i øvrigt samarbejdet og koordineret flyovervågningen med vore nabolande.

Jeg har netop bedt Miljøstyrelsen om at revurdere flyovervågningen på grundlag af såvel vore egne som andre landes erfaringer. Denne vurdering vil indgå i en samlet overvejelse om, hvordan indsatsen på det samlede beredskabsområde kan styrkes. I den forbindelse må vi også se på, hvorledes der kan ske en tættere koordinering med den farvandsovervågning, der udføres af forsvaret. Miljø- og Planlægningsudvalget vil blive orienteret, når jeg har afsluttet disse overvejelser.

Det er nødvendigt at være opmærksom på, at skibsfarten og herunder reguleringen af dens miljøforhold er stærkt internationalt orienteret. Det har fordele, men det har også ulemper. En af ulemperne er, at det enkelte land ikke kan retsforfølge eller sanktionere fremmede landes skibe uden for den nuværende 3-sømile-grænse. Med den store transitrafik med fremmede landes skibe, der er i tilknytning til de danske havområder, spiller det en stor rolle.

Derfor skal der også tages andre initiativer, der har et mere internationalt, regionalt eller globalt perspektiv.

Allerede i sommeren 1994 tog regeringen skridt til en national lovgivning om indførelse af Eksklusive Økonomiske Zoner. Gennemførelsen af denne lovgivning, der forventes fremsat i næste samling, vil udvide den danske jurisdiktion til 200 sømil mod de nuværende 3 sømil og dermed give udvidede muligheder for at få gennemført sanktioner over for fremmede landes skibe.

Herudover arbejdes der blandt andet fra dansk side på yderligere initiativer i forbindelse med den kommende Nordsøkonference, der vil blive afholdt i juni 1995 i Esbjerg. Disse initiativer indeholder perspektivet om Nordsøen som »særligt område« og et fælles forslag om i den Internationale Maritime Organisation at arbejde for et globalt forbud mod udledning. Gennemførelsen af sådanne initiativer vil indebære et totalt stop for udledning fra skibe, hvor det i dag er tilladt at udlede olieholdigt vand via separationsanlæg.

Fra dansk side lægges der ekstra vægt på, at man også på konferencen får vedtaget, at der i alle Nordsøhavne gennemføres fuld kontrol med aflevering af olieaffald. Et skib skal herunder dokumentere, at olieaffaldet er afleveret i havn, og er det ikke muligt, skal der tages skridt til retsforfølgning.

Spm. nr. S 1232

Til forskningsministeren (20/3 95) af:

Henning Urup (V):

»Hvordan vurderer ministeren mulighederne for at afhjælpe det problem, at danske virksomheder ikke mere er interesserede i at søge forskningsmidler fra EU's 4. rammeprogram på grund af, at forstudiebevillingerne til erhvervsvirksomheder er skåret væk i finansloven for 1995?«

Begrundelse

Sagen blev omtalt i Radioavisen tirsdag den 14. marts 1995.

Svar (28/3 95)

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Opmærksomheden henledes på, at ophævelsen af forstudiebevillingen skete som led i regeringens forenkling af tilskudssystemet for enkelte virksomheder fra finansåret 1995. Erhvervsministeriet har i 1995 iværksat et pilotprojekt under betegnelsen mæglerordningen. Ordningen har til formål at stimulere mindre virksomheder til at deltage i EU-projekter. Ordningen indebærer, at der stilles ekspertbistand til rådighed for virksomhederne, medens der ikke ydes tilskudsmidler.

Det er endnu for tidligt at vurdere, i hvilket omfang fjernelsen af forstudiebevillingen vil påvirke antallet af ansøgninger fra virksomheder. Ansøgninger til den første ansøgningstermin under 4. rammeprogram pr. 15. marts er i vid udstrækning blevet forberedt i 1994, mens forstudiebevillingen var til rådighed.

Der vil i 1995 blive gennemført en evaluering af forstudieordningen for at afdække effekten på den danske deltagelse i EU's forskningsprogrammer.

Der foreligger endnu ikke opgørelser af, hvorledes danske virksomheder har reageret på opslagene til programmer under 4. rammeprogram, men det er vurderingen, at interessen hos virksomhederne fortsat er på et tilfredsstillende højt niveau. Det kan i øvrigt oplyses, at der nu i de fleste programmer indgår mulighed for at opnå støtte til forstudier fra EU. Det påregnes, at behovet for nationale ordninger dermed reduceres.

Jeg vil derudover fortsat arbejde for, at ansøgningsprocedurer og retningslinjer for forskningsprojekternes gennemførelse forenkles, således at virksomhedernes administrative byrder i forbindelse med EU-kontrakter reduceres.

Spm. nr. S 1288

Til landbrugs- og fiskeriministerens (24/3 95) af:

Henning Urup (V):

»Hvad kan ministeren oplyse om indsatsen for at smidiggøre importen af sæd, æg og embryoner fra de øvrige EU-lande?«

Begrundelse

Importmulighederne er blevet forringet væsentligt de seneste år på grund af nye karantænebestemmelser. Specielt er importen af hingstesæd blevet forringet, idet hingste næsten umuligt kan opfylde de nye karantænebestemmelser, da de jo også benyttes i konkurrencemæssige sammenhænge inden for sporten.

Svar (3/4 95)

Landbrugs- og fiskeriministerens (Henrik Dam Kristensen):

Indledningsvis skal det bemærkes, at spørgsmålet forstås således, at det især er importmulighederne for hingstesæd, der ønskes en redegørelse for, idet det anføres, at hingste vanskeligt kan opfylde karantænebestemmelserne, da de også benyttes i konkurrencemæssige sammenhænge inden for sporten.

Reglerne for handel med hingstesæd findes i Rådets direktiv af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og

indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der, for så vidt angår disse betingelser, ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF (92/65/EØF).

Direktivet trådte i kraft 1. januar 1994.

Allerede i efteråret 1993 indledtes imidlertid drøftelser i kommissionsregi med henblik på ændring af direktivet, for så vidt angår betingelserne for samhandel med hingstesæd, da disse fra flere medlemslandes side fandtes restriktive i en sådan grad, at det i praksis ville være så vanskeligt at efterleve, at samhandel med hingstesæd ville gå i stå.

Efter en lang række arbejdsgruppemøder fremsatte Kommissionen et ændringsforslag, der blandt andet åbner mulighed for samhandel med såvel frisk som frossen hingstesæd, ligesom hingste på opsamlingsstationer får mulighed for at forlade opsamlingsstationen for at deltage i konkurrencer m.v. også i den periode, hvor der bliver tappet sæd med henblik på samhandel inden for EU.

Forslaget blev vedtaget på mødet den 7.-9. marts 1995 i den stående veterinærkomité.

Veterinærdirektoratet har indarbejdet de nye bestemmelser i udkast til bekendtgørelse om indførsel og udførsel af hingstesæd. Bekendtgørelsen vil træde i kraft snarest muligt.

De problemer, der refereres til i spørgsmålet, mener jeg derfor nu skulle være løst.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 196: Forslag til lov om ændring af lov om Garantifonden for Skibsbygning m.v. (Skibsværftsaftalen).

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 4/4 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Det foreliggende lovforslag skal give den finansielle sektor, banker og forsikringselskaber, mulighed for at finansiere ny- og ombygning af skibe med garantistillelse på samme vilkår som

Danmarks Skibskreditfond. I Socialdemokratiet glæder vi os over, at situationen fra 1993, hvor vi så en finansiell sektor, der var tilbageholdende over for skibsbygning, har ændret sig til en positiv investeringsinteresse i skibsbygning. Lovforslaget kan bevirke billigere finansiering og dermed bedre konkurrenceevne og ikke mindst en fastholdelse af danske arbejdspladser på værfterne.

Jeg kan på denne baggrund tilsige en positiv udvalgsbehandling fra Socialdemokratiets side. Jeg kan ligeledes oplyse, at CD er positivt indstillet over for lovforslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Vi må jo sige, at dette lovforslag er kommet lidt abrupt. Men hovedsigtet, sådan som vi opfatter det efter den korte tid, vi har haft lejlighed til at vurdere det, er efter vores mening, at Skibskreditfondens monopol på garantier for anden prioritet nu ophører, og det er jo i sig selv, synes vi ud fra et liberalt synspunkt, et skridt, som vi ikke vil have indvendinger imod.

Det er klart, at der kan ligge andre ting i denne konstruktion, som vi naturligvis må forbeholde os ret til at bore dybere ned i under selve udvalgsbehandlingen, men en øget liberalisering og en større konkurrence, for så vidt angår långivningen på dette område i perioden indtil 1. januar 1996, hvor OECD-reglerne forhåbentlig er ratificeret, kan vi kun være interesseret i.

Vi er som sagt nødsaget til at forbeholde os en nærmere analyse under det udvalgsarbejde, som nu forestår.

Pernille Sams (KF):

Umiddelbart ser lovforslaget jo meget tilfældigt ud, men det kan kun blive en umiddelbar vurdering, for vi har først fået det her i går eftermiddags. Egentlig ligner det faktisk et ganske almindeligt forslag, som sagtens kunne have fulgt de sædvanlige procedurer for behandling her i Folketinget.

Men det må være et helt ualmindeligt forslag, når det skal hastes igennem på den måde på mindre end 2 dage. Fremsat i går sidst på dagen, førstebehandlet i dag, og jeg har forstået, regeringen ønsker, at både anden og tredje behandling skal ske i morgen. Det kræver altså, at Folketinget giver dispensation, og det indebærer på den måde også, at man afskærer befolkningen muligheden for at komme med tilkendegivelser i udvalget, hvilket vi finder ret betænkeligt.